

ปัจจัยทำนวยการตีม่เครื่งตีม่แผลกฮฮลล์ขงนักเรียนมัธยมค้กษา
เขตภาคไต้ตอนบน

นางจ้รวรรณ พรหมชาติ

ศูนย์วิทยทรพยากร

วิทยานพนน้เป็นส่วนหน้ะขงการค้กษาตามหลั้สุตรปริญญายาบาลศาสตรมหาบั้ณทิต

สาขาวิชายาบาลศาสตร

คณะยาบาลศาสตร จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย

ปีการค้กษา 2552

ลขส้ทรีขงจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย

PREDICTING FACTORS OF ALCOHOL DRINKING AMONG SECONDARY
SCHOOL STUDENTS, UPPER-SOUTHERN REGION

Mrs. Jirawan Phromchart

ศูนย์วิทยทรัพยากร

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Nursing Science Program in Nursing Science

Faculty of Nursing

Chulalongkorn University

Academic Year 2009

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ปัจจัยทำนายนายการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของนักเรียน
มัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน

โดย

นาง จีราวรรณ พรหมชาติ

สาขาวิชา

พยาบาลศาสตร์

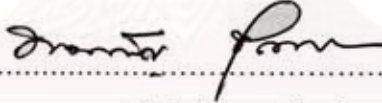
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ

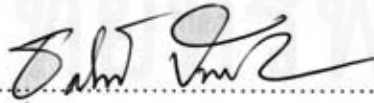
คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัย เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาพยาบาลศาสตรบัณฑิต

..... คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ร้อยตำรวจเอกหญิง ดร. ยุพิน อังสุโรจน์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ พันตำรวจตรีหญิง ดร. พวงเพ็ญ ชุณหปราณ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(อาจารย์ ดร. สุศักดิ์ ชัมภลิต)

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการพยาบาล
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จิราวรรณ พรหมชาติ: ปัจจัยทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา
เขตภาคใต้ตอนบน (PREDICTING FACTORS OF ALCOHOL DRINKING AMONG
SECONDARY SCHOOL STUDENTS, UPPER-SOUTHERN REGION) อ.ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก: ผศ.ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ, 162 หน้า.

วัยรุ่นในปัจจุบันมีแนวโน้มการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในอายุน้อยลง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญ
นำไปสู่การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เพิ่มมากขึ้นในวัยผู้ใหญ่ วัตถุประสงค์ของการวิจัยความสัมพันธ์เชิง
ทำนายครั้งนี้ เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มการดื่มและปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อายุ 12-
15 ปี จำนวน 420 คน ได้จากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความ
คาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจ
ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าที่ของครอบครัว และการรับรู้
การสนับสนุนจากเพื่อน ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ค่าความ
เที่ยงของเครื่องมือโดยการคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค คือ .70, .89, .93, .91, .87
และ .80 ตามลำดับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติบรรยาย สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการ
วิเคราะห์จำแนกกลุ่ม

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ และการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางลบกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ของนักเรียน ($r = -.40, -.23$ และ $-.16$ ตามลำดับ) แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และความ
คาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน ($r =$
.40 และ .27 ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการทำหน้าที่ของครอบครัว ไม่มี
ความสัมพันธ์ทางสถิติกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน
2. แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ ความคาดหวัง
ในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การรับรู้การ
สนับสนุนจากเพื่อน และการทำหน้าที่ของครอบครัว มีประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มการดื่มและการ
ปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คิดเป็นร้อยละ
25.5 และพยากรณ์ได้ถูกต้องโดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 72.4 (Canonical correlation = .505)

สาขาวิชา.....พยาบาลศาสตร์..... ลายมือชื่อนิสิต.....จิราวรรณ พรหมชาติ
ปีการศึกษา...2552..... ลายมือชื่ออ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....นรลักษณ์ เอื้อกิจ

5177558136: MAJOR NURSING SCIENCE

KEYWORDS: PREDICTING FACTORS / ALCOHOL DRINKING / SECONDARY SCHOOL STUDENTS

JIRAWAN PHROMCHART: PREDICTING FACTORS OF ALCOHOL DRINKING AMONG SECONDARY SCHOOL STUDENTS, UPPER-SOUTHERN REGION. THESIS ADVISOR: ASST. PROF. NORALUK UA-KIT, Ph.D., 162 pp.

Adolescence now a day has tendency to alcohol drinking on drowned age, which is the main factor to involve with increase alcohol drinking until adulthood. The purpose of this predictive correlational research was to study the factors of discriminants efficiency alcohol drinking and refuse alcohol drinking among secondary school students, upper-southern region. The study sample included of 420 secondary school students age between 12-15 years. The samples were selected by simple random sampling. The instruments included positive alcohol expectancies, drinking refusal self-efficacy, drinking motive, negative alcohol expectancies, family functioning, and perceived peer supports questionnaires. All questionnaires were tested for content validity by a panel of five experts. The reliability results using Alpha Cronbach's of the questionnaires were .70, .89, .93, .91, .87, and .80, respectively. The data were analyzed by using descriptive statistics, Pearson's product moment correlation, and discriminants analysis.

The result revealed that:

1. Negative alcohol expectancies, drinking refusal self-efficacy, and perceived peer supports were negatively related to alcohol drinking among secondary school students ($r = -.40, -.23, \text{ and } -.16$, respectively). Drinking motive and positive alcohol expectancies were positively related to alcohol drinking among secondary school students ($r = .40, \text{ and } .27, p < .05$, respectively). While, family functioning was not related to alcohol drinking among secondary school students.

2. Drinking motive, negative alcohol expectancies, positive alcohol expectancies, drinking refusal self-efficacy, perceived peer supports and family functioning were significantly discriminants efficiency explained 25.5 % and predicting corrected about 72.4 % (Canonical correlation = .505, $p < .05$).

Field of Study :Nursing Science..... Student's Signature : *JIRAWAN PHROMCHART*
Academic Year :2009..... Advisor's Signature : *Noraluk ua-kit*

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดีด้วยความกรุณา และความช่วยเหลือที่ได้รับจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เชื้อกิจ ที่เสียสละเวลาอันมีค่าอย่างยิ่งในการเสนอแนะ ตรวจสอบ ให้คำปรึกษา และข้อคิดเห็นตลอดระยะเวลาการทำวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกประทับใจอย่างยิ่งในความกรุณาที่ได้รับ และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ พันตำรวจตรีหญิง ดร. พวงเพ็ญ ชุณหปราณ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้ความกรุณาเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ยิ่งเพื่อปรับปรุงวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. ชูศักดิ์ ชัมภลลิขิต กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้ความกรุณาเสนอแนะเกี่ยวกับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ครบถ้วนถูกต้องมากยิ่งขึ้น และขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนประสบการณ์ที่มีค่าอันดีให้ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาการศึกษา

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้สละเวลาในการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พร้อมให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ยิ่ง และขอขอบคุณคณาจารย์ทุกท่านของโรงเรียนประจำจังหวัด เขตภาคใต้ตอนบน รวมทั้งสิ้น 7 โรงเรียน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยนี้ ที่ท่านได้อำนวยความสะดวก และให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้วิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลจนเสร็จสิ้น รวมถึงนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือในการศึกษาครั้งนี้เป็นอย่างดียิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัย และคณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้มอบทุนอุดหนุนการทำวิทยานิพนธ์ และขอกราบขอบพระคุณโรงพยาบาลละแม อำเภอละแม จังหวัดชุมพร ที่ให้โอกาสทางการศึกษาแก่ผู้วิจัยในครั้งนี้

ท้ายที่สุดนี้ การที่วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สามารถสำเร็จลุล่วงได้ ด้วยกำลังใจจากผู้วิจัยได้รับอย่างเสมอมาจาก คุณสันติพงษ์ พรหมชาติ รวมถึงทุกคนในครอบครัว ที่ได้ให้การสนับสนุนในทุกด้าน และขอขอบคุณกัลยาณมิตรร่วมสถาบันทุกท่านที่ร่วมสร้างประสบการณ์ที่ดีด้วยกัน ณ คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญแผนภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	8
คำถามการวิจัย.....	8
แนวเหตุผลและสมมุติฐาน.....	9
สมมุติฐานการวิจัย.....	12
ขอบเขตการวิจัย.....	13
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	13
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	15
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
1 แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการของวัยรุ่นกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	17
2 แนวคิดแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	23
3 แนวคิดความคาดหวังในผลลัพธ์ของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และแนวคิด การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	31
4 แนวคิดการทำหน้าที่ของครอบครัว.....	37
5 แนวคิดการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน.....	40
6 บทบาทพยาบาลด้านการควบคุมและป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน วัยรุ่น.....	42
7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	45

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	51
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	51
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	54
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	64
การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง.....	65
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	79
สรุปผลการวิจัย.....	81
อภิปรายผลการวิจัย.....	83
ข้อเสนอแนะ.....	96
รายการอ้างอิง.....	99
ภาคผนวก.....	111
ภาคผนวก ก รายงานผู้ทรงคุณวุฒิ.....	112
ภาคผนวก ข จดหมายเรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ จดหมายขอความร่วมมือในการ ทดลองใช้เครื่องมือวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย.....	114
ภาคผนวก ค เอกสารการพิจารณาจริยธรรม เอกสารการพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง และตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	128
ภาคผนวก ง ตารางการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม.....	149
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	162

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนประจำจังหวัด เขตภาคใต้ตอนบน.....	52
2	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	53
3	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	64
4	จำนวนและร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์การศึกษาในภาคเรียนที่ผ่านมา ลักษณะ การพักอาศัย บุคคลในครอบครัวที่พักอาศัยร่วมกันที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเพื่อนสนิทที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	69
5	จำนวนและร้อยละของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน จำแนกตามอายุที่เริ่มดื่ม ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปริมาณในการดื่ม สาเหตุของการดื่มครั้งแรก บุคคลที่ร่วมดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ โอกาสในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และความรู้เรื่องกฎหมาย เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	71
6	ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับ คะแนนของความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการ ปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าที่ของครอบครัว และการรับรู้การ สนับสนุนจากเพื่อนกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	74
7	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้ สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจในการ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าที่ของ ครอบครัว และการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน กับการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นเขตภาคใต้ตอนบน.....	75
8	ค่าสถิติต่างๆ ของตัวแปรต้นที่สามารถจำแนกกลุ่มการดื่มและปฏิเสธการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน.....	76

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
9	ค่าสัมประสิทธิ์โครงสร้างของตัวแปรต้นที่มีประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มการดื่มและปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน.....	77
10	ร้อยละความถูกต้องในการพยากรณ์การเป็นสมาชิกกลุ่มการดื่มและปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน.....	78
11	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก จำแนกรายข้อ.....	150
12	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำแนกรายข้อ....	152
13	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำแนกรายข้อ.....	154
14	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ จำแนกรายข้อ.....	156
15	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ จำแนกรายข้อ.....	158
16	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน จำแนกรายข้อ.....	160

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญแผนภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กระบวนการคาดหวังในการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์.....	26
2	กรอบแนวคิดการวิจัย.....	50

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นับเป็นปัจจัยเสี่ยงทางสุขภาพที่สำคัญ มีผลกระทบต่อสุขภาพและสังคมโดยรวมอย่างรุนแรง ซึ่งองค์การอนามัยโลกได้ระบุอย่างชัดเจนว่า ภาวะโรคจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชากรโลกสูงเป็นอันดับ 5 จากทั้งหมด 26 ความเสี่ยงรองจากภาวะขาดสารอาหาร การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย ภาวะความดันโลหิตสูง และการสูบบุหรี่ (ยงยุทธ ขจรธรรม, พิมพา ขจรธรรม และ บัณฑิต ศรีไพศาล, 2547) จากรายงานประจำปี พ.ศ. 2550 ของคณะทำงานศึกษาภาวะโรคและการบาดเจ็บที่เกิดจากพฤติกรรมสุขภาพและปัจจัยเสี่ยงกระทรวงสาธารณสุข พบว่า ภาวะโรคจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในไทยสูงอันดับ 2 (ร้อยละ 8.1) รองจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย (ร้อยละ 9.5) ซึ่งมีอัตราการเพิ่มของภาวะโรคจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงสุดถึงร้อยละ 45.5 (บัณฑิต ศรีไพศาล และคณะ, 2550) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพรวมของคนไทยจัดเป็นลำดับที่ 40 ของโลกในปี พ.ศ. 2544 และสูงเป็นอันดับที่ 5 ของโลกในการดื่มสุรากลั่น การดื่มเบียร์เป็นลำดับที่ 85 และการดื่มไวน์เป็นลำดับที่ 124 โดยมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ได้รับความนิยมสูงสุดทั้งชาย และหญิง คือ เบียร์ รองลงมาคือ สุราขาว สุราสี ยาดองเหล้า และไวน์ตามลำดับ (บัณฑิต ศรีไพศาล และคณะ, 2551: ออนไลน์; วิชัย เอกพลการ, 2550) โดยที่กลุ่มวัยรุ่นมักมองว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติเหมือนการดื่มน้ำหวานหรือน้ำอัดลมทั่ว ๆ ไป ซึ่งมีความสอดคล้องกับการสำรวจกลุ่มนักศึกษา ระดับปริญญาตรี เขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล พบว่า ประเภทของสุราที่นักศึกษานิยมดื่มมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ เบียร์ สุรา และไวน์ ตามลำดับ (บัณฑิต ศรีไพศาล และคณะ, 2551: ออนไลน์)

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชากรในประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่า ช่วงอายุที่มีการดื่มมากที่สุดคือ อายุ 15-19 ปี ซึ่งสูงถึงร้อยละ 90 ของกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นแบบประจำ (Johnson et al., 2004) ส่วนพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากรไทย จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2550 พบว่า ในกลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 51.2 ล้านคน มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คิดเป็นร้อยละ 29.3 หรือประมาณ 14.9 ล้านคน ซึ่งพบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มวัยรุ่นอายุ 15-24 ปี ถึงร้อยละ 21.9 ในช่วงวัยนี้หรือประมาณ 2.3 ล้านคน และเพศชายมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงคิดเป็นร้อยละ 51 ซึ่งสูงกว่าเกือบ 6 เท่าตัวของการดื่มในเพศหญิงที่มีเพียงร้อยละ 8.8 (บัณฑิต ศรี

ไพศาล และคณะ, 2551: ออนไลน์) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มอายุ 20-24 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.57 และกลุ่มอายุ 15-19 ปี คิดเป็นร้อยละ 6.35 ในภาพรวมทั้งประเทศ

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นอายุ 15-19 ปี ในรายภาคพบว่า ภาคใต้มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์น้อยที่สุดเพียงร้อยละ 7.51 หรือประมาณ 6 หมื่นคน สืบเนื่องจากประชากรในภาคใต้ส่วนหนึ่งนับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งมีข้อห้ามเรื่องการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้อัตราการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาคใต้ต่ำกว่าภาคอื่น ๆ มาก (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2551) แต่กลับพบว่า มีอัตราการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มสูงขึ้นเป็นร้อยละ 10 จากการสำรวจในปี พ.ศ. 2544 เดิมที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพียงร้อยละ 6.97 หรือประมาณ 5.4 หมื่นคน ซึ่งเป็นอัตราการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เพิ่มสูงขึ้นเป็นอันดับ 3 รองจากภาคกลาง (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) เพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 43 และภาคเหนือเพิ่มขึ้นร้อยละ 31 ตามลำดับ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2544: ออนไลน์, 2550ข: ออนไลน์) ซึ่งนับว่าเป็นสัญญาณอันตรายที่บ่งชี้ความเลวร้ายของสถานการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้หญิงและเยาวชน สะท้อนให้เห็นว่าเยาวชนกำลังถูกมอมเมาให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มสูงขึ้นมาก (บัณฑิต ศรไพศาล และคณะ, 2551: ออนไลน์)

แนวโน้มการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพรวมของประเทศลดลง แต่ในกลุ่มเพศหญิงและวัยรุ่นอายุ 15-19 ปี กลับพบว่า มีอัตราการดื่มแบบประจำเพิ่มสูงขึ้นอย่างชัดเจนจากการสำรวจความชุกของผู้ที่ดื่มแบบประจำของสำนักงานสถิติแห่งชาติเปรียบเทียบข้อมูลในรอบ 11 ปี โดยเพศหญิงมีความชุกของการดื่มแบบประจำจากร้อยละ 2.3 ในปี พ.ศ. 2539 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 3.8 ในปี พ.ศ. 2550 มีอัตราการเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 65 ส่วนในวัยรุ่นอายุ 15-19 ปี เพิ่มสูงขึ้นจากร้อยละ 4.7 เป็นร้อยละ 8 ซึ่งเป็นอัตราการเพิ่มขึ้นที่สูงที่สุดคือร้อยละ 70 และแนวโน้มการดื่มแบบประจำมีอัตราการเพิ่มสูงขึ้นทั้งในและนอกเขตเทศบาล ในอัตราที่เท่ากันคือ ร้อยละ 11 (บัณฑิต ศรไพศาล และคณะ, 2551: ออนไลน์)

การทบทวนวรรณกรรมนี้มีความสอดคล้องกับการศึกษาของ รุจา ภูไพบูลย์ และคณะ (2547) พบว่า วัยรุ่นเพศชายมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 24.2 และ 13.6 ตามลำดับ และการศึกษาของ ประกิจ โพธิาศน์ (2541) พบว่า เพศ อายุ ผลการเรียนรู้ ประเภทของการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การศึกษาของ รุ่งวิทย์ มาศงามเมือง และคณะ (2543) พบว่า นักเรียนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่แตกต่างกัน โดยนักเรียนในระดับอาชีวศึกษามีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 58.2 ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา มีการดื่มเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์ร้อยละ 45 และยังพบรายงานการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นอายุ 11-14 ปี จากการสำรวจอนามัย และสวัสดิการ พ.ศ. 2549 มีจำนวน 28,300 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 ในจำนวนนี้เป็นลักษณะการดื่มแบบประจำถึงร้อยละ 0.3 (บัณฑิต ศรีไพศาล และคณะ, 2550) สอดคล้องกับการศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนชายที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีอายุเฉลี่ยประมาณ 13 ปี และ 14 ปี ในกลุ่มนักเรียนหญิง (ศุภนิวิชัยปัญหาสุรา, ผู้รวบรวม, 2551: ออนไลน์) การเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกมีแนวโน้มการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในอายุน้อยลงเรื่อย ๆ โดยอายุน้อยที่สุดที่พบการดื่มครั้งแรก คือ 5 ปี โดยให้เหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่า อยากทดลอง และดื่มตามกลุ่มเพื่อน (ศุภนิวิชัยปัญหาสุรา, 2550: ออนไลน์; อติศวร์ หลายชูไทย, อาภา ศิริวงศ์ ณ อยุธยา และ วิชัย โปษยะจินดา, 2544) นับเป็นข้อมูลที่สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเป็นปัญหาที่สำคัญในกลุ่มวัยรุ่น มีแนวโน้มการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นไทยทั้งเพศชายและหญิงเพิ่มสูงขึ้นมาก อีกทั้งการเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มเสี่ยงที่มีอายุน้อยลง จากข้อมูลข้างต้นจึงจำเป็นต้องศึกษาประชากรกลุ่มวัยรุ่นตอนต้นทั้งสองเพศ

ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมนั้น เกิดขึ้นได้ทั้งในระยะสั้น คือ การได้รับอันตรายจากการทะเลาะวิวาท อุบัติเหตุหรือการสูญเสียชีวิต การฆาตกรรม และการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย แต่หากมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างต่อเนื่องในระยะเวลานานจะทำให้เซลล์สมอง และตับถูกทำลายอย่างช้า ๆ (Wong & Hockenberry, 2003) ส่งผลให้เกิดโรคมะเร็งในช่องปาก โรคมะเร็งกระเพาะอาหาร โรคมะเร็งตับ โรคตับอักเสบ โรคตับแข็ง โรคกล้ามเนื้ออ่อนแอ และโรคสมองเสื่อม เป็นต้น (สมภพ เรื่องตระกูล, 2543; บัณฑิต ศรีไพศาล และคณะ, 2549) ผลกระทบด้านจิตใจของผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จะเกิดการเปลี่ยนแปลงความรู้สึกนึกคิด ขาดความยั้งคิด ขาดสติสัมปชัญญะ และเกิดอาการวิกลจริตได้ (สมภพ เรื่องตระกูล, 2543) อีกทั้งยังสามารถส่งผลกระทบต่อบุคคลในครอบครัวได้ (สริตา ธีระวัฒน์สกุล, จิราพร สุวรรณธีรางกูล และ วราภรณ์ ปัญญาวิไล, 2549) จากผลการวิจัยผลกระทบของสุราในฐานะปัจจัยร่วมการเกิดปัญหาความรุนแรงในครอบครัวของมูลนิธิเพื่อนหญิง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งยอมรับว่าเมื่อดื่มสุราแล้วจะมีอารมณ์รุนแรง ยับยั้งความโกรธได้ลำบาก และลงมือทำร้ายบุคคลใกล้ชิดในครอบครัวทั้งด้านร่างกาย และคำพูด (บัณฑิต ศรีไพศาล และคณะ, 2549) ผลกระทบด้านสังคม และเศรษฐกิจ ทำให้เกิดการสูญเสียทั้งชีวิต และทรัพย์สินจากอุบัติเหตุจราจร ซึ่งพบว่ามีสาเหตุสำคัญของการเกิดอุบัติเหตุ คือ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จนมีอาการเมามายแล้วขับขี่ยานพาหนะ เพราะฤทธิ์ของแอลกอฮอล์กดระบบประสาท ทำให้ความสามารถในการ

ควบคุมความรู้สึกนึกคิด และการตัดสินใจ ความสามารถในการทรงตัวของบุคคลลดลง เป็นสาเหตุของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น จากข้อมูลทางสถิติพบอัตราการตายในกลุ่มเด็กวัยรุ่นตอนต้น คือ 5 คน ต่อแสนประชากร มีสาเหตุการตายสูงสุด คือ การตายจากการได้รับอุบัติเหตุ คิดเป็นร้อยละ 50 ของสาเหตุการตายทั้งหมดในกลุ่มประชากรช่วงวัยนี้ โดยเกิดจากอุบัติเหตุจราจรถึงร้อยละ 20 และมีอัตราการบาดเจ็บสูงที่สุดในกลุ่มอายุ 10-14 ปี ในอัตรา 705 ครั้งต่อประชากร 1,000 คนต่อปี (ศุภสิทธิ์ พรรณนารุโณทัย และคณะ, 2542) ซึ่งในกลุ่มวัยรุ่นตอนต้นนี้ เป็นช่วงวัยที่กำลังก้าวผ่าน จากความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ ความคิด รวมทั้งมีการค้นหาความเป็นเอกลักษณ์แห่งตนเป็นอย่างมาก (สุชา จันทน์เอม, 2543) จึงเป็นเหตุให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพดังที่กล่าวข้างต้นได้

วัยรุ่น เป็นช่วงวัยคาบเกี่ยวระหว่างความเป็นเด็กและผู้ใหญ่ เป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตโดยเฉพาะในช่วงวัยรุ่นตอนต้นที่มีอายุระหว่าง 12-15 ปี เกิดการเปลี่ยนแปลงของสภาวะทางร่างกายเกือบเต็มทีทุกส่วน เป็นเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ และจิตใจร่วมด้วย (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2549) ในวัยรุ่นอายุตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไป เป็นระยะที่มีพัฒนาการด้านสติปัญญาสูงสุด มีความคิดเป็นแบบแผน ชิงนามธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้ เข้าใจ เหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ลึกซึ้งขึ้นแบบ abstract thinking โดยเฉพาะในวัยรุ่นตอนต้นอายุประมาณ 12-16 ปี จะมีความคิดชิงนามธรรม เริ่มมีวิธีคิดใช้เหตุผลมาอธิบายปรากฏการณ์หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ สามารถวิเคราะห์ และสังเคราะห์ได้มากขึ้น แต่ในวัยรุ่นตอนต้นนี้ อาจขาดความยังคิด มีความหุนหันพลันแล่น ขาดการไตร่ตรองให้รอบคอบ (นิตยา คชภักดี, 2541) เมื่อมีพัฒนาการอย่างรวดเร็ว และไม่คงที่ จึงส่งผลต่อการแสดงออกของพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาของสังคม หรือกระทำพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพต่าง ๆ มากมาย เช่น การสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เป็นต้น (วิโรจน์ อารีย์กุล, 2550) อีกทั้งวัยรุ่นตอนต้นมีความอยากรู้อยากเห็น อยากทดลอง เชื้อมั่นในตนเอง ต้องการความเป็นส่วนตัว ต้องการแสวงหาประสบการณ์แปลกใหม่ อีกทั้งยังต้องการพัฒนาบทบาททางสังคม และการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม เพื่อให้ได้การยอมรับจากกลุ่มเพื่อน จึงส่งผลต่อการแสดงออกถึงพฤติกรรม ทัศนคติ และค่านิยมต่าง ๆ ของวัยรุ่น (เพ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์, 2549; ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2549) ซึ่งกลุ่มวัยรุ่นตอนต้นอายุ 12-14 ปี มีประมาณ 3.3 ล้านคนทั่วประเทศ และอยู่ในภาคการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนปลาย และมัธยมศึกษาตอนต้นมากถึงร้อยละ 94.56 หรือประมาณ 3 ล้านคน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2545: ออนไลน์) เมื่อแยกรายภาคพบว่า กลุ่มวัยรุ่นตอนต้นในภาคใต้ถึงแม้มีอัตราการเข้ารับการศึกษาน้อยที่สุด แต่พบสูงถึงร้อยละ 92.27 หรือประมาณ 4.6 แสนคน

และไม่ได้เข้ารับการศึกษาระมาณ 4 หมื่นคน จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาในประชากรกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการตีเครื่องตีแมลงกอสอลของวัยรุ่นที่ผ่านมาพบว่า ความคาดหวังในผลลัพธ์ของการตีเครื่องตีแมลงกอสอล และการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิบัติการตีเครื่องตีแมลงกอสอล เป็นแนวคิดที่ประยุกต์มาจากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura (1977, 1986) อธิบายว่า พฤติกรรมของบุคคลเกิดขึ้นได้จากการกำหนดซึ่งกันและกันของปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยสภาพแวดล้อม โดยผ่านกระบวนการรู้คิดของบุคคลก่อน โดยบุคคลมีความเชื่อในความสามารถของตนที่จะกระทำพฤติกรรมใด และมีความเชื่อในผลลัพธ์ที่ตนคาดว่าจะได้รับหลังจากแสดงพฤติกรรมนั้นออกมา กล่าวคือ บุคคลจะต้องมีทั้งการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิบัติการตีเครื่องตีแมลงกอสอล และมีความคาดหวังในผลลัพธ์ของการตีเครื่องตีแมลงกอสอล ก่อนที่บุคคลจะตัดสินใจแสดงพฤติกรรมการตีหรือปฏิบัติการตี ซึ่งความคาดหวังในผลลัพธ์ของการตีเครื่องตีแมลงกอสอล แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก และความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ (Oei & Baldwin, 1994) ดังนี้คือ

ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก หมายถึง ความเชื่อของบุคคลที่คาดหวังผลลัพธ์ว่าจะเกิดประโยชน์ต่อตนจากการตีเครื่องตีแมลงกอสอลทั้งด้านพฤติกรรม อารมณ์ และสติปัญญา (Oei และ Baldwin, 1994) ซึ่งพบว่า ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวกมีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับการตีเครื่องตีแมลงกอสอล ($r = .38, p < .01$) และร่วมทำนายการตีเครื่องตีแมลงกอสอลของนักเรียนได้ร้อยละ 43.7 ($p < .05$) (พรพิมล บัวสมบุรณ์ และ นรลัทขณ์ เอื้อกิจ, 2551) และการศึกษาของ Young และคณะ (2006) พบว่า ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับสูงกับการตีเครื่องตีแมลงกอสอล ($r = .76, p < .001$) และร่วมทำนายการตีเครื่องตีแมลงกอสอลด้านความถี่ในการตีได้ร้อยละ 37.1 ส่วนด้านปริมาณในการตีร่วมทำนายการตีเครื่องตีแมลงกอสอลได้ร้อยละ 20.3 ($p < .001$)

การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิบัติการตีเครื่องตีแมลงกอสอล หมายถึง ความเชื่อในความสามารถของบุคคลต่อการต้านทานหรือปฏิบัติการตีในสถานการณ์ที่เฉพาะเจาะจง (Lee & Oei, 1993; Oei & Baldwin, 1994; Oei & Morawska, 2004) พบว่า การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิบัติการตีเครื่องตีแมลงกอสอล มีความสัมพันธ์ทางลบระดับปานกลางกับการตีเครื่องตีแมลงกอสอล ($r = -.56, p < .01$) และร่วมทำนายการตีเครื่องตีแมลงกอสอลของนักเรียนได้ร้อยละ 43.7 ($p < .05$) (พรพิมล บัวสมบุรณ์ และ นรลัทขณ์ เอื้อกิจ, 2551) ส่วน Young และคณะ (2006) พบว่า การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิบัติการตีเครื่องตี

แอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์ทางลบระดับปานกลางกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($r = -.58, p < .001$) และร่วมทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้านความถี่ในการดื่มได้ร้อยละ 37.1 ส่วนด้านปริมาณในการดื่มร่วมทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ร้อยละ 20.3 ($p < .001$)

แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง สิ่งกระตุ้นที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยต้องเกิดขึ้นร่วมกันระหว่างปัจจัยที่อยู่ภายในและภายนอกร่างกายที่ทำให้บุคคลนั้นเกิดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขึ้น ซึ่งพฤติกรรมของบุคคลมีความแตกต่างกันทั้งด้านความต้องการ และบทบาทหน้าที่ของแต่ละบุคคล โดยมีความเจาะจงของสถานการณ์ และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะเกิดตามมาภายหลัง (Cooper, 1994) สอดคล้องกับการศึกษาของ Read และคณะ (2003) พบว่า แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้านแรงจูงใจที่ทำให้ดื่มเพิ่มมากขึ้น มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางด้านแรงจูงใจทางสังคมที่ทำให้ดื่ม มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($r = .45, .24, p < .001$, ตามลำดับ) และด้านแรงจูงใจให้ดื่มเมื่อเผชิญปัญหา มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($r = .06, p < .05$) และร่วมทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างได้ร้อยละ 40 และทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณมากจนเป็นปัญหาได้ร้อยละ 72 ($p < .001$) ส่วนด้านแรงจูงใจให้ดื่มเมื่อต้องปรับตัวตามสถานการณ์ ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ หมายถึง ความเชื่อของบุคคลว่าจะเกิดโทษหรือผลเสียจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งทางด้านพฤติกรรม อารมณ์ และสติปัญญา (Oei & Baldwin, 1994) ซึ่งพรพิมล บัวสมบุญ และ นรลักษณ์ เอื้อกิจ (2551) พบว่า ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ มีความสัมพันธ์ทางลบระดับปานกลางกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($r = -.33, p < .01$) และร่วมทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนได้ร้อยละ 43.7 ($p < .05$)

การทำหน้าที่ของครอบครัว หมายถึง ภารกิจที่พึงปฏิบัติของสมาชิกในครอบครัวเพื่อให้สมาชิกในครอบครัวทุกคนได้รับทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เพื่อให้เกิดการปรับตัวของครอบครัวอย่างสมดุลเมื่อครอบครัวมีการเปลี่ยนแปลงขึ้น ในองค์ประกอบ 6 ด้าน คือ การแก้ปัญหา การสื่อสาร บทบาท การตอบสนองทางอารมณ์ ความผูกพันทางอารมณ์ และการควบคุมพฤติกรรม (Epstein, Bishop, & Baldwin, 1984) สุนันทา ศิริวาท (2548) ศึกษาการทำหน้าที่ของครอบครัวตามการรับรู้ของเด็กวัยรุ่นอายุ 15-19 ปี ที่เสพสุราในจังหวัดแพร่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวโดยรวม และรายด้าน ในด้านการแก้ปัญหา การ

สื่อสาร บทบาท การตอบสนองทางอารมณ์ ความผูกพันทางอารมณ์ การควบคุมพฤติกรรม และ การทำหน้าที่ทั่วไปของครอบครัว มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดีพอควร

การรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน หมายถึง การรับรู้ของบุคคลว่าตนได้รับการช่วยเหลือ สนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน ในองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ด้านอารมณ์ ด้านการประเมินคุณค่า ด้าน ข้อมูลข่าวสาร และด้านทรัพยากร (House, 1981) ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ซึ่งพบว่า การรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางลบระดับต่ำกับการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($r = -.25, p < .01$) แต่ไม่สามารถร่วมทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของนักเรียนได้ (พรพิมล บัวสมบุญ และ นรลักษณ์ เอื้อกิจ, 2551) และการศึกษาของ Averna และ Hesselbrock (2001) พบว่า คะแนนของการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อนในกลุ่มวัยรุ่นที่มีการ ดื่มอย่างหนัก มีมากกว่ากลุ่มที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพียงเล็กน้อย อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเกี่ยวกับความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้ สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าที่ของครอบครัว และการรับรู้การ สนับสนุนจากเพื่อน กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน โดยผู้วิจัยเลือกศึกษาในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เขตภาคใต้ตอนบน เนื่องจากปัจจุบันพบ แนวโน้มของสถานการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น ในกลุ่มผู้ดื่มที่มีอายุน้อยลงเรื่อยๆ (จันทนา วงษ์ศิริ, 2548) และพบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในลักษณะการดื่มแบบประจำของ วัยรุ่นอายุ 11-14 ปี มีถึงร้อยละ 0.3 จากที่ไม่เคยสำรวจพบมาก่อน และในกลุ่มอายุ 15-19 ปี มี การดื่มเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 4.7 ในปี พ.ศ. 2539 เป็นร้อยละ 8.0 ในปี พ.ศ. 2550 ซึ่งเป็นอัตราการ เพิ่มขึ้นที่สูงสุดถึงร้อยละ 70 มีแนวโน้มการดื่มแบบประจำมีอัตราการเพิ่มสูงขึ้นทั้งในและนอกเขต เทศบาลเท่ากัน คือ ร้อยละ 11 (บัณฑิต ศรีไพศาล และคณะ, 2550, 2551: ออนไลน์) และพบ แนวโน้มอัตราการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตอนต้นในภาคใต้เพิ่มสูงขึ้นมาก ซึ่งในวัยรุ่น ตอนต้นนี้เป็นช่วงวัยที่ยังเข้ารับการศึกษานอกสถานศึกษามากกว่าร้อยละ 90 ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจ ศึกษาถึงความสัมพันธ์ และประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มการดื่มและปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน จากปัจจัยดังกล่าวข้างต้นทั้งหมด และ บทบาทพยาบาลเด็กชั้นสูง มีความสำคัญที่ต้องให้การปฏิบัติดูแลเด็กและวัยรุ่นตลอดถึงครอบครัว อย่างครอบคลุมทั้ง 4 มิติคือ 1) การป้องกันการเจ็บป่วยชนิดเฉียบพลันและเรื้อรัง 2) การส่งเสริม การเจริญเติบโตและพัฒนาการให้สมวัย 3) การดูแลรักษาในภาวะเจ็บป่วย และ 4) การฟื้นฟู

สุขภาพขณะเจ็บป่วยและสุขภาพดี (วีณา จีระแพทย์, 2548) และร่วมจัดการกับพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพที่เป็นปัญหาสำคัญ (สมจิต หนูเจริญกุล, 2546) ซึ่งเป็นการให้การพยาบาลเชิงรุกด้านการส่งเสริมสุขภาพโดยเน้นการให้ความรู้ คำแนะนำ การให้คำปรึกษา และการประสานงานกับทีมสหสาขาวิชาชีพและผู้เกี่ยวข้องทุกคน เพื่อช่วยในการป้องกัน และดำเนินการแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัยรุ่นตอนต้นที่เป็นพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพที่สำคัญ เพื่อมุ่งยืดอายุการเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตอนต้นออกไปให้นานที่สุด และข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้สามารถนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อพัฒนาเป็นโปรแกรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัยรุ่นตอนต้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรต้น ได้แก่ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าที่ของครอบครัว และการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อนกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มการดื่มและปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของตัวแปรต้น ได้แก่ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าที่ของครอบครัว และการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อนของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน

คำถามการวิจัย

1. ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าที่ของครอบครัว และการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน หรือไม่ อย่างไร
2. ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าที่ของครอบครัว และการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน มีประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มการดื่มและปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบนหรือไม่ อย่างไร

แนวเหตุผลและสมมติฐานการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมโดยศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน ตามแนวคิดความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก และการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของ Oei และ Baldwin (1994) แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของ Cooper (1994) ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบของ Oei และ Baldwin (1994) การทำหน้าที่ของครอบครัวแบบ McMaster model ของ Epstein และคณะ (1984) และการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อนของ House (1981) อธิบายได้ดังนี้

ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก (Positive Alcohol Expectancies [Positive AE])

ประยุกต์จากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura (1977, 1986) โดย Oei และ Baldwin (1994) กล่าวว่า ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวกเป็นความเชื่อของบุคคลว่าจะเกิดประโยชน์จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีต่อตนเองทางด้านพฤติกรรม อารมณ์ และสติปัญญา ดังเช่น การศึกษาความคาดหวังในผลลัพธ์ของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาของ Newman และคณะ (2005) พบว่า นักเรียนที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวนบ่อยครั้ง และมีการดื่มในปริมาณมาก มีความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก ส่วนการศึกษาของ Young และคณะ (2006) พบว่า ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก มีความสัมพันธ์ทางบวก ระดับสูงกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย ($r = .76, p < .001$) และร่วมทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้านความถี่ในการดื่มได้ร้อยละ 37.1 ส่วนด้านปริมาณในการดื่มทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ร้อยละ 20.3 ($p < .001$) พรพิมล บัวสมบุญ และ นรลักษณ์ เอื้อกิจ (2551) พบว่า ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวกของนักเรียนอาชีวศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($r = .38, p < .01$) และร่วมทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ร้อยละ 43.7 ($p < .05$) จึงสรุปได้ว่า ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวกมีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น

การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (Drinking Refusal Self-efficacy [DRSE])

ประยุกต์จากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura (1977, 1986) โดย Oei และ Baldwin (1994) กล่าวว่า การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นความเชื่อในความสามารถของบุคคลในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หากบุคคลมีการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่ำ จะทำให้บุคคลนั้นมีการดื่ม

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มมากขึ้น (สุทธิลักษณ์ หนุรอด, 2548) พรพิมล บัวสมบุญ และ นรลักษณ์ เอื้อกิจ (2551) พบว่า การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์ทางลบระดับปานกลางกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษา ($r = -0.56, p < .01$) และร่วมทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ร้อยละ 43.7 ($p < .05$) เช่นเดียวกับ Young และคณะ (2006) ศึกษาในนักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์ทางลบระดับปานกลางกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($r = -0.58, p < .001$) และร่วมทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้านความถี่ในการดื่มได้ร้อยละ 37.1 ส่วนด้านปริมาณในการดื่มทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ร้อยละ 20.3 ($p < .001$) จึงสรุปได้ว่า การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น

แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (Drinking Motive)

Cooper (1994) กล่าวว่า แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นการที่บุคคลได้รับแรงกระตุ้นจากภายในหรือภายนอกร่างกาย ร่วมกับบุคคลมีความคาดหวังผลลัพธ์จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่าตนจะได้รับประโยชน์หรือโทษอย่างไร แล้วส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกระบวนการรู้คิดของบุคคลเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ก่อนที่บุคคลเลือกตัดสินใจที่จะแสดงพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออกมา ซึ่งอยู่ภายใต้ความจำเพาะของสถานการณ์ สภาพอารมณ์ ความรู้สึก และความต้องการของแต่ละบุคคล (Cox & Klinger, 1988) ซึ่งแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของ Cooper (1994) แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ แรงจูงใจที่ทำให้ดื่มเพิ่มมากขึ้น (Enhancement motives) แรงจูงใจทางสังคมที่ทำให้ดื่ม (Social motives) แรงจูงใจให้ดื่มเมื่อเผชิญปัญหา (Coping motives) และแรงจูงใจให้ดื่มเมื่อต้องปรับตัวตามสถานการณ์ (Conformity motives) การศึกษาแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า ในเพศหญิงที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาก จะมีแรงจูงใจให้ดื่มเมื่อเผชิญปัญหาสูง ต่างจากเพศชายที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาก จะมีแรงจูงใจให้ดื่มเมื่อต้องปรับตัวตามสถานการณ์สูง (Stewart, Zvolensky, & Eifert, 2001) และ Read และคณะ (2003) ทดสอบแนวคิดแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในนักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และดื่มมากจนเป็นปัญหา พบว่า แรงจูงใจที่ทำให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มมากขึ้น มีความสัมพันธ์ทางลบระดับปานกลางกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และแรงจูงใจทางสังคมที่ทำให้ดื่ม มีความสัมพันธ์ทางลบระดับต่ำกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($r = .45$ และ $.24$ ตามลำดับ, $p < .001$) ส่วนแรงจูงใจในการดื่มเมื่อเผชิญ

ปัญหา มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($r = .06, p < .05$) ร่วมทำนายนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาได้ร้อยละ 40 และร่วมทำนายนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากจนเป็นปัญหาของนักศึกษาได้ร้อยละ 72 ($p < .001$) จึงสรุปได้ว่า แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น

ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ (Negative Alcohol Expectancies [Negative AE])

ประยุกต์จากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura (1977, 1986) โดย Oei และ Baldwin (1994) กล่าวว่า ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ เป็นความเชื่อของบุคคลว่าจะเกิดผลเสียหายหรือโทษที่ได้รับจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางด้านพฤติกรรม อารมณ์ และสติปัญญา จากการศึกษาของ Newman และคณะ (2005) พบว่า กลุ่มนักเรียนที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ สอดคล้องกับการศึกษาของ พรพิมล บัวสมบุญ และ นรลักษณ์ เอื้อกิจ (2551) พบว่า ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ มีความสัมพันธ์ทางลบระดับปานกลางกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษา ($r = -.33, p < .01$) และร่วมทำนายนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ร้อยละ 43.7 ($p < .05$) จึงสรุปได้ว่า ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น

การทำหน้าที่ของครอบครัวแบบ McMaster model (McMaster model of Family Functioning [MMFF])

Epstein และคณะ (1984) กล่าวว่า การทำหน้าที่ของครอบครัว เป็นการปฏิบัติกิจกรรมของสมาชิกในครอบครัวเพื่อตอบสนองความต้องการทางร่างกาย จิตใจ เศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งเป็นแนวคิดที่ได้จากการศึกษาครอบครัวในภาวะปกติ และภาวะวิกฤตต่างๆ โดยแบ่งการทำหน้าที่ของครอบครัวออกเป็น 6 ด้าน คือ การแก้ปัญหา การสื่อสาร บทบาท การตอบสนองทางอารมณ์ ความผูกพันทางอารมณ์ และการควบคุมพฤติกรรม สอดคล้องกับการศึกษาของ สุนันทา ศิริวาท (2548) พบว่า การทำหน้าที่ของครอบครัวตามการรับรู้ของวัยรุ่นอายุ 15-19 ปี ที่เสพสุรา มีการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวโดยรวม และรายด้าน มีคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ในระดับดีพอควร และการศึกษาของ McKay และคณะ (1991) พบว่า ครอบครัวของวัยรุ่นที่ติดสารเสพติดมีความบกพร่องด้านบทบาทและการตอบสนองทางอารมณ์ และร่วมทำนายนการติดสุราของวัยรุ่นได้ จึงสรุปได้ว่า การทำหน้าที่ของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น

การรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน (Perceived Peer Support)

House (1981) กล่าวว่า การรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน เป็นความคิดเห็น และความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับการได้รับความช่วยเหลือ และสนับสนุนที่เพื่อนปฏิบัติต่อตนเองใน

องค์ประกอบ 4 ด้าน คือ อารมณ์ การประเมินคุณค่า ข้อมูลข่าวสาร และทรัพยากร หากบุคคลได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนดี ทำให้มีพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งสารเสพติดอื่น ๆ ได้ (ศรีรัตน์ ัญญกุลสุจจา, 2542) ซึ่งดวงฤทัย สุคนธปฏิภาค (2548) ศึกษาการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อนของวัยรุ่นตอนต้นที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 พบว่า มีคะแนนการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อนด้านทรัพยากร ด้านอารมณ์ และด้านข้อมูลข่าวสารในระดับสูง ส่วนด้านการประเมินคุณค่าเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีน้อยที่สุด และ Urberg, Goldstein และ Toro (2005) ศึกษาในวัยรุ่นอายุ 13-17 ปี พบว่า การสนับสนุนจากเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($r = .20, p < .01$) จึงสรุปได้ว่าการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น

สมมติฐานการวิจัย

1. ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน
2. การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์ทางลบกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน
3. แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน
4. ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ มีความสัมพันธ์ทางลบกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน
5. การทำหน้าที่ของครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางลบกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน
6. การรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางลบกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน
7. ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าที่ของครอบครัว และการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน มีประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มการดื่มและปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยความสัมพันธ์เชิงทำนาย (Predictive Correlational Research) ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนทั้งเพศชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 และมีอายุระหว่าง 12-15 ปี ที่เข้ารับการศึกษาย่างเป็นทางการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เขตภาคใต้ตอนบน

ตัวแปรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

ตัวแปรต้น คือ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าที่ของครอบครัว และการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน

ตัวแปรตาม คือ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก (Positive alcohol expectancies) หมายถึง ความเชื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขตภาคใต้ตอนบน ถึงผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้ประโยชน์จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทั้งทางด้านพฤติกรรม อารมณ์ และสติปัญญา ในองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ 1) การเสริมสร้างความมั่นใจ 2) การเพิ่มความดึงดูดใจทางเพศ 3) การส่งเสริมสติปัญญา และ 4) การลดความตึงเครียด ประเมินโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยดัดแปลงจากแบบสอบถามของ พรพิมล บัวสมบุญ และ นรลักษ์ณ์ เอื้อกิจ (2551) ซึ่งแปลจากแบบสอบถามของ Lee และคณะ (2003)

การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (Drinking refusal self-efficacy) หมายถึง ความเชื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขตภาคใต้ตอนบน ถึงความสามารถของตนเองในการต้านทานหรือปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ภายใต้สถานการณ์เฉพาะในองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ 1) แรงกดดันทางสังคม 2) การผ่อนคลายอารมณ์ และ 3) โอกาสเอื้ออำนวย ประเมินโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยดัดแปลงจากแบบสอบถามของ พรพิมล บัวสมบุญ และ นรลักษ์ณ์ เอื้อกิจ (2551) ซึ่งแปลจากแบบสอบถามของ Oei, Hasking และ Young (2005)

แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (Drinking motive) หมายถึง การรับรู้หรือการประเมินคุณค่าถึงผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขตภาคใต้ตอนบนว่าเป็นเชิงบวกหรือลบ และมีที่มาจากภายในหรือภายนอก

ร่างกาย ในองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ 1) แรงจูงใจที่ทำให้ดื่มเพิ่มมากขึ้น หมายถึง การมีแรงเสริมเชิงบวก และเกิดจากปัจจัยภายในร่างกายของนักเรียนเองที่ทำให้มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 2) แรงจูงใจทางสังคมที่ทำให้ดื่ม หมายถึง การมีแรงเสริมเชิงบวก และเกิดจากปัจจัยภายนอกในร่างกายของนักเรียนที่ทำให้มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 3) แรงจูงใจให้ดื่มเมื่อเผชิญปัญหา หมายถึง การมีแรงเสริมเชิงลบ และเกิดจากปัจจัยภายในร่างกายของนักเรียนเองที่ทำให้มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และ 4) แรงจูงใจให้ดื่มเมื่อต้องปรับตัวตามสถานการณ์ หมายถึง การมีแรงเสริมเชิงลบ และเกิดจากปัจจัยภายนอกในร่างกายของนักเรียนที่ทำให้มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ประเมินโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยแปล และดัดแปลงจากแบบสอบถามแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของ Cooper (1994)

ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ (Negative alcohol expectancies) หมายถึง ความเชื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขตภาคใต้ตอนบน ถึงผลลัพธ์ที่คาดว่าจะเป็โทษจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทั้งทางด้านพฤติกรรม อารมณ์ และสติปัญญา ในองค์ประกอบของผลลัพธ์ทางด้านลบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ประเมินโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยดัดแปลงจากแบบสอบถามของพรพิมล บัวสมบุญรณ์ และ นรลักษณ์ เอื้อกิจ (2551) ซึ่งแปลจากแบบสอบถามของ Lee และคณะ (2003)

การทำหน้าที่ของครอบครัว (Family functioning) หมายถึง ภารกิจที่สมาชิกในครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขตภาคใต้ตอนบน พึ่งปฏิบัติเพื่อให้สมาชิกในครอบครัวทุกคนได้รับการตอบสนองทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ เศรษฐกิจ และสังคม ให้เกิดการปรับตัวของครอบครัวอย่างสมดุล เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นทั้งภายใน และภายนอกครอบครัว ตามแนวคิดการทำหน้าที่ของครอบครัวแบบ McMaster model (Epstein et al., 1984) โดยมีองค์ประกอบ 6 ด้าน ได้แก่ 1) การแก้ปัญหา หมายถึง ความสามารถในการแก้ไขปัญหาในครอบครัวของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม 2) การสื่อสาร หมายถึง การแลกเปลี่ยนข้อมูลในครอบครัวของนักเรียนโดยใช้คำพูด และไม่ใช้คำพูด 3) บทบาท หมายถึง แบบแผนพฤติกรรมที่ทำประจำของสมาชิกครอบครัวของนักเรียนทั้งด้านวัตถุ และอารมณ์ 4) การตอบสนองทางอารมณ์ หมายถึง พฤติกรรมที่สมาชิกครอบครัวของนักเรียนตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นได้อย่างเหมาะสมทั้งในอารมณ์ปกติและไม่เป็นปกติ 5) ความผูกพันทางอารมณ์ หมายถึง การแสดงออกถึงความสนใจห่วงใยกันของสมาชิกครอบครัวของนักเรียน และ 6) การควบคุมพฤติกรรม หมายถึง วิธีการจัดการกับพฤติกรรมสมาชิกครอบครัวของนักเรียนให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม ประเมินโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยดัดแปลงจากแบบสอบถามการทำหน้าที่ของครอบครัว Chulalongkorn

Family Inventory (CFI) ของ อูมาพร ตรังคสมบัติ (2544) ซึ่งสร้างขึ้นตามแนวคิดการทำหน้าที่ของครอบครัวแบบ McMaster model ของ Epstein และคณะ (1984)

การรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน (Perceived peer supports) หมายถึง ความคิด และความรู้สึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขตภาคใต้ตอนบน ถึงการได้รับการช่วยเหลือ และสนับสนุนที่เพื่อนปฏิบัติต่อตนในองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ 1) อารมณ์ หมายถึง นักเรียนได้รับความรัก ความเอาใจใส่ ความเข้าใจจากเพื่อน 2) การประเมินคุณค่า หมายถึง นักเรียนได้รับคำชมเชย หรือข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อน เพื่อใช้ประเมินตนเองในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม 3) ข้อมูลข่าวสาร หมายถึง นักเรียนได้รับคำแนะนำหรือข้อมูลจากเพื่อน ให้มีความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ มากขึ้น และ 4) ทรัพยากร หมายถึง นักเรียนได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อน ให้สามารถดูแลตนเองได้ทั้งด้านวัตถุ เงินทอง และเวลา ประเมินโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยดัดแปลงจากแบบสอบถามของ ดวงฤทัย สุขคนธปฏิบัติภาค (2548) ซึ่งสร้างตามแนวคิดการสนับสนุนทางสังคมของ House (1981)

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (Alcohol drinking) หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขตภาคใต้ตอนบน ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ผสมอยู่ โดยจำแนกตามความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (การดื่มหรือปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์) ภายในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา ประเมินโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยดัดแปลงจากแบบสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่ และการดื่มสุราของประชากร พ.ศ. 2550 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2550ก: ออนไลน์)

นักเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง นักเรียนที่มีอายุระหว่าง 12-15 ปี ทั้งเพศชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ประจำปีการศึกษา 2552 ของโรงเรียนประจำจังหวัด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เขตภาคใต้ตอนบน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาบทบาทพยาบาลผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงในการปฏิบัติการพยาบาลเชิงรุกด้านการสร้างเสริมสุขภาพ ในการวางแผนการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัยรุ่นตอนต้น
2. นำข้อค้นพบจากการศึกษาวิจัยไปพัฒนาเป็นโปรแกรมการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัยรุ่นตอนต้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์และประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มการตี๋มและปฏิเสธการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องสรุปเป็นเนื้อหาสาระสำคัญ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยนำเสนอเป็นลำดับดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการของวัยรุ่นกับการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์
2. แนวคิดความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวกของการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ และแนวคิดการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์
3. แนวคิดแรงจูงใจในการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์
4. แนวคิดการทำหน้าที่ของครอบครัว
5. แนวคิดการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน
6. บทบาทพยาบาลด้านการควบคุมและป้องกันการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในวัยรุ่น
7. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการวัยรุ่นกับการตีเครื่องตีมแอลกอฮอล์

1.1 ความหมายของวัยรุ่น

พนม เกตุมาน (2545) ให้คำจำกัดความว่า วัยรุ่น หมายถึง เด็กที่มีอายุประมาณ 12-13 ปี โดยในเด็กเพศหญิงจะเข้าสู่วัยรุ่นเร็วกว่าเพศชายประมาณ 2 ปี และเกิดการพัฒนาไปจนถึงอายุประมาณ 18 ปี จึงจะเข้าสู่ผู้ใหญ่ โดยจะเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากและรวดเร็วในพัฒนาการด้านต่าง ๆ ทั้งด้านร่างกายและจิตใจอย่างชัดเจน

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2549) กล่าวว่า วัยรุ่น ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับว่า ช่วงความเป็นวัยรุ่นได้ขยายออกไปโดยมีการประมาณอย่างหลวม ๆ คือ ช่วงอายุตั้งแต่ 12-25 ปี โดยให้เหตุผลว่า เด็กในทุกวันนี้ต้องอยู่ในสถาบันการศึกษานานขึ้น การเป็นผู้ใหญ่ที่สามารถพึ่งพาตนเองได้ทางเศรษฐกิจจึงยืดเวลาออกไป และรูปแบบการดำเนินชีวิตสมัยใหม่ทำให้เด็กมีวุฒิภาวะทางจิตใจช้ากว่ายุคสมัยก่อน จึงแบ่งช่วงวัยรุ่นเป็น 3 ระยะ โดยใช้เกณฑ์ความเป็นเด็ก และผู้ใหญ่ คือ ช่วงอายุ 12-15 ปี เป็นวัยรุ่นช่วงอายุ 16-17 ปี เป็นวัยรุ่นตอนกลาง และช่วงอายุ 18-25 ปี เป็นวัยรุ่นตอนปลาย

United Nations Population Fund [UNFPA] (2005) ให้คำจำกัดความว่า วัยรุ่น (Adolescence) คือ บุคคลในช่วงอายุตั้งแต่ 10-19 ปี โดยแบ่งเป็น วัยรุ่นตอนต้นอายุ 10-14 ปี วัยรุ่นตอนปลายอายุ 15-19 ปี และเยาวชน มีช่วงอายุตั้งแต่ 15-24 ปี

กล่าวโดยสรุป วัยรุ่น คือบุคคลที่มีอายุเริ่มตั้งแต่ 12-25 ปี โดยจะแบ่งออกเป็นวัยรุ่นตอนต้น วัยรุ่นตอนกลาง และวัยรุ่นตอนปลาย ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะกล่าวถึงเพียงวัยรุ่นตอนต้น มีอายุประมาณ 12-15 ปี และกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนประจำจังหวัด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เขตภาคใต้ตอนบน

1.2 พัฒนาการวัยรุ่นตอนต้น

1.2.1 พัฒนาการทางร่างกาย (Physical development)

ร่างกายจะมีการเปลี่ยนแปลงและเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วโดยที่ แขน ขาคอจะยาวขึ้นก่อนที่จะเห็นการเปลี่ยนแปลงส่วนลำตัว ซึ่งเห็นความแตกต่างจากวัยเด็กอย่างชัดเจนทั้งร่างกาย และจิตใจในช่วงระยะ 11-13 ปี เด็กหญิงจะเข้าสู่วัยรุ่นได้เร็วกว่าเด็กชายประมาณ 2 ปี ซึ่งการเข้าสู่วัยรุ่นจะเร็วช้าขึ้นอยู่กับกรรมพันธุ์ ได้รับอาหารที่เพียงพอ ร่างกายแข็งแรง เศรษฐฐานะ วัฒนธรรม และการศึกษา เป็นต้น (วันเพ็ญ บุญประกอบ, 2545)

1.2.2 พัฒนาการทางจิตใจ (Psychological Development)

วัยรุ่นตอนต้นนี้จะเริ่มหันมาสนใจตนเองมากขึ้น มีความคิดเกี่ยวกับตนเอง มีความกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย รูปร่างหน้าตา และกลัวความแตกต่างจากคนรอบข้าง ต้องการเป็นอิสระ ต้องการเป็นตัวของตัวเอง ตามทฤษฎีพัฒนาการบุคลิกภาพของ

Erikson (1963) วัยรุ่นที่มีอายุตั้งแต่ 12-20 ปี มีการค้นหาเอกลักษณ์ที่มั่นคงของตนเอง ซึ่งเป็นพัฒนาการที่สำคัญที่วัยรุ่นต้องพัฒนาให้ค้นพบตนเอง มีความเป็นตัวของตัวเอง เพื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มั่นคงต่อไป โดยในวัยนี้ไม่ชอบให้ผู้ใหญ่เข้ามาดูแลหรือออกคำสั่ง มีความรู้สึกไวต่อคำวิจารณ์ ต่อสายตา และท่าทีของผู้อื่น กลัวการถูกตำหนิ ค่อนข้างดื้อเปรียบเทียบ ให้ความสนใจกลุ่มเพื่อนมาก และฟังความคิดเห็นของเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้วัยรุ่นทำตามกลุ่มเพื่อน (วันเพ็ญ บุญประกอบ, 2545)

1.2.3 พัฒนาการทางสติปัญญา (Cognitive Development)

วัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงความสามารถด้านความเข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบตัว และความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับปรากฏการณ์ต่างๆ ทำให้บุคคลสามารถปรับตัว สร้างทักษะใหม่เพิ่มขึ้นจากความเข้าใจ และทักษะเดิมเพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหา ตามทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ Piaget (1969) กล่าวว่า วัยรุ่นที่มีอายุตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไป จัดอยู่ในระดับพัฒนาการด้านสติปัญญาขั้นสูงสุด มีความคิดเป็นแบบแผน มีความสามารถเรียนรู้ เข้าใจ เหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ลึกซึ้งขึ้นเป็นลักษณะ abstract thinking โดยเฉพาะในวัยรุ่นตอนต้นอายุ 12-16 ปี จะมีความคิดเชิงนามธรรมแบบพื้นฐาน เริ่มมีวิธีคิดใช้เหตุผลอธิบายปรากฏการณ์ต่าง ๆ ได้ คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ได้มากขึ้น แต่วัยรุ่นตอนต้นอาจขาดความยั้งคิด มีความหุนหันพลันแล่น และขาดการไตร่ตรองให้รอบคอบ (นิตยา ศษภักดี, 2541)

1.2.4 พัฒนาการทางสังคม (Personal-Social Development)

วัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงความสามารถในด้านการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้อื่น และการดำรงตนในสังคม วัยรุ่นจะเริ่มห่างจากทางบ้าน ความสนิทสนมคลุกคลีกับพ่อแม่พี่น้องลดน้อยลง แต่จะสนใจเพื่อนมากกว่า จะใช้เวลาอยู่กับเพื่อนมากขึ้น มีกิจกรรมนอกบ้านมากขึ้น ปรับตัวเข้ากับกฎเกณฑ์ของกลุ่มสังคมได้ดีขึ้น มีความสามารถในทักษะสังคม การเจรจา การแก้ปัญหา และการทำงานร่วมกับผู้อื่น (พนม เกตุมาน, 2545)

1.3 ความหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พงศธร เนตราคม (2549) กล่าวว่า แอลกอฮอล์ เป็นคำรวมที่หมายถึงกลุ่มของ Organic molecules ที่มี Hydroxyl group เกาะอยู่กับ Saturated carbon atom แอลกอฮอล์ที่เชื่อมต่อกัน คือ เอทิลแอลกอฮอล์ โดยปกติในเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะมีปริมาณแอลกอฮอล์ผสมอยู่แตกต่างกัน โดยทั่วไปจะนับว่า 1 ตีมาตรฐาน (Standard drink) มีปริมาณแอลกอฮอล์บริสุทธิ์อยู่ประมาณ 10-12 กรัมของเอทานอล เทียบเท่ากับเบียร์ประมาณ 300 ซีซี (ความเข้มข้น 4-5%) หรือเหล้า 40 ดีกรี ประมาณ 30-45 ซีซี (ความเข้มข้น 40%) หรือไวน์ประมาณ 120 ซีซี (ความเข้มข้น 10-20%) (พิชัย แสงชาญชัย, 2548) เมื่อดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปทำให้มีระดับแอลกอฮอล์

ในกระแสเลือดประมาณ 15-20 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ และต้องใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง ในการกำจัดแอลกอฮอล์ออกจากร่างกาย ประมาณร้อยละ 90 จะทำลายโดยตับ ส่วนที่เหลือจะถูกขับออกทางไต ปอด และผิวหนัง

กล่าวโดยสรุป เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง ของเหลวที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ชนิดที่ดื่มได้คือ เอทานอล ใช้เพื่อดื่ม โดยทั่วไปนับว่า 1 ดื่มมาตรฐาน มีปริมาณแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ อยู่ประมาณ 10-12 กรัมของเอทานอล เมื่อดื่มเข้าไปทำให้มีระดับแอลกอฮอล์ในกระแสเลือด ประมาณ 15-20 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ และต้องใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง จึงกำจัดแอลกอฮอล์ ออกจากร่างกายได้

1.4 ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

แอลกอฮอล์ เป็นสารประกอบขนาดเล็ก สามารถแพร่กระจายไปได้ทั่วร่างกาย ทำให้เกิดอาการผิดปกติกับอวัยวะต่าง ๆ ได้ทุกอวัยวะและเกิดผลกระทบต่อบุคคลได้ดังนี้คือ (กรมสุขภาพจิต, 2547)

1.4.1 ผลกระทบในระยะสั้น

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีฤทธิ์ไปกดสมองส่วนที่ทำหน้าที่ในการควบคุมการตัดสินใจ ควบคุมสติ และการยั้งคิด ทำให้บุคคลกระทำการสิ่งใดมักขาดความยั้งคิด หากดื่มในปริมาณที่มากขึ้นจะทำให้สูญเสียการควบคุมการทรงตัว การเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อ การมองเห็น และการได้ยินลดลง การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จึงมีความสัมพันธ์กับการเกิดอุบัติเหตุต่าง ๆ รวมทั้งอุบัติเหตุจราจร ซึ่งพบว่ามีอาการและพฤติกรรมของผู้ดื่ม มีความสัมพันธ์กับระดับของแอลกอฮอล์ในเลือดที่มีผลต่อร่างกาย และจิตใจ (ชนิกา ตูจินดา, 2547)

1.4.2 ผลกระทบในระยะยาวหรือเรื้อรัง

แอลกอฮอล์มีพิษโดยตรงต่อสมอง หากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเวลานาน ทำให้เซลล์สมองเสื่อม เนื้อสมองส่วนเปลือกนอกฝ่อลีบ มีการเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างสมอง ทำให้ช่องน้ำในสมองโตขึ้น มีการสูญเสียเซลล์ประสาทหลายส่วนโดยเฉพาะสมองส่วนหน้า (พงศธร เนตราคม, 2549) และส่งผลให้เกิดการเสื่อมทางจิต เริ่มจากการมีบุคลิกภาพเปลี่ยนแปลง การขาดความรับผิดชอบ ความจำเสื่อม เมื่อเป็นรุนแรงมาก ๆ ทำให้เกิดอาการประสาทหลอน เห็นภาพหลอน หูแว่ว หวาดระแวง คลุ้มคลั่งได้ ดังรายละเอียดคือ

1.4.2.1 ผลกระทบต่อสมองและระบบประสาทส่วนกลาง

แอลกอฮอล์มีผลโดยตรงในการออกฤทธิ์กดระบบประสาทส่วนกลาง ซึ่งแปรผันโดยตรงกับระดับความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ในกระแสเลือด การออกฤทธิ์ต่อสมองค่อนข้างเป็นไปอย่างรวดเร็วกว่าอวัยวะส่วนอื่น เนื่องจากเนื้อสมองมีเลือดไปเลี้ยงมาก และ

แอลกอฮอล์สามารถซึมผ่านแนวต้านระหว่างกระแสเลือดกับเซลล์สมอง (Blood brain barrier) ได้เป็นอย่างดี คนส่วนมากเมื่อดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพียง 1-2 แก้ว จะมีความรู้สึกง่วงซึมถูกกระตุ้น แต่ความเป็นจริงแล้วไม่ใช่ เนื่องจากแอลกอฮอล์ปริมาณเล็กน้อยจะกดสมองส่วนที่ทำหน้าที่ควบคุมการตัดสินใจ สติ และความยับยั้งคิด ทำให้บุคคลนั้นกระทำการโดยขาดความยับยั้งคิด ทำให้รู้สึกเหมือนสมองถูกกระตุ้น หากดื่มในปริมาณสูงขึ้น จะกดสมองมากขึ้น เกิดการระงับ และบรรเทาความกังวล ทำให้กล้ามเนื้อทำงานไม่ประสานกัน ขาดการสำรวจ ซึ่งเรียกว่า อาการมึนเมา ส่งผลให้การตอบสนองของร่างกายลดลง ความสามารถในการเรียนรู้และแก้ไขปัญหาลดลง (ทวิพร วิสุทธีมรรค, 2548)

1.4.2.2 ผลต่อระบบหัวใจและหลอดเลือด

ฤทธิ์ของแอลกอฮอล์จะกดการบีบตัวของกล้ามเนื้อหัวใจ (ทวิพร วิสุทธีมรรค, 2548) ทำให้การทำงานของกล้ามเนื้อหัวใจเสื่อมลงในช่วงการคลายตัว หากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อไปเป็นเวลานาน ทำให้กล้ามเนื้อหัวใจบวมโต การเต้นของหัวใจผิดปกติ ง่ายขึ้น อาจเกิดภาวะหัวใจวายได้ (ดิลก ภิโยทัย, 2549) และทำให้เส้นเลือดขยายตัว ความดันโลหิตจึงลดต่ำลงเล็กน้อย เส้นเลือดที่ผิวหนังขยายตัวโดยเฉพาะบริเวณใบหน้าและลำคอ จะมีผิวหนังเป็นสีแดง และรู้สึกร้อน หากดื่มในปริมาณที่มากเกินไปจนเกินไป ทำให้อุณหภูมิของร่างกายลดลง เพราะเส้นเลือดที่บริเวณผิวหนังขยายตัวร่างกายจึงสูญเสียความร้อนไป (ทวิพร วิสุทธีมรรค, 2548)

1.4.2.3 ผลต่อระบบทางเดินอาหาร

แอลกอฮอล์กระตุ้นกระเพาะอาหาร และตับอ่อนให้มีการหลั่งน้ำย่อย Hormone gastrin เพิ่มมากขึ้น ทำให้มีการย่อยอาหารได้มากขึ้น แต่หากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณสูง จะเกิดความระคายเคืองต่อกระเพาะอาหาร มีการหลั่งกรดมากขึ้น ทำให้เกิดแผลในกระเพาะอาหาร สำหรับผู้ที่ติดสุราแบบเรื้อรังมักเกิดการอักเสบของกระเพาะอาหารมากจนกระทั่งมีเลือดออก เสียเลือด สูญเสียพลาสมาโปรตีน ทำให้เป็นโรคโลหิตจางและขาดโปรตีน มีผลเสียต่อลำไส้เล็ก ทำให้ท้องร่วง น้ำหนักลด และขาดวิตามินบี 1 ได้ หากมีอาการกระเพาะอาหารอักเสบติดต่อกันเป็นเวลานาน ๆ และเรื้อรังอาจกลายเป็นโรคมะเร็งได้ มีการอุดตันของท่อน้ำดี การย่อยอาหารไขมันได้ไม่ดีทำให้เกิดอาการท้องอืด (บุญเลิศ จุลเกียรติ และอรพวรรณ เมธาติลกกุล, 2545)

1.4.2.4 ผลต่อตับ

ตับเป็นแหล่งทำลายแอลกอฮอล์ แต่ในขณะเดียวกันตับเองก็อาจถูกทำลายโดยแอลกอฮอล์ได้เช่นกัน (พงศธร เนตราคม, 2549) ซึ่งแอลกอฮอล์ทำให้เกิดการเผาผลาญที่ตับผิดปกติ ในผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณสูงและต่อเนื่องเป็นเวลานาน ทำให้

ร่างกายผลิตน้ำตาลลดลง ทำให้น้ำตาลในเลือดลดต่ำลง ร่างกายจะมีกรดมาก เพราะมีคีโตนสะสม มีไขมันสะสมที่เซลล์ไขมันโคมาของตับ ทำให้เจ็บป่วยเป็นโรคตับอักเสบ โรคตับแข็ง และโรคมะเร็งตับ (ทวิพร วิสุทิมรรค, 2548)

1.4.2.5 ผลต่อระบบไร้ท่อ

ผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ติดต่อกันเป็นเวลานานจะมีผลต่อระบบต่อมไร้ท่อ แร่ธาตุ และความสมดุลของอิเล็กโทรไลต์ในของเหลวในร่างกาย ทำให้มีอาการท้องมาน บวม น้ำ มีการเปลี่ยนแปลงของโปรตีนในร่างกายนี้อาจทำให้กล้ามเนื้อเปลี่ยน ไม่มีแรง มีการเปลี่ยนแปลงของสังกะสี ทำให้การเผาผลาญในร่างกายไม่เป็นปกติ (ทวิพร วิสุทิมรรค, 2548)

1.4.2.6 ผลต่อระบบสืบพันธุ์

แอลกอฮอล์ทำให้ความรู้สึกทางเพศตื่นตัวหรือถูกกระตุ้นได้ง่าย เพราะเมื่อระดับของแอลกอฮอล์ในเลือดสูงขึ้น จะทำให้ความยับยั้งชั่งใจลดลง และรับรู้การถูกกระตุ้นทางเพศได้ง่ายขึ้น แต่ระยะเวลาที่อวัยวะเพศชายแข็งตัว และเพศหญิงถึงจุดสุดยอดจะช้าลง หากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเวลานาน ในเพศชายจะทำให้ลูกอัณฑะฝ่อ และอาจเป็นหมันได้ เพศหญิงประจำเดือนจะมาผิดปกติ ความต้องการทางเพศลดลง และอาจเป็นหมันได้เช่นกัน (ศรีสอางค์ แย้มศิริ, 2546)

1.4.2.7 ผลกระทบต่อจิตใจ

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพียงเล็กน้อยจะทำให้รู้สึกผ่อนคลาย ช่างพูด มีความสุข ตื่นเต้น แต่หากปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดเพิ่มสูงขึ้น จะรู้สึกสับสน หงุดหงิด โกรธง่าย และความสามารถในการควบคุมตนเองลดลง (กรมสุขภาพจิต, 2547)

1.4.2.8 ผลกระทบต่อสังคม และเศรษฐกิจ ได้แก่

- 1) ปัญหาเกี่ยวกับสมาชิกในบ้าน และคนใกล้ชิด ได้แก่ การเสียสัมพันธภาพ การทะเลาะวิวาท การหย่าร้างกัน ความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับการกระทำ ความรุนแรงต่อสตรีของพงษ์เดช สารการ และ ยาวเรศ คำมะนาบ (บัณฑิต ศรีไพศาล, 2551: 33: ออนไลน์) พบว่า กลุ่มสตรีที่สามีดื่มฝ่ายเดียว และกลุ่มที่มีการดื่มทั้งสองฝ่าย มีโอกาสเสี่ยงที่จะถูกกระทำ ความรุนแรงถึง 4.27 เท่า และ 8.55 เท่า ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- 2) ปัญหาด้านการทำงาน เช่น การขาดงานบ่อย ๆ ประสิทธิภาพในการทำงานต่ำ ไม่ได้รับการเลื่อนขั้น ถูกลดขั้นหรือตัดเงินเดือน ถูกไล่ออก และว่างงาน เป็นต้น
- 3) ปัญหาด้านเศรษฐกิจ เช่น ขาดรายได้ประจำเนื่องจากการตกงาน สูญเสียเงินไปกับการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นหนี้พินันหรือถูกหลอกลวงได้ง่าย เป็นต้น

4) ปัญหาด้านกฎหมาย เช่น การฝ่าฝืนกฎหมาย เมมาแล้วขับ ถูกยึดใบขับขี่ ก่อคดีด้านทรัพย์สินต่าง ๆ ถูกทำร้าย หรือฆ่ากันตาย เป็นต้น (กรมสุขภาพจิต, 2547) กล่าวโดยสรุป การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่งผลกระทบต่อบุคคล สังคม และเศรษฐกิจ ได้มากมายทั้งในระยะสั้น และเรื้อรังหากบุคคลยังคงมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างต่อเนื่อง การศึกษาวิจัยครั้งนี้ประเมินการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตอนต้นโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยประยุกต์จากแบบสำรวจพฤติกรรมกรรมการสูบบุหรี่ และการดื่มสุราของประชากร พ.ศ. 2550 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550ก: ออนไลน์) ประกอบด้วยข้อคำถาม 8 ข้อ

1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างพัฒนาการวัยรุ่นกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

วัยรุ่น เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายอย่างรวดเร็ว ส่งผลต่อสภาพจิตใจ อีกทั้งวัยรุ่นให้ความสนใจแต่ตนเอง และช่วงวัยนี้กลุ่มเพื่อนจะเข้ามามีอิทธิพลเป็นอย่างมาก ใช้เวลาอยู่กับเพื่อนมากขึ้น สนใจเพื่อนมากกว่า และต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน เกิดการเลียนแบบซึ่งกันและกัน และให้ความสนใจพ่อแม่ พี่น้องในครอบครัวลดน้อยลง (วันเพ็ญ บุญประกอบ, 2545) มีกิจกรรมนอกบ้านมากขึ้น แม้จะมีการปรับตัวให้เข้ากับบรรทัดฐานทางสังคมได้ดีขึ้น และวัยรุ่นมีความคิดเชิงนามธรรม เริ่มมีวิถีคิดโดยใช้เหตุผล คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ได้มากขึ้น แต่อาจขาดความยั้งคิด มีความหุนหันพลันแล่น และขาดการไตร่ตรองให้รอบคอบ (นิตยา ศุภภักดี, 2541) ทำให้วัยรุ่นจัดเป็นกลุ่มเสี่ยงของพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพที่สำคัญเช่น การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่หรือมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย (วิโรจน์ อารีย์กุล, 2550) ดังเช่น การศึกษาของสุทธิลักษณ์ หนูรอด (2548) พบว่า ในเพศชายที่มีอายุมากกว่า 18 ปี และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเพื่อน มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สอดคล้องกับการศึกษาของ ปิยะ ทองบาง (2550) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษา คือ การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน และ Kuntsche และคณะ (2006) พบว่า วัยรุ่นอายุ 10-25 ปี ในเพศชายมีพฤติกรรมการแสวงหาการสัมผัส และการชอบเข้าสังคมมากกว่าเพศหญิง และมีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

2. แนวคิดความคาดหวังในผลลัพธ์ของการตีเครื่องตีแมลงกอสอลล์ และแนวคิดการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการตีเครื่องตีแมลงกอสอลล์

แนวคิดความคาดหวังในผลลัพธ์ของการตีเครื่องตีแมลงกอสอลล์ และแนวคิดการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการตีเครื่องตีแมลงกอสอลล์ของ Oei และ Baldwin (1994) เป็นแนวคิดที่ประยุกต์จากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura (1977, 1986)

Bandura (1986, 1997) กล่าวว่า การรับรู้สมรรถนะแห่งตน เป็นความเชื่อหรือการที่บุคคลตัดสินใจพิจารณาเกี่ยวกับความสามารถของตน ที่จะทำการตอบสนองหรือแสดงพฤติกรรมอย่างเจาะจงภายใต้สถานการณ์หนึ่ง เมื่อบุคคลมีการรับรู้สมรรถนะแห่งตนต่างกัน และอยู่ในสถานการณ์ต่างกัน ถึงแม้ว่าในบุคคลเดียวกันก็อาจแสดงพฤติกรรมต่างกันได้ ซึ่งความสามารถของบุคคลนั้นไม่คงที่ตายตัว สามารถแปรเปลี่ยนไปได้ตามสถานการณ์ ดังนั้นสิ่งที่จะกำหนดประสิทธิภาพของการแสดงออกถึงพฤติกรรม จึงขึ้นอยู่กับ การส่งเสริมการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในสถานการณ์นั้น ๆ (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2549) ซึ่ง Bandura (1977) อธิบายพฤติกรรมของบุคคลว่า เกิดขึ้นจากการเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่องระหว่างปัจจัย 3 ประการ ได้แก่ 1) ปัจจัยภายในตัวบุคคล 2) เงื่อนไขเชิงพฤติกรรม และ 3) เงื่อนไขเชิงสภาพแวดล้อม ซึ่งบุคคลจะทำการตัดสินใจกระทำพฤติกรรมใด ๆ นั้นต้องเกิดกระบวนการรับรู้ความสามารถของตนเอง ซึ่งประกอบด้วยปัจจัย 2 ประการที่มีความแตกต่างกัน (Bandura, 1977, 1986, 1997) ดังนี้คือ

1) ความเชื่อในสมรรถนะแห่งตน (Efficacy beliefs)

หมายถึง ความเชื่อหรือความมั่นใจในความสามารถของบุคคลว่า ตนมีความสามารถที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ จนประสบผลสำเร็จดังที่ตนเองคาดหวังไว้ตั้งแต่ก่อนที่จะเกิดการกระทำพฤติกรรมนั้น และทำการเลือกว่าตนจะกระทำการสิ่งใดหรือจะพยายามมุ่งมั่นที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น จนประสบผลสำเร็จตามที่มุ่งหวังไว้

2) ความคาดหวังในผลลัพธ์ของการกระทำ (Outcome expectation)

หมายถึง ความเชื่อ การรับรู้หรือความคาดหวังของบุคคลที่ได้ทำการประเมินล่วงหน้าว่า ถ้าหากตนกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ แล้วจะนำไปสู่ผลลัพธ์จากการกระทำนั้นได้สำเร็จสมดังที่ตนได้คาดหวังไว้

ความเชื่อในสมรรถนะแห่งตนจะแปรเปลี่ยนไปตามมิติ 3 ด้าน (Bandura, 1997)

1) มิติตามขนาดหรือระดับความยากง่ายของพฤติกรรม (Level)

เป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถที่จะกระทำพฤติกรรมใด ๆ ของบุคคล อาจถูกจำกัดด้วยความยากง่ายของงานที่จะทำ เลือกที่จะทำในแต่ละสถานการณ์ ส่งผลให้ความเชื่อในสมรรถนะแห่งตนต่างกัน

2) มิติตามความเข้มแข็งหรือความมั่นใจ (Strength)

เป็นความเชื่อมั่นของบุคคลว่ามีความสามารถทำกิจกรรมนั้นสำเร็จ หากมีความเชื่อมั่นน้อยจะไม่สามารถทำกิจกรรมนั้นสำเร็จ

3) มิติความเป็นสากล (Generality)

เป็นความสามารถในการนำประสบการณ์ที่ตนเองเคยทำกิจกรรมนั้นสำเร็จมาปรับใช้ภายใต้สถานการณ์ใหม่ที่มีความคล้ายคลึงกันได้

การส่งเสริมการรับรู้สมรรถนะแห่งตน ตามแนวคิดของ Bandura (1997: 80-113) สามารถทำได้ 4 วิธี ดังรายละเอียดคือ

1. การสังเกตเห็นตัวแบบ (Modeling)

การสังเกตเห็นตัวแบบหรือประสบการณ์ของผู้อื่น (Vicarious experience) เป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยการเรียนรู้จากการสังเกตพฤติกรรม และผลของการกระทำของตัวแบบ เกิดการเปลี่ยนแปลงความคิด ทศนคติ หรือพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกับลักษณะที่ตัวแบบนำเสนอ โดยการสังเกตผลที่เกิดจากการกระทำ ถ้าบุคคลนั้นพึงพอใจผลที่เกิดขึ้นก็จะเกิดการจดจำการกระทำนั้นไว้เป็นแนวทางในการกระทำครั้งต่อไปของตน หากไม่พึงพอใจก็เลือกที่จะพยายามหลีกเลี่ยงไม่กระทำตามแบบหรืออาจทำการดัดแปลงพฤติกรรมเพื่อให้เกิดผลดีในอนาคต โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) ตัวแบบที่เป็นบุคคลจริง 2) ตัวแบบสัญลักษณ์

Bandura (1986) กล่าวถึงผลจากการสังเกตตัวแบบทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในบุคคล ดังนี้คือ

1) ตัวแบบช่วยสร้างพฤติกรรมที่พึงประสงค์ใหม่ จะเกิดขึ้นในกรณีที่คุณสังเกตยังไม่เคยทำพฤติกรรมนั้นมาก่อน

2) ตัวแบบช่วยเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น ในกรณีนี้ผู้สังเกตเคยทำพฤติกรรมนี้แล้วแต่อาจจะยังไม่ถูกต้องหรือยังขาดทักษะ

3) ตัวแบบที่ยับยั้งไม่ให้เกิดหรือลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ในกรณีนี้เมื่อตัวแบบแสดงพฤติกรรมแล้วได้ผลไม่น่าพอใจ ทำให้ผู้สังเกตมีแนวโน้มที่จะไม่ทำตามตัวแบบ

การเรียนรู้โดยการสังเกตจากตัวแบบ มี 4 กระบวนการดังนี้ (Bandura, 1997)

1) กระบวนการตั้งใจ (Attention process) เป็นการที่บุคคลตั้งใจ และสนใจที่จะสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบ และเป็นตัวกำหนดว่าบุคคลจะสังเกตพฤติกรรมอะไรจากตัวแบบ โดยที่ตัวแบบต้องมีความเหมาะสม มีความเด่นชัด ทำให้ผู้สังเกตเกิดความพึงพอใจ พฤติกรรมนั้นต้องไม่ซับซ้อน และเป็นประโยชน์กับผู้สังเกตด้วย

2) กระบวนการเก็บจำ (Retention process) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล พฤติกรรมของตัวแบบแล้วแปลงข้อมูล สร้างเป็นภาพความจำขึ้นใหม่เพื่อให้ตนจดจำได้ง่ายขึ้น

3) กระบวนการกระทำ (Production process) เป็นกระบวนการที่ผู้สังเกตแปลง ภาพความจำที่เก็บไว้ออกมาเป็นการกระทำ ซึ่งการกระทำนั้นจะออกมาดีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ จดจำได้

4) กระบวนการจูงใจ (Motivation process) เป็นกระบวนการที่บุคคลเกิด แรงจูงใจในการทำพฤติกรรมตามตัวแบบ เช่น พฤติกรรมของตัวแบบได้รับผลเป็นที่น่าพอใจ จึงเป็น แรงจูงใจให้บุคคลทำตามตัวแบบ เพราะมีความคาดหวังว่าจะได้รับผลเหมือนที่ตัวแบบได้รับ

2. การได้รับคำแนะนำและการใช้คำพูดชักจูง (Verbal persuasion)

การได้รับคำแนะนำหรือการใช้คำพูดชักจูง เป็นการที่บุคคลอื่นที่มีความสำคัญหรือ เป็นที่เคารพของบุคคลนั้นพูดเพื่อให้บุคคลนั้นเชื่อว่า ตนสามารถที่จะทำพฤติกรรมให้สำเร็จได้ โดย การพูดชักจูง แนะนำ หรือชื่นชม เพื่อให้บุคคลเชื่อในสมรรถนะแห่งตน ทำให้เกิดความเชื่อมั่น และ มีความคาดหวังในความสามารถของตนเพิ่มขึ้นได้แต่เพียงระยะเวลาสั้น จึงควรใช้ร่วมกับการให้ บุคคลได้รับประสบการณ์ที่ประสบผลสำเร็จร่วมด้วย

3. การมีประสบการณ์หรือการกระทำที่ประสบผลสำเร็จด้วยตนเอง (Enactive mastery experiences)

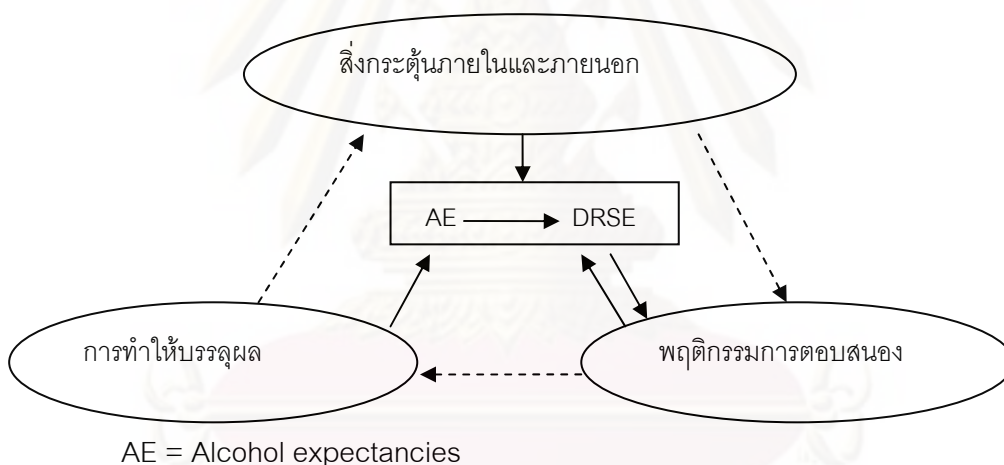
การมีประสบการณ์หรือการกระทำที่ประสบผลสำเร็จด้วยตนเอง เป็นปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อความสามารถของบุคคลมากที่สุด เนื่องจากการกระทำจนประสบผลสำเร็จเป็น ประสบการณ์ที่บุคคลได้รับโดยตรง ส่งผลให้รับรู้สมรรถนะแห่งตนได้มาก และหากประสบผลสำเร็จ ซ้ำหลายครั้งหรือกระทำกิจกรรมที่คล้ายกันแล้วสำเร็จ ยิ่งทำให้บุคคลนั้นมีการรับรู้ในสมรรถนะแห่ง ตนเพิ่มมากยิ่งขึ้น แม้ว่าบางครั้งอาจล้มเหลวบ้างแต่จะใช้เป็นบทเรียน และเพิ่มความพยายามมาก ขึ้นให้ตนสามารถทำกิจกรรมนั้นได้สำเร็จ ดังนั้น การส่งเสริมการรับรู้สมรรถนะแห่งตนจะต้องให้ บุคคลได้ปฏิบัติจนมีทักษะเพียงพอที่จะประสบผลสำเร็จ ให้เกิดการรับรู้ที่ตนมีความสามารถที่จะ กระทำกิจกรรมนั้นได้เป็นอย่างดี และต้องทำการเสริมแรงทางสังคมด้วยการกล่าวชื่นชมเป็นระยะๆ เมื่อบุคคลสามารถทำกิจกรรมนั้นได้สำเร็จเพื่อให้เกิดความคงอยู่ของสมรรถนะแห่งตนต่อไป

4. การกระตุ้นทางร่างกายและอารมณ์ (Physiological & affective states)

การแสดงออกทางร่างกายและอารมณ์ที่ถูกกระตุ้นเมื่อเผชิญความเครียดหรืออยู่ใน ภาวะที่คุกคาม มีผลให้บุคคลเกิดความรู้สึกทางด้านลบ เช่น เกิดความกลัว ความตื่นเต้น ความ วิตกกังวล ส่งผลให้บุคคลมีการรับรู้สมรรถนะแห่งตนต่ำลง รู้สึกท้อแท้ ทำให้บุคคลคิดถึง ความ

ล้มเหลวมากกว่าคาดหวังถึงความสำเร็จ ซึ่งแก้ไขได้โดยการสนับสนุนให้บุคคลคุ้นเคยกับสถานการณ์นั้นมากขึ้น เพื่อให้เกิดความผ่อนคลาย เกิดความมั่นคงทางจิตใจ และจัดการกับอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura (1977, 1986) เมื่อนำมาประยุกต์ใช้กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อธิบายได้ว่า การแสดงพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลเกี่ยวข้องกับกระบวนการรู้คิดของบุคคลที่มีต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยที่บุคคลจะมีความคาดหวังในผลลัพธ์ของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางบวกหรือลบเกิดขึ้นก่อน และมีการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คือ มีความเชื่อในความสามารถของบุคคลต่อการต้านทานหรือปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานการณ์ที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งเป็นกระบวนการรู้คิดที่เกิดขึ้นกับบุคคลในขั้นสุดท้ายก่อนบุคคลจะตัดสินใจแสดงพฤติกรรมกรรมการดื่มหรือปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (Oei & Baldwin, 1994) ดังรายละเอียดในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แสดงกระบวนการความคาดหวังในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (Oei & Baldwin, 1994: 527)

Oei และ Baldwin (1994) กล่าวว่า การที่บุคคลแสดงพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เกิดจากกระบวนการรู้คิดก่อนบุคคลแสดงพฤติกรรมประกอบด้วย ความคาดหวังในผลลัพธ์ และการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มี 2 ระยะคือ

ระยะที่ 1 ระยะเริ่มดื่ม (Acquisition phases)

ระยะเริ่มดื่ม เป็นระยะที่เกิดจากการรับรู้ และประเมินคุณค่าของผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่า ตนจะได้รับผลที่เป็นประโยชน์หรือโทษจากการดื่ม หรือผลที่เกิดขึ้นกับตนหลังจากมีการดื่ม ซึ่งเป็นการรับรู้ก่อนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แบ่งออกได้ดังนี้

1) ความคาดหวังในผลลัพธ์ของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (Alcohol expectancy [AE]) หมายถึง ความเชื่อ การรับรู้ หรือการประเมินคุณค่าผลลัพธ์จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เกิดขึ้นกับบุคคล ซึ่งเป็นข้อมูลย้อนกลับถึงความคาดหวังของบุคคลในการแสดงพฤติกรรมนั้นในอนาคต ความคาดหวังในผลลัพธ์ของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นการชักจูงให้เกิดการดื่ม และคงไว้ซึ่งการดื่มตลอดชีวิต ประกอบด้วย ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก และความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ มีบทบาทสำคัญต่อการตัดสินใจของบุคคลที่จะดื่มหรือไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (Brown et al., 1980 cited in Oei & Baldwin, 1994)

2) การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (Drinking refusal self-efficacy [DRSE]) หมายถึง การรับรู้ของบุคคลหรือความเชื่อในความสามารถของบุคคลต่อการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือการตัดสินใจที่จะไม่ดื่มภายใต้สถานการณ์เฉพาะ เช่น เมื่อเพื่อนชวนให้ดื่ม หรือเมื่อต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน เป็นต้น (Young et al., Oei, 1993 cited in Young & Oei, 2000) ประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้คือ

1. การรับรู้สมรรถนะแห่งตนด้านแรงกดดันทางสังคม (Social pressure)
2. การรับรู้สมรรถนะแห่งตนด้านการผ่อนคลายอารมณ์ (Emotional relief)
3. การรับรู้สมรรถนะแห่งตนด้านโอกาสเชิงอำนาจ (Opportunistic)

แนวคิดของ Oei และ Baldwin (1994) อธิบายได้ว่า จากกระบวนการความทรงจำ (Memory processes) มีสิ่งกระตุ้นทั้งภายในและภายนอกร่างกาย (Internal and external cues) ทำให้บุคคลเกิดกระบวนการรับรู้ 2 กระบวนการ คือ ความคาดหวังในผลลัพธ์ของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งเป็นการรับรู้ในระบอบสุดท้ายของกระบวนการรู้คิดก่อนที่บุคคลจะทำการตัดสินใจดื่มหรือปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และมีการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้น (Behavioral response) แสดงออกเป็นพฤติกรรมว่า ดื่มหรือปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจะถูกสะท้อนกลับไปเป็นการรับรู้ การจดจำ และเก็บไว้ในความทรงจำ หากมีสิ่งกระตุ้นในลักษณะเดิมอีกบุคคลจะตอบสนองอีกโดยเกิดกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์เดิม หากบุคคลมีประสบการณ์ในความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก และการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่ำ บุคคลนั้นจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเชื่อว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นประโยชน์ต่อตน จนกระทั่งกลายเป็นการรับรู้ที่แข็งแกร่งและมั่นคง ทำให้บุคคลนั้นคงมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างต่อเนื่อง (Oei & Baldwin, 1994)

การเรียนรู้ที่เกิดจากผลลัพธ์ (Instrumental learning)

ความคาดหวังในผลลัพธ์ของการตีเครื่องตีแมลงกอสอลล์ทั้งเชิงบวก และเชิงลบ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในช่วงแรกของบุคคลก่อนที่จะตัดสินใจแสดงพฤติกรรมการตีแมลงกอสอลล์ออกมา โดยมีปัจจัยสนับสนุน 4 ปัจจัย คือ แรงผลักดันภายในตัวบุคคล ความคาดหวังของบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และการกระตุ้นจากสิ่งเร้าที่มีความเหมาะสม (Oei & Baldwin, 1994)

กระบวนการควบคุม (Controlled processing)

กระบวนการควบคุม เป็นทางเลือกของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมออกมาหลังจากได้ทำการประเมินความคาดหวังในผลลัพธ์ของการตีเครื่องตีแมลงกอสอลล์ทั้งเชิงบวกหรือเชิงลบ เพื่อช่วยในการตัดสินใจ หากทางเลือกใดมีแรงสนับสนุนมากกว่า บุคคลนั้นก็ตัดสินใจแสดงพฤติกรรมตามนั้น โดยมีความทรงจำหรือประสบการณ์ที่ระลึกถึงได้ง่ายของแต่ละบุคคลเป็นตัวช่วยในการตัดสินใจเลือกแสดงพฤติกรรมด้วยเช่นกัน ซึ่งเป็นการตอบสนองที่เป็นไปอย่างง่าย ๆ รวดเร็ว และไม่มีการฝึกฝนมาก่อน (Oei & Baldwin, 1994)

ระยะที่ 2 ระยะคงอยู่ของพฤติกรรมการตี (Maintenance phases)

ระยะคงอยู่ของพฤติกรรมการตี เป็นระยะที่บุคคลจะคงไว้ซึ่งพฤติกรรมการตีแมลงกอสอลล์อยู่ต่อไปหรือมีการติดแมลงกอสอลล์ โดยบุคคลที่เคยตีแมลงกอสอลล์เมื่อมีสิ่งกระตุ้นทั้งภายในและภายนอกร่างกายมากระทบ บุคคลจะเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์เดิมที่มีการตีแมลงกอสอลล์โดยผ่านกระบวนการรู้คิดก่อนที่จะแสดงพฤติกรรมออกมา แต่ในผู้ติดแมลงกอสอลล์อาจแสดงพฤติกรรมการตีแมลงกอสอลล์โดยไม่ผ่านกระบวนการรู้คิด แต่จะเกิดการตอบสนองอัตโนมัติ (Automatic processing) ทำให้บุคคลมีการตีแมลงกอสอลล์ และเกิดการคงอยู่ของพฤติกรรมการตีแมลงกอสอลล์ต่อไป ซึ่งในระยะคงอยู่ของพฤติกรรมการตีนี้จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยบุคคลอาจขาดการควบคุมและไม่รู้ตัว เป็นการตอบสนองที่เฉพาะ และเกิดขึ้นซ้ำ ๆ กับบุคคลที่มีอาการติดแมลงกอสอลล์ (Oei & Baldwin, 1994)

กระบวนการตอบสนองอัตโนมัติ (Automatic processing)

กระบวนการตอบสนองอัตโนมัติ เป็นกระบวนการตอบสนองที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ง่ายดาย ขาดการควบคุม และไม่ผ่านกระบวนการรู้คิดของบุคคล ซึ่งเกิดขึ้นในระยะคงอยู่ของพฤติกรรมการตีเท่านั้นโดยมีความแตกต่างของแต่ละบุคคล (Oei & Baldwin, 1994)

กล่าวโดยสรุป การตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ทั้งในระยะเริ่มต้น และระยะคงอยู่ของพฤติกรรมกรรมการตีพิมพ์ มีความแตกต่างในแต่ละบุคคล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกระบวนการรู้คิด การเรียนรู้ ประสบการณ์ และการตัดสินใจที่ต่างกันของบุคคล โดยมีปัจจัยสำคัญคือ ความคาดหวังในผลลัพธ์ของการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ มีผลต่อบุคคลว่าหากตนตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์แล้วได้รับประโยชน์หรือโทษอย่างไร และการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์มีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจของบุคคลว่าจะตีพิมพ์หรือปฏิเสธการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังในผลลัพธ์ของการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ และการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์กับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของวัยรุ่น

วัยรุ่น มีพัฒนาการทางสติปัญญาเป็นแบบนามธรรม สามารถเข้าใจสิ่งที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งสมองจะมีการเจริญเติบโตและมีพัฒนาการถึงขีดสุดเมื่อมีอายุประมาณ 16 ปี จากนั้นจะค่อยๆ เสื่อมลงอย่างช้าๆ เมื่ออายุ 19-20 ปี (สุชา จันทน์เอม, 2543) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Piaget (1969) ที่กล่าวว่า วัยรุ่นมีความคิดเชิงนามธรรม มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และสังเคราะห์ ซึ่งเป็นพัฒนาการทางสติปัญญาในขั้นสูงสุด ทำให้วัยรุ่นสามารถทำการประเมินคุณค่าสิ่งต่างๆ ได้ว่าสิ่งแวดล้อมหรือเหตุการณ์ใดมีประโยชน์หรือโทษ มีอันตรายมากน้อยเพียงใด ก่อนที่จะทำการตัดสินใจโดยเลือกใช้วิธีการหลีกเลี่ยงหรือเผชิญหน้า ไม่ว่าจะเลือกกลวิธีใดต่างต้องผ่านกระบวนการรู้คิดก่อน และสอดคล้องกับแนวคิดของ Oei และ Baldwin (1994) ความคาดหวังในผลลัพธ์ของการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ และการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ เป็นองค์ประกอบของกระบวนการรู้คิด และกระบวนการดังกล่าวต้องเกิดขึ้นก่อนที่บุคคลจะตัดสินใจตีพิมพ์หรือปฏิเสธการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ โดยบุคคลที่มีความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ และมีการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์สูง บุคคลนั้นจะปฏิเสธการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ หากบุคคลมีความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก และมีการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ต่ำ บุคคลนั้นจะมีการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ และร่วมทำนายนายการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ได้ร้อยละ 43.7 ($p < .05$) (พรพิมล บัวสมบุญ และ นรลักษณ์ เอื้อกิจ, 2551) สอดคล้องกับการศึกษาของ Engel และคณะ (2005) พบว่า ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับสูงกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์ทางลบระดับปานกลางกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ และความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ มีความสัมพันธ์ทางลบระดับต่ำกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ($r = .63$,

-43 และ -.16 ตามลำดับ, $p < .01$) ส่วนการศึกษาของ Young และคณะ (2006) พบว่า ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก มีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับสูงกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์เชิงลบระดับปานกลางกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($r = .76$ และ $-.58$ ตามลำดับ, $p < .001$) และร่วมทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในด้านความถี่ในการดื่มได้ร้อยละ 37.1 และร่วมทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในด้านปริมาณการดื่มได้ร้อยละ 20.3 ($p < .001$)

2.2 การประเมินความคาดหวังในผลลัพธ์ของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์ของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (The Drinking Expectancies Questionnaire [DEQ]) ของ Lee และคณะ (2003) ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 37 ข้อ ซึ่งแปลแบบสอบถามโดยพรพิมล บัวสมบุญ และ นรลัทขณ์ เอื้อกิจ (2551) ศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นมีอายุระหว่าง 15-19 ปี จำนวน 440 คน มีค่าความเที่ยงของเครื่องมือดังนี้ แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก มีค่าความเที่ยงของเครื่องมือ .82 และแบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ มีค่าความเที่ยงของเครื่องมือ .88

แบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ฉบับปรับปรุง (Drinking Refusal Self-efficacy Questionnaire-Revised [DRSEQ-R]) ของ Oei และคณะ (2005) ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 19 ข้อ ในองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ ด้านแรงกดดันทางสังคม ด้านการผ่อนคลาย และด้านโอกาสเอื้ออำนวย ซึ่งแปลแบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดย พรพิมล บัวสมบุญ และ นรลัทขณ์ เอื้อกิจ (2551) ศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นมีอายุระหว่าง 15-19 ปี จำนวน 440 คน และมีค่าความเที่ยงของเครื่องมือ .94

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้ และดัดแปลงจากแบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ และการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งแปลแบบสอบถามโดยพรพิมล บัวสมบุญ และ นรลัทขณ์ เอื้อกิจ (2551) เนื่องจากมีค่าความเที่ยงของเครื่องมือสูงอยู่ในเกณฑ์ที่น่าเชื่อถือ และมีความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

3. แนวคิดแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

แรงจูงใจ เป็นแรงกระตุ้นหรือแรงผลักดันภายในบุคคลให้แสดงพฤติกรรมไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อย่างมีเป้าหมาย และแรงจูงใจเกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยที่ผลจากการแสดงพฤติกรรมจะเป็นตัวกำหนด และมีอิทธิพลว่าบุคคลจะคงแสดงพฤติกรรมนั้นหรือเปลี่ยนแปลงการแสดงพฤติกรรมในโอกาสต่อไป ซึ่งเป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมที่กระทำในปัจจุบันของบุคคล เป็นผลที่บุคคลได้รับจากการแสดงพฤติกรรมนั้นมาก่อนในอดีตเกิดจากแรงผลักดันภายในตัวของแต่ละบุคคลและแรงผลักดันจากสิ่งแวดล้อม โดยที่แต่ละบุคคลย่อมมีความต้องการ ความปรารถนา และเป้าหมายต่างกัน อีกทั้งแตกต่างกันด้านความคาดหวังในผลลัพธ์ที่ตนคาดว่าจะได้รับภายหลังจากการแสดงพฤติกรรมนั้นแล้ว หากว่าในอดีตตนรู้สึกพึงพอใจในผลตอบแทนที่ได้รับจากการแสดงพฤติกรรมนั้น จะทำให้บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นซ้ำอีก แต่หากในอดีตได้รับผลตอบแทนที่ไม่เป็นที่พึงพอใจ ก็จะทำให้บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ ลดลงหรือไม่กระทำพฤติกรรมนั้นอีกเลย (สิทธิโชค วรรณสันติกุล, 2546)

3.1 ความหมายของแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง การรับรู้หรือการประเมินคุณค่าถึงผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลว่าเป็นไปในเชิงบวกหรือลบ และมีแหล่งที่มาจากภายในหรือภายนอกร่างกาย และต้องอยู่ในสถานการณ์ที่มีความเจาะจง (Cooper, 1994)

3.2 องค์ประกอบของแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีดังนี้คือ

(Cooper, 1994)

3.2.1 แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยมีแรงเสริมเชิงบวกจากปัจจัยภายในร่างกาย (Enhancement motives) ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่ทำให้ดื่มเพิ่มมากขึ้น

3.2.2 แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยมีแรงเสริมเชิงบวกจากปัจจัยภายนอกร่างกาย (Social motives) ซึ่งเป็นแรงจูงใจทางสังคมที่ทำให้ดื่ม

3.2.3 แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยมีแรงเสริมเชิงลบจากปัจจัยภายในร่างกาย (Coping motives) เป็นแรงจูงใจให้ดื่มเมื่อเผชิญปัญหา

3.2.4 แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยมีแรงเสริมเชิงลบจากปัจจัยภายนอกร่างกาย (Conformity motives) ซึ่งเป็นแรงจูงใจให้ดื่มเมื่อต้องปรับตัวตามสถานการณ์

Cooper (1994) กล่าวว่า แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ประกอบด้วย 2 ส่วนสำคัญ คือ 1) เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากความอยากรู้อยากเห็นของบุคคล ซึ่งเป็นความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ตนเองจะได้รับ (Cox & Klinger,

1988) และ 2) แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นต้องเกิดขึ้นร่วมกันระหว่างปัจจัยที่อยู่ภายในและภายนอกร่างกายที่ทำให้มีการดื่มเกิดขึ้น ซึ่งพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของแต่ละบุคคลนั้นมีความแตกต่างกันทั้งด้านความต้องการ และด้านบทบาทหน้าที่ของแต่ละบุคคล โดยมีความจำเพาะของแต่ละสถานการณ์ และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นจะเกิดตามมาในภายหลัง (Cutter & O'Farrell, 1984 cited in Cooper, 1994)

แนวคิดแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของ Cooper (1994) พัฒนามาจากแนวคิดแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของ Cox และ Klinger (1988) กล่าวไว้ว่า สิ่งกระตุ้นเพื่อให้บุคคลเกิดการแสดงพฤติกรรมใด ๆ ออกมา คือ การที่บุคคลนั้นต้องได้รับรางวัลตอบแทนการแสดงพฤติกรรมดังกล่าว หากบุคคลได้รับรางวัลตอบแทนในปริมาณสูงขึ้น ยิ่งทำให้บุคคลนั้นกระทำสิ่งนั้นมาก และเร็วยิ่งขึ้น ในทางตรงข้าม หากบุคคลได้รับรางวัลลดลงหรือไม่ได้รับรางวัลตอบแทนเหมือนเช่นเดิม บุคคลนั้นจะไม่กระทำพฤติกรรมนั้นหรือหากยอมกระทำก็จะกระทำลดน้อยลงมากซึ่งเรียกว่า สิ่งกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจ (Incentive Motivation) (Hull, 1951, 1952 cited in Cox & Klinger, 1988) ต่อมา Stewart, de Wit และ Eikelboom (1984 cited in Cox & Klinger, 1988) นำแนวคิดนี้มาอธิบายพฤติกรรมการใช้สารเสพติดของบุคคลว่า เกิดขึ้นเนื่องจากการที่บุคคลได้รับสิ่งกระตุ้นจากสารเสพติด แล้วทำให้บุคคลมีความรู้สึกที่ดีที่เกิดขึ้นภายหลังการใช้สารเสพติด ทำให้เกิดการเสพอย่างต่อเนื่อง แต่บางครั้งการที่บุคคลใช้สารเสพติด ไม่ได้เกิดจากคุณสมบัติทางเคมีของสารเสพติดเพียงอย่างเดียว โดยเฉพาะเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะมีสิ่งกระตุ้นอื่นอีกที่ช่วยในการดึงดูดใจให้บุคคลมีการดื่มหรือปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

Cox และ Klinger (1988) กล่าวว่า การที่บุคคลจะเลือกดื่มหรือปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นการตัดสินใจของบุคคลภายใต้พื้นฐานจากปัจจัยด้านสถานการณ์ สภาพอารมณ์ ความรู้สึกต่างๆ และผ่านกระบวนการรู้คิด มีการไตร่ตรองโดยใช้เหตุผลของแต่ละบุคคลถึงผลลัพธ์จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ก่อนที่จะทำการตัดสินใจในท้ายที่สุดว่าตนจะดื่มหรือปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยยังมีปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้องอีกมาก

3.3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (Cox และ Klinger, 1988) มีดังนี้คือ

3.3.1 ปัจจัยจากเหตุการณ์ในอดีต (Historical factors)

ประกอบด้วย ปฏิบัติทางชีวเคมีของบุคคลที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บุคลิกภาพส่วนบุคคล อิทธิพลของสังคมวัฒนธรรม และสภาพแวดล้อม แรงเสริมจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในอดีต (Cox & Klinger, 1988)

3.3.1.1 ปฏิกริยาทางชีวเคมีของแต่ละบุคคลที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (Biochemical reactivity to alcohol) มีทั้งด้านบวก และด้านลบ ซึ่งถ้าหากบุคคลมีความรู้สึกที่ตีเกิดขึ้นเป็นสิ่งที่จูงใจใ้มน้ำว บุคคลนั้นจะคงการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อไป ในทางตรงข้าม หากบุคคลมีความรู้สึกที่ไม่ตีเกิดขึ้นซึ่งเป็นปัจจัยทางด้านลบ ก็เป็นสิ่งที่จูงใจใ้มน้ำว บุคคลนั้นจะปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณที่ลดน้อยลงนั่นเอง (Cox & Klinger, 1988)

3.3.1.2 บุคลิกภาพส่วนบุคคล (Personality Characteristics) เป็นลักษณะส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คือ บุคคลที่มีลักษณะไม่มีการปรับตัว หรือมีอาการหงุดหงิดหุนหันพลันแล่น มักพบว่าจะมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากจนเป็นปัญหา หรือต้องเข้ารับการรักษาด้วยภาวะพิษสุราเรื้อรัง หรือบุคคลนั้นมีความภาคภูมิใจในตนเองต่ำ จะพบว่ามีการดื่มแอลกอฮอล์ได้มาก (MacAndrew, 1983 cited in Cox & Klinger, 1988)

3.3.1.3 อิทธิพลของสังคมวัฒนธรรม และสภาพแวดล้อม (Sociocultural / environmental influences) สภาพสังคมวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมรอบตัวบุคคล ทำให้เกิดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ หากในสังคมวัฒนธรรมนั้นมองว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องที่ควรสนับสนุน จะทำให้เด็ก ๆ ที่อยู่ในสังคมนั้นมีโอกาสดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้นด้วยเมื่อเติบโตขึ้น

3.3.1.4 แรงเสริมจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในอดีต (Past reinforcement from drinking) เป็นแรงเสริมที่เกิดขึ้นในบุคคลที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในอดีตที่ผ่านมา ประกอบด้วย แรงเสริมทางบวก และทางลบ เป็นต้นว่า แรงเสริมทางบวกก็จะทำให้บุคคลนั้นคงการดื่มต่อไป และแรงเสริมทางลบจะทำให้บุคคลนั้นลดหรือปฏิเสธการดื่มในที่สุด

3.3.2 ปัจจัยจากเหตุการณ์ในปัจจุบัน (Current factors)

ประกอบด้วย ปัจจัยด้านสถานการณ์ สิ่งกระตุ้นทั้งด้านบวกและด้านลบที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

3.3.2.1 ปัจจัยด้านสถานการณ์ (Situational factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับบริบทของสิ่งแวดล้อมที่อยู่ใกล้ชิดบุคคลมาก เช่น การอยู่ใกล้ชิดบุคคลอื่นที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และชักชวนให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จึงเป็นแรงเสริมที่ทำให้บุคคลนั้นดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มมากขึ้นได้

3.3.2.2 สิ่งกระตุ้นทั้งด้านบวก และด้านลบที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน (Current positive and negative incentives) เป็นสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นกับบุคคล และรู้สึกว่ามีเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์แล้วมีความสุขสนุกสนาน จะทำให้บุคคลนั้นคงการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อไป ตรงกันข้ามหากบุคคลรู้สึกว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วไม่เป็นผลดีหรือเป็นอันตรายต่อชีวิต บุคคลนั้นก็จะไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลดน้อยลง

3.3.3 ความคาดหวังในผลลัพธ์จากสารเคมีในเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

โดยตรง (Expected effects direct chemical effects)

เป็นความคาดหวังในผลลัพธ์จากสารเคมีในเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้บุคคลมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้นหรือลดลง เช่น บุคคลรู้สึกว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วมีความสุขสมหวัง หรือช่วยในการผ่อนคลายอารมณ์ความรู้สึกต่างๆ บุคคลนั้นจะตัดสินใจคงการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อไป หากบุคคลรู้สึกว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วผิดหวัง ท้อแท้ หรือกลัวผลลัพธ์จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บุคคลนั้นก็จะตัดสินใจปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

3.3.4 ความคาดหวังในผลลัพธ์ทางอ้อม (Expected effects indirect instrumental effects)

ความคาดหวังในผลลัพธ์ทางอ้อม ประกอบด้วย ความคาดหวังในผลลัพธ์ที่ได้รับจากสิ่งกระตุ้นทางบวก และทางลบ เพื่อให้บุคคลนั้นเกิดความรู้สึกที่ดี และคงการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น บุคคลยังคงการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไว้ เพราะเชื่อว่าเมื่อดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วจะได้รับการยอมรับจากเพื่อนในกลุ่มตามที่คาดหวัง หรือบุคคลปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพราะเชื่อว่าจะสามารถลดความขัดแย้งในครอบครัวตามที่คาดหวังได้หากปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

3.3.5 ความคาดหวังในผลลัพธ์จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(Expected effects of drinking)

เป็นความคาดหวังในผลลัพธ์จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มี 4 ลักษณะ ได้แก่ 1) มีความคาดหวังผลลัพธ์จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เชิงบวกเมื่อมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มมากขึ้น 2) มีความคาดหวังผลลัพธ์จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เชิงบวกหากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลดน้อยลง 3) มีความคาดหวังผลลัพธ์จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เชิงลบหากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลดน้อยลง และ 4) มีความคาดหวังผลลัพธ์จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เชิงลบ เมื่อมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มสูงมากโดยลักษณะที่ 1 และ 3 จะทำให้บุคคลตัดสินใจดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนลักษณะที่ 2 และ 4 บุคคลจะตัดสินใจปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

3.3.6 ปฏิกริยาของความคาดหวังในผลลัพธ์จากการตีเครื่องตีแมลงกอล มีดังนี้คือ

3.3.6.1 รู้สึกมีความหวัง (Hope) โดยบุคคลจะมีความคาดหวังผลลัพธ์จากการตีเครื่องตีแมลงกอลเชิงบวก และมีการตีเครื่องตีแมลงกอลเพิ่มสูงขึ้น

3.3.6.2 ความรู้สึกท้อแท้ หมดหวัง (Disappointed) บุคคลจะมีความคาดหวังผลลัพธ์จากการตีเครื่องตีแมลงกอลเชิงบวก แต่ปฏิเสธการตีเครื่องตีแมลงกอล

3.3.6.3 ความรู้สึกผ่อนคลาย (Relieved) บุคคลจะมีความคาดหวังผลลัพธ์จากการตีเครื่องตีแมลงกอลเชิงลบ และคงการตีเครื่องตีแมลงกอลไว้

3.3.6.4 ความรู้สึกกลัว (Fearful) บุคคลจะมีความคาดหวังผลลัพธ์จากการตีเครื่องตีแมลงกอลเชิงลบอย่างรุนแรงมาก และปฏิเสธการตีเครื่องตีแมลงกอล

กล่าวโดยสรุป แรงจูงใจในการตีเครื่องตีแมลงกอล หมายถึง สิ่งกระตุ้นให้บุคคลตัดสินใจเกี่ยวกับการตีเครื่องตีแมลงกอล หรือปฏิเสธการตีเครื่องตีแมลงกอล โดยผ่านกระบวนการรู้คิด ผ่านกระบวนการตัดสินใจของบุคคล มีการคาดหวังผลจากการตีเครื่องตีแมลงกอลว่าเป็นประโยชน์หรือโทษก่อนที่บุคคลเลือกตัดสินใจ ในองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ แรงจูงใจที่ทำให้ตีเพิ่มมากขึ้น แรงจูงใจทางสังคมที่ทำให้ตี แรงจูงใจให้ตีเมื่อเผชิญปัญหา และแรงจูงใจให้ตีเมื่อต้องปรับตัวตามสถานการณ์

3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการตีเครื่องตีแมลงกอลกับการตีเครื่องตีแมลงกอลของวัยรุ่น

Cox และ Klinger (1988) กล่าวว่า การที่บุคคลเลือกที่จะตีเครื่องตีแมลงกอล หรือปฏิเสธการตีเครื่องตีแมลงกอล เป็นการตัดสินใจของบุคคลภายใต้พื้นฐานจากปัจจัยด้านสถานการณ์ อารมณ์ความรู้สึก และผ่านกระบวนการรู้คิด มีการไตร่ตรองโดยใช้เหตุผลถึงผลลัพธ์จากการตีเครื่องตีแมลงกอล ก่อนที่จะตัดสินใจเลือกการตีเครื่องตีแมลงกอล หรือปฏิเสธการตีเครื่องตีแมลงกอล ซึ่งสิ่งที่มากระตุ้นหรือจูงใจให้บุคคลมีการตีเครื่องตีแมลงกอล แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ แรงจูงใจที่ทำให้ตีเพิ่มมากขึ้น แรงจูงใจทางสังคมที่ทำให้ตี แรงจูงใจให้ตีเมื่อเผชิญปัญหา และแรงจูงใจให้ตีเมื่อต้องปรับตัวตามสถานการณ์ (Cooper, 1994) ดังเช่นการศึกษาของ Stewart และคณะ (2001) พบว่า นักศึกษาหญิงที่มีการตีเครื่องตีแมลงกอลมากกว่า จะมีแรงจูงใจให้ตีเมื่อเผชิญปัญหาสูง ส่วนเพศชายที่มีการตีเครื่องตีแมลงกอลมากกว่า จะมีแรงจูงใจให้ตีเมื่อต้องปรับตัวตามสถานการณ์สูง สอดคล้องกับ Read และคณะ (2003) ทดสอบแนวคิดแรงจูงใจในการตีเครื่องตีแมลงกอลของนักศึกษาที่มีการตีเครื่องตีแมลงกอล และตีเครื่องตีแมลงกอลมากจนเป็นปัญหา พบว่า แรงจูงใจในการตีเครื่องตี

แอลกอฮอล์ทั้ง 4 ด้าน คือ แรงจูงใจที่ทำให้ดื่มเพิ่มมากขึ้น แรงจูงใจทางสังคมที่ทำให้ดื่ม แรงจูงใจให้ดื่มเมื่อเผชิญปัญหา และแรงจูงใจให้ดื่มเมื่อต้องปรับตัวตามสถานการณ์ มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และสามารถร่วมทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และร่วมทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากจนเป็นปัญหาได้

3.5 การประเมินแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

แบบสอบถามแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (Drinking Motives Questionnaire-Revised [DMQ-R]) ของ Cooper (1994) ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 20 ข้อ ในองค์ประกอบแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้ง 4 ด้าน ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้ 5 ระดับ โดยเริ่มจาก 1 คือ ไม่เคยปฏิบัติหรือไม่รู้สึกรึ้น จนถึง 5 คือ ปฏิบัติเป็นประจำ ซึ่งพัฒนาจากแบบสอบถามของ Cooper และคณะ (1992) ที่มีการประเมินแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพียง 3 ด้าน คือ แรงจูงใจทางสังคมที่ทำให้ดื่ม แรงจูงใจให้ดื่มเมื่อเผชิญปัญหา และแรงจูงใจที่ทำให้ดื่มเพิ่มมากขึ้น ส่วนแรงจูงใจให้ดื่มเมื่อต้องปรับตัวตามสถานการณ์ได้จากการทบทวนวรรณกรรม และรวบรวมข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม ซึ่งมีค่าความเที่ยงของเครื่องมือรายด้าน .85, .84, .88 และ .85 ตามลำดับ Theakston และคณะ (2004) ใช้แบบสอบถามแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (DMQ-R) ของ Cooper (1994) ประเมินแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่า มีความเหมาะสมในกลุ่มวัยรุ่นตอนปลายในการประเมินทางด้านจิตใจ และ Kuntsche, Fischer และ Gmel (2008) ได้ประเมินแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาเพียง 2 ด้าน คือ แรงจูงใจที่ทำให้ดื่มเพิ่มมากขึ้น และแรงจูงใจให้ดื่มเมื่อเผชิญปัญหา โดยใช้แบบสอบถามของ Cooper (1994) พบว่า มีค่าความเที่ยงของเครื่องมือ .85 และ .83 ตามลำดับ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้แบบสอบถามแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (DMQ-R) ของ Cooper (1994) ที่แปลและดัดแปลงโดยผู้วิจัย และนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่ศูนย์การแปลและการล่ามเฉลิมพระเกียรติ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตรวจสอบความถูกต้อง และความเหมาะสมของภาษา อีกทั้งแบบสอบถามแรงจูงใจในการดื่มมีค่าความเที่ยงของเครื่องมือสูงอยู่ในเกณฑ์ที่น่าเชื่อถือ

4. แนวคิดการทำหน้าที่ของครอบครัว มีหลายแนวคิดดังนี้

4.1 แนวคิดการทำหน้าที่ของครอบครัวแบบ McMaster Model

การทำหน้าที่ของครอบครัวแบบแมคมาสเตอร์ (McMaster Model of Family Functioning [MMFF]) เป็นแนวคิดที่ศึกษาทั้งครอบครัวปกติและมีภาวะวิกฤตเกิดขึ้นในครอบครัว เริ่มศึกษาที่มหาวิทยาลัย McGill ช่วงปี 1950 และพัฒนาแนวคิดนี้โดย Epstein และคณะ (1984) แห่งมหาวิทยาลัย McMaster ประเทศแคนาดา และมหาวิทยาลัย Brown ในประเทศสหรัฐอเมริกา (อุมาพร ตรังคสมบัติ, 2544) ซึ่งแนวคิดการทำหน้าที่ของครอบครัวแบบแมคมาสเตอร์ (MMFF) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นระบบเปิด ประกอบด้วยระบบย่อย คือ สมาชิกในครอบครัว คู่สมรส และพี่น้อง และมีความสัมพันธ์กับระบบภายนอกครอบครัว เช่น ชุมชน โรงเรียน องค์การศาสนา เป็นต้น ซึ่งอธิบายโดยใช้ ทฤษฎีการสื่อสาร ทฤษฎีการเรียนรู้ และทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สรุปได้ว่า ระบบครอบครัวแต่ละหน่วยมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ดังนั้นพฤติกรรมของสมาชิกใดในครอบครัวย่อมมีอิทธิพลต่อสมาชิกคนอื่นในครอบครัว การทำความเข้าใจสมาชิกใดนั้นจำเป็นต้องพิจารณาจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลนั้นกับครอบครัวทั้งระบบ และรูปแบบของปฏิสัมพันธ์ และจัดการองค์การในครอบครัว เป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมสมาชิก (อุมาพร ตรังคสมบัติ, 2544)

การทำหน้าที่ของครอบครัวแบบแมคมาสเตอร์ (MMFF) แบ่งเป็น 6 ด้าน ดังนี้คือ

1. การแก้ปัญหา (Problem solving)

การแก้ปัญหา เป็นความสามารถของครอบครัวในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างเหมาะสม ทำให้ครอบครัวปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นขั้นตอน คือ การแยกแยะประเด็นปัญหาให้ชัดเจน สื่อสารปัญหาให้สมาชิกได้ร่วมรับรู้เข้าใจ วางแผนหาแนวทางแก้ไขปัญหาหลายวิถีทาง ตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ไขที่เหมาะสม ดำเนินการแก้ปัญหาตามวิธีที่เลือก ติดตามแก้ปัญหาอย่างครบถ้วน และมีการประเมินความสำเร็จ

2. การสื่อสาร (Communication)

การสื่อสาร เป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันโดยใช้คำพูด และไม่ใช้คำพูด ซึ่งแนวคิดการทำหน้าที่ของครอบครัวแบบแมคมาสเตอร์ (MMFF) เน้นการสื่อสารโดยใช้คำพูด เนื่องจากสามารถประเมินได้ชัดเจนกว่าแบบไม่ใช้คำพูด โดยมีเนื้อหาการสื่อสารด้านวัตถุ และเนื้อหาด้านอารมณ์ความรู้สึก ซึ่งเนื้อหาทั้งสองส่วนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ประเมินได้จาก เนื้อหาต้องมีความชัดเจนไม่คลุมเครือ และมีจุดหมายปลายทางของเนื้อหาสู่บุคคลอย่างไม่อ้อมค้อมเสมอ

3. บทบาท (Role)

บทบาท เป็นแบบแผนพฤติกรรมที่สมาชิกปฏิบัติต่อกันเป็นประจำใน 2 ด้าน คือ บทบาททางด้านวัตถุประสงค์ และบทบาทด้านอารมณ์ หรือแบ่งตามความจำเป็น คือ บทบาทพื้นฐาน และบทบาทอื่นที่เฉพาะในแต่ละครอบครัวทั้งที่เหมาะสม และไม่เหมาะสม

4. การตอบสนองทางอารมณ์ (Affective responsiveness)

การตอบสนองทางอารมณ์ เป็นความสามารถที่มีการตอบสนองต่อกันอย่างเหมาะสมทั้งด้านคุณภาพ และปริมาณ ทั้งอารมณ์เชิงบวก เช่น อารมณ์รัก สุข และอารมณ์เชิงลบ เช่น กลัว โกรธ เป็นต้น

5. ความผูกพันทางอารมณ์ (Affective involvement)

ความผูกพันทางอารมณ์ เป็นระดับความผูกพันห่วงใยที่สมาชิกในครอบครัวมีต่อกัน แสดงออกถึงความสนใจ เห็นคุณค่ากันและกัน

6. การควบคุมพฤติกรรม (Behavior control)

การควบคุมพฤติกรรม เป็นวิธีการที่ครอบครัวจัดการกับพฤติกรรมของสมาชิกให้อยู่ในขอบเขต ไม่สร้างความเดือดร้อนต่อบุคคลอื่น

4.2 แนวคิดการทำหน้าที่ของครอบครัวแบบ Circumplex Model

Circumplex Model of Marital and Family Systems เป็นแนวคิดของ Olson และคณะ (1989) มองครอบครัวใน 3 ด้าน คือ 1) cohesion หมายถึง ความผูกพันทางอารมณ์ที่สมาชิกครอบครัวมีต่อกันแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ ต่ำมาก ค่อนไปทางต่ำ ค่อนไปทางสูง และสูงมาก 2) adaptability หมายถึง ความสามารถของครอบครัวโดยเฉพาะระบบคู่สมรส ในการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างแห่งอำนาจ บทบาท หน้าที่ที่เหมาะสม และ 3) communication หมายถึง การสื่อสารในครอบครัวที่ช่วยสนับสนุนให้ 2 ด้านแรกเป็นไปด้วยดี จากแนวคิดการทำหน้าที่ของครอบครัวแบบ Circumplex Model สามารถแบ่งครอบครัวออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

1) ครอบครัวแบบสมดุล (Balance family) คือ ครอบครัวที่มี cohesion และ adaptability อยู่ช่วงกลาง

2) ครอบครัวแบบสุดขั้ว (Extreme family) คือ ครอบครัวที่มีการทำหน้าที่ทั้ง cohesion และ adaptability อยู่ในช่วงสุดขั้ว ซึ่งอาจเป็นแบบสุดขั้วอย่างมากหรือน้อยที่สุด

3) ครอบครัวระดับกลาง (Midrange family) คือ ครอบครัวที่มีการทำหน้าที่ด้านหนึ่งอยู่ช่วงกลาง และอีกด้านหนึ่งอยู่สุดขั้ว

กล่าวโดยสรุป ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แนวคิดการทำหน้าที่ของครอบครัวแบบ McMaster Model (MMFF) ที่พัฒนาโดย Epstein และคณะ (1984) ซึ่งเป็นแนวคิดที่ทำการศึกษาคครอบครัวทั้งครอบครัวปกติ และครอบครัวที่มีปัญหา ซึ่งมีการอธิบายถึงการทำหน้าที่ของครอบครัวอย่างละเอียด สามารถเข้าใจได้ง่าย และสอดคล้องกับบริบทของไทย

4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างการทำหน้าที่ของครอบครัวกับการตีเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น

วัยรุ่น เป็นช่วงวัยที่มีพัฒนาการในทุกด้านอย่างรวดเร็วรวมทั้งการพัฒนาทางสังคม โดยมีการเข้าร่วมกลุ่มกับเพื่อน มีสัมพันธ์ภาพต่อกัน เพื่อเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะในช่วงวัยรุ่นกลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลมาก (สุชา จันทน์เอม, 2543) ในกลุ่มวัยรุ่นนี้จะเริ่มห่างจากทางบ้าน มีความสนิทสนมคลุกคลีกับพ่อแม่พี่น้องลดน้อยลง (พนม เกตุมาน, 2545) เพื่อไม่ให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ในกลุ่มวัยรุ่นนี้ โดยเฉพาะวัยรุ่นตอนต้น การทำหน้าที่ของครอบครัวที่ดีจึงมีความสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมของวัยรุ่นตอนต้น ให้อยู่ในขอบเขต กฎเกณฑ์ทางสังคมอย่างเหมาะสมก่อนที่จะเติบโตต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ McKay และคณะ (1991) ศึกษาครอบครัววัยรุ่นที่ติดสารเสพติด พบว่า การทำหน้าที่ของครอบครัวมีความบกพร่องด้านบทบาท และการตอบสนองทางอารมณ์ สามารถร่วมทำนายนถึงโอกาสที่วัยรุ่นจะติดสุราได้

4.4 การประเมินการทำหน้าที่ของครอบครัว

การประเมินทำหน้าที่ของครอบครัวสามารถประเมินได้จากเครื่องมือดังนี้คือ

4.4.1 แบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง (Structured Interview) ประกอบด้วยคำถามที่มีรูปแบบชัดเจน เช่น McMaster Structured Interview of Family Functioning [McSIFF] ใช้ได้ทั้งครอบครัวที่มีทั้งพ่อแม่ และครอบครัวที่เลี้ยงลูกตามลำพัง (Bishop และคณะ, 1987) โดยผู้ประเมินอาจเป็นแพทย์หรือพยาบาล (อุมาพร ตรังคสมบัติ, 2544)

4.4.2 แบบสอบถามหรือแบบวัดที่ประเมินด้วยตนเอง (Self-report) เช่น Family Assessment Device [FAD] ใช้ประเมินการทำหน้าที่ของครอบครัวที่พัฒนาตาม MMFF (Epstein, Baldwin, & Bishop, 1983) ซึ่งสามารถแยกครอบครัวที่มีปัญหาออกจากครอบครัวที่ทำหน้าที่ได้ดี ประกอบด้วยข้อคำถาม 60 ข้อ ทำการประเมินใน 6 ด้าน คือ การแก้ปัญหา การสื่อสาร บทบาท การตอบสนองทางอารมณ์ ความผูกพันทางอารมณ์ และการควบคุมพฤติกรรม โดยให้สมาชิกในครอบครัวตอบแบบสอบถามเพียงลำพัง และ FAD มีความนิยมใช้อย่างแพร่หลาย ในต่างประเทศแต่พบว่าข้อคำถามหลายข้อไม่เหมาะสมกับสภาพชีวิตคนไทย อุมาพร ตรังคสมบัติ (2544) สร้างแบบสอบถาม Chulalongkorn Family Inventory [CFI] ตามแนวคิด MMFF โดยเพิ่ม

การประเมินการทำหน้าที่ของครอบครัวด้านการทำหน้าที่ทั่วไป เพื่อให้เข้ากับบริบทสังคมไทย ประกอบด้วยข้อคำถาม 36 ข้อ ช่วยให้เข้าใจความรู้สึกนึกคิดของสมาชิกที่มีต่อครอบครัวมากขึ้น

4.4.3 แบบสอบถาม The Revised Version Family APGAR (Austin & Huberty, 1989) ใช้ประเมินการทำหน้าที่ของครอบครัวได้อย่างกว้างขวางทั้งการศึกษาวิชาชีพ และในการประเมินทางคลินิก มีความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างอายุ 8-12 ปี ที่ป่วยด้วยโรคเรื้อรัง (Austin & Huberty, 1989 cited in Preechawong, 2007) ซึ่ง Preechawong (2007) แปลแบบสอบถาม และทำการประเมินในกลุ่มวัยรุ่นไทยอายุ 12-17 ปี ที่เจ็บป่วยด้วยโรคหอบหืด และมีค่าความเที่ยงของเครื่องมือ .80

การศึกษาวิชาชีพในครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้ และดัดแปลงจากแบบสอบถามการทำหน้าที่ของครอบครัวของ CFI ของ อุมภาพร ตรังคสมบัติ (2544) เนื่องจากมีการใช้ภาษาที่สามารถเข้าใจได้ง่าย มีการนำไปใช้อย่างแพร่หลายในการประเมินการทำหน้าที่ของครอบครัวในไทย และมีความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง และครอบคลุมการศึกษาในครั้งนี้

5. แนวคิดการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน

5.1 ความหมายการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน

House (1981: 39) กล่าวว่า การสนับสนุนทางสังคม เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ประกอบด้วย การได้รับความรัก ความห่วงใย ได้รับความช่วยเหลือทั้งด้านวัตถุสิ่งของ การเงิน แรงงาน และข้อมูลข่าวสาร รวมถึงการสะท้อนกลับ เกิดการเรียนรู้เพื่อการประเมินตนเอง

Hupcey (1998) กล่าวว่า การสนับสนุนทางสังคม เป็นการกระทำที่มีเจตนาดีที่ตั้งใจให้แก่บุคคลที่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และมีการตอบสนองที่ดีต่อกัน

กล่าวโดยสรุป การรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน หมายถึง ความรู้สึกหรือการรับรู้เกี่ยวกับการได้รับการช่วยเหลือสนับสนุน ความห่วงใยที่เพื่อนๆ มีให้กับตน

5.2 แหล่งที่มาของการสนับสนุนทางสังคม แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ (House, 1981)

5.2.1 แหล่งสนับสนุนทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน (Work-related source of support) เป็นกลุ่มทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กันตามหน้าที่อย่างเป็นทางการ ตามบรรทัดฐานของสังคมที่วางไว้ และให้ความช่วยเหลือกันอย่างเฉพาะเจาะจง เช่น กลุ่มเพื่อนร่วมงาน เป็นต้น

5.2.2 แหล่งสนับสนุนทางสังคมที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทำงาน (Nonwork-related source of support) เป็นกลุ่มทางสังคมที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด ไม่มีความเกี่ยวข้องกับการทำงาน และมีความเป็นส่วนตัวสูง ได้แก่ พ่อ แม่ คู่สมรส บุคคลในครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อนๆ เป็นต้น

5.3 ประเภทของการสนับสนุนทางสังคม แบ่งเป็น 4 ประเภท คือ (House, 1981)

5.3.1 การสนับสนุนด้านอารมณ์ (Emotional support) หมายถึง การได้รับความรัก ความจริงใจ การเอาใจใส่ ความเห็นใจ และความรู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

5.3.2 การสนับสนุนด้านการประเมินคุณค่า (Appraisal support) หมายถึง การได้รับข้อมูลย้อนกลับ ความคิดเห็นที่ตรงกัน การกล่าวชมเชย หรือข้อมูลเพื่อการเปรียบเทียบกับสังคม เพื่อนำไปประเมินคุณค่าของตน และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม

5.3.3 การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร (Informational support) หมายถึง การได้รับข้อมูลที่จำเป็น ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ แก้ไขปัญหาหรือการตัดสินใจ

5.3.4 การสนับสนุนด้านทรัพยากร (Instrumental support) หมายถึง การได้รับการช่วยเหลือด้านวัตถุ สิ่งของ เงินทอง เวลา ให้การช่วยเหลือแบ่งเบาภาระงาน เป็นต้น

5.4 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อนกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น

วัยรุ่น จำเป็นต้องมีการเรียนรู้ เกิดการเปลี่ยนแปลง และมีพัฒนาการด้านต่างๆ รวมทั้งการพัฒนาทางสังคมด้วยการเข้าร่วมกลุ่มกับเพื่อน มีสัมพันธ์ภาพต่อกัน เรียนรู้ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะช่วงวัยรุ่นนี้กลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลมาก (สุชา จันทน์เอม, 2543) ทั้งทางด้านความคิด การแสดงออกถึงพฤติกรรมต่างๆ เพราะวัยรุ่นต้องการให้ตนเป็นที่ยอมรับนับถือในกลุ่มเพื่อน (ศิริกุล อิศรานุรักษ์ และ วรณา เตชวณิชย์พงศ์, 2543) จากการศึกษาของ Urberg และคณะ (2005) พบว่า การสนับสนุนจากเพื่อนมีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับต่ำกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น และ ศิริรัตน์ ภัฏญกุลสัจจา (2542) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาที่ได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนดีทั้งทางด้านอารมณ์ ด้านทรัพยากร ด้านข้อมูลข่าวสาร และด้านการประเมินคุณค่า มีพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และสารเสพติดอื่นๆ อีกทั้งพบว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเพื่อน มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น (สุทธิลักษณ์ หนุรอด, 2548) สอดคล้องกับการศึกษาของ Barnes, Hoffman และ Weite (2006) พบว่า การคบกลุ่มเพื่อนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับต่ำกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น

5.5 การประเมินการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน

แบบประเมินการสนับสนุนทางสังคมของ House (1981) สามารถประเมินได้จากการรับรู้ที่ตนได้รับการสนับสนุนในปริมาณที่มากน้อยเพียงใด ได้รับการสนับสนุนจากใคร โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ การสนับสนุนระดับสูง ปานกลาง และต่ำ ซึ่งดวงฤทัย สุขคนธปฏิบัติ (2548) ได้สร้างแบบสอบถามการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว เพื่อน และครู จาก

แนวคิดของ House (1981) ทำการประเมินองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ด้านอารมณ์ ด้านการประเมินคุณค่า ด้านข้อมูลข่าวสาร และด้านทรัพยากร

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้แบบสอบถามที่ดัดแปลงจาก แบบสอบถามการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน ของ ดวงฤทัย สุคนธ์ปฎิภาค (2548) เนื่องจากมีความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ที่เป็นวัยรุ่นตอนต้น มีอายุระหว่าง 12-15 ปี

6. บทบาทพยาบาลด้านการควบคุมและป้องกันการติ่มแอลกอฮอล์ในวัยรุ่น

บทบาทพยาบาลในการดูแลสุขภาพเด็กของพยาบาลผู้ปฏิบัติการพยาบาลชั้นสูงในปัจจุบันเน้นการส่งเสริมสุขภาพเชิงรุก โดยทำการวางแผน และปฏิบัติพยาบาลเมื่อพบปัจจัยเสี่ยงทางสุขภาพด้านต่างๆ ทั้งในเด็กและเยาวชน ทั้งด้านสุขภาพร่างกาย สภาพจิตใจ รวมถึงครอบครัวของเด็กและเยาวชนด้วย โดยที่พยาบาลมีบทบาทให้ความช่วยเหลือ ให้ความรู้ ให้คำปรึกษา เพื่อร่วมหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพ และพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพที่สำคัญต่างๆ ให้มีความเหมาะสมกับความต้องการของแต่ละบุคคลได้โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น มีดังนี้คือ

6.1 บทบาทด้านการเป็นแบบอย่างที่ดี (Role Model)

บุคลากรพยาบาลสามารถเป็นแบบอย่างที่ดี พร้อมทั้งเป็นผู้นำเยาวชนและวัยรุ่นรวมทั้งประชาชนทั่วไปไปในการสร้างเสริมสุขภาพ โดยเน้นเยาวชนและวัยรุ่นที่อยู่ในชุมชนเขตเมือง เนื่องจากในกลุ่มนี้มีความเสี่ยงมากขึ้นต่อการถูกกระตุ้น จูงใจให้ใช้สารเสพติดทุกชนิด รวมถึงการติ่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วย ซึ่งในปัจจุบันพบแนวโน้มการติ่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นมากในกลุ่มเยาวชน และวัยรุ่นทั้งสองเพศ และมีการเริ่มติ่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุน้อยลงเรื่อยๆ รวมทั้งบุคลากรพยาบาลต้องไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับกาซื้อขาย โฆษณา หรือประชาสัมพันธ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในทุกรูปแบบ เพื่อให้กลุ่มเยาวชนและวัยรุ่นนี้ได้เห็นแบบอย่างที่ดีในด้านการสร้างเสริมสุขภาพ หลีกเลี่ยงการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพด้วยการปฏิเสธการติ่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เกิดทัศนคติที่ดีต่อการปฏิเสธการติ่มแอลกอฮอล์ และสามารถปฏิเสธการติ่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้อย่างจริงจัง และต่อเนื่อง อีกทั้งให้การส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้สถานพยาบาล และสถานศึกษาทุกแห่งเป็นสถานที่ปลอดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิด

6.2 บทบาทด้านการเป็นผู้ให้ความรู้ (Health educator)

บุคลากรพยาบาลมีบทบาทในการให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษและพิษภัยของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีผลกระทบต่อสุขภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และเศรษฐกิจ เน้นการเสริมสร้างทักษะชีวิตให้เกิดแก่เยาวชนและวัยรุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือ ทักษะในการปฏิเสธการติ่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และสารเสพติดทุกชนิด เพื่อให้เยาวชนและวัยรุ่นสามารถหลีกเลี่ยง

จากพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพในช่วงวัยนี้ที่มีความเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดได้ง่าย โดยที่พยาบาลต้องเป็นผู้สอน และให้ความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับพัฒนาการทางการเรียนรู้ของเยาวชนและวัยรุ่นเป็นสำคัญ ซึ่งการเรียนรู้ในวัยนี้มักแปลความหมายของข้อมูลใหม่เข้ากับประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ แต่จะไม่ต้องการให้ผู้ปกครองอยู่ร่วมด้วยขณะเรียนรู้ ซึ่งวัยรุ่นสามารถเรียนรู้ได้ดีหากเห็นประโยชน์ของการปฏิบัติที่จะเกิดขึ้นกับตน (วีณา จีระแพทย์, 2548: 20) อีกทั้งเป็นช่วงวัยที่มีความเปลี่ยนแปลงการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว และมีพัฒนาการอย่างรวดเร็วในทุกด้าน ซึ่งพยาบาลมีบทบาทสำคัญยิ่งในด้านการวางแผนและปฏิบัติพยาบาลในมิติของการป้องกัน โดยการให้ความรู้เพื่อป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มเยาวชนและวัยรุ่นกลุ่มเสี่ยงทั้งในและนอกสถานศึกษาตั้งแต่ในระยะแรกเริ่ม

6.3 บทบาทด้านการเป็นผู้ประสาน (Collaborator)

บุคลากรพยาบาลต้องสามารถทำการประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรทุกภาคส่วน และบุคลากรในทีมสหสาขา ทั้งหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้อง โดยการจัดโครงการสถานที่ทำงานปลอดเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การจัดอบรมเกี่ยวกับการให้ความรู้เรื่องโทษ และพิษภัยของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์โดยใช้การให้คำแนะนำ ชักจูง โน้มน้าวใจเพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม รวมทั้งร่วมกับสถานศึกษาในการรณรงค์ให้กลุ่มเยาวชนและวัยรุ่นในสถานศึกษา ได้เกิดความตระหนักถึงโทษ พิษภัยจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือและมีส่วนร่วมในชุมชนเพื่อการป้องกัน และปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนและวัยรุ่นก่อนเป็นอันดับแรกเพื่อลดนักดื่มหน้าใหม่ จากนั้นแผ่ขยายสู่ทุกๆ คนในชุมชนให้บรรลุเป้าหมายของการวางแผน และปฏิบัติการพยาบาลการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเยาวชนและวัยรุ่นต่อไป

6.4 บทบาทด้านให้คำปรึกษา (Counselor)

บุคลากรพยาบาลมีบทบาทสำคัญที่จะต้องทำให้เกิดการมีส่วนร่วมระหว่างเยาวชนและวัยรุ่นกับสมาชิกในครอบครัว เพื่อร่วมวางแผนหาแนวทางแก้ไขปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเยาวชนและวัยรุ่นกลุ่มนี้ โดยการให้คำปรึกษา ประคับประคอง และให้กำลังใจแก่สมาชิกในครอบครัว ซึ่งเป็นบทบาทที่สำคัญยิ่งของพยาบาลที่ต้องให้การช่วยเหลือวัยรุ่นและสมาชิกในครอบครัวสามารถเผชิญกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และสามารถปรับตัวเข้าสู่กระบวนการปกติของพัฒนาการพัฒนางานของบิดามารดาของเยาวชนและวัยรุ่นนั้นได้ต่อไป (วีณา จีระแพทย์, 2548: 20) มีความแตกต่างกันในแต่ละบุคคลทั้งด้านการรับรู้ การแสดงออกของ

พฤติกรรม การเผชิญปัญหา และความสามารถในการปรับตัว ซึ่งต้องได้รับความร่วมมือกันจากหลายภาคส่วนเพื่อช่วยในการสนับสนุนแหล่งข้อมูลให้กับบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเยาวชนและวัยรุ่น หรือการจัดกิจกรรมร่วมกับทางโรงพยาบาล เช่น การให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับวิธีการป้องกัน และปฏิเสธการตีมีแอลกอฮอล์ หรือให้คำแนะนำวิธีการบำบัดหรือสถานที่บำบัดเมื่อบิดามารดา ผู้ปกครองหรือเยาวชนและวัยรุ่นกลุ่มเสี่ยงที่มีความต้องการที่จะเลิกตีมีแอลกอฮอล์ เพื่อให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของเยาวชนและวัยรุ่นรวมถึงสมาชิกในครอบครัวให้มากที่สุด

6.5 บทบาทด้านการเป็นผู้ให้การดูแล (Caregiver)

บุคลากรพยาบาลต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการประยุกต์หรือบูรณาการแนวทางการสร้างเสริมสุขภาพทั้งเชิงรุกและเชิงรับ การป้องกันโรค ร่วมผสมผสานในการปฏิบัติพยาบาลประจำ เป็นผู้ที่มีภูมิรู้อย่างชัดเจนทั้งด้านการประเมิน คัดกรองกลุ่มเสี่ยงต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา เช่น การตีมีแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ หรือการใช้สารเสพติดอื่นๆ เพื่อให้ทันต่อสถานการณ์ที่มีความเสี่ยงโดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนและวัยรุ่นที่มีการเริ่มทดลองใช้สารข้างต้น และร่วมวางแผน และการปฏิบัติพยาบาลได้อย่างถูกต้องตามกระบวนการพยาบาล เพื่อให้การดูแลรักษาพยาบาลทั้งกลุ่มเยาวชน วัยรุ่น และครอบครัวได้อย่างครอบคลุมทั้งด้านสุขภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เพื่อป้องกันการกลับไปเสพซ้ำ จนกระทั่งเกิดปัญหาทางสุขภาพ และยังคงคำนึงถึงความต้องการของเยาวชน วัยรุ่นและครอบครัวเป็นหลักด้วย จึงจะสามารถป้องกันหรือแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสมและทันท่วงที

6.6 บทบาทด้านการเป็นผู้วิจัย (Researcher)

บุคลากรพยาบาลต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ ทำการศึกษาค้นคว้าอย่างสม่ำเสมอ ติดตามผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำผลการวิจัยมาเป็นฐานในการปฏิบัติพยาบาล สามารถบูรณาการผลการวิจัย ทฤษฎีทางการพยาบาล ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และประสบการณ์ของพยาบาล เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติพยาบาล ปรับปรุงคุณภาพการพยาบาล (สมจิต หนูเจริญกุล, 2546) และนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของชุมชนในแต่ละชุมชน สร้างองค์ความรู้ใหม่ในการช่วยเหลือเยาวชน วัยรุ่น และครอบครัว รวมถึงประชาชนทั่วไปในชุมชนให้สามารถป้องกัน ลด ละ และเลิกตีมีแอลกอฮอล์ได้ในที่สุด

การปฏิบัติการพยาบาลเพื่อป้องกันการตีมีแอลกอฮอล์ในวัยรุ่น พยาบาลผู้รับผิดชอบต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถทางการพยาบาลในหลายบทบาท ได้แก่ บทบาทการให้ความรู้ ให้คำปรึกษา เป็นผู้ประสานงานที่ดีกับทีมสหสาขาวิชาชีพ ให้การปฏิบัติดูแลทั้งวัยรุ่นและครอบครัวที่มีความเสี่ยงต่อการตีมีแอลกอฮอล์ ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยที่เกี่ยวข้อง และ

การเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งในทุกบทบาทดังกล่าวต้องใช้กระบวนการพยาบาลในการดำเนินการทั้งสิ้น ดังนั้น พยาบาลผู้ปฏิบัติพยาบาลขั้นสูงต้องมีความสามารถในการผสมผสาน บูรณาการองค์ความรู้ในการป้องกันการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพ จึงจะสามารถทำการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัยรุ่นได้

7. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 งานวิจัยในประเทศ

สุนันทา ศิริวาท (2548) ศึกษาการทำหน้าที่ของครอบครัวตามการรับรู้ของเด็กวัยรุ่นที่เสพยาในจังหวัดแพร่ กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นอายุระหว่าง 15-19 ปี ที่เสพยาอย่างน้อยหนึ่งครั้ง และเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-6 จำนวน 211 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวโดยรวมทั้ง 7 ด้าน และรายด้าน คือ ด้านบทบาท การทำหน้าที่ทั่วไป การแก้ปัญหา การสื่อสาร การตอบสนองทางอารมณ์ การควบคุมพฤติกรรม และด้านความผูกพันทางอารมณ์ มีคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้อยู่ในระดับดีพอควร

ดวงฤทัย สุขคนธปฏิบัติ (2548) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การสนับสนุนจากครอบครัว เพื่อน และครู พฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตอนต้น จังหวัดนครศรีธรรมราช กลุ่มตัวอย่างศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 417 คน พบว่า คะแนนการรับรู้การสนับสนุนจากครอบครัว เพื่อน และครูของกลุ่มตัวอย่างในด้านอารมณ์ ด้านทรัพยากร และด้านข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับสูง ส่วนด้านการประเมินคุณค่ามีน้อยที่สุดจากทุกแหล่งการสนับสนุน มีพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับสูง ส่วนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับต่ำ และพบเพียงปัจจัยด้านพฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เท่านั้นที่สามารถทำนายพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ร้อยละ 31 ($p < .01$) ส่วนปัจจัยการรับรู้การสนับสนุนจากทุกแหล่ง คือ ครอบครัว เพื่อน และครู ไม่สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้

สุทธิลักษณ์ หนูรอด (2548) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความภาคภูมิใจในตนเอง และการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษา จำนวน 900 คน พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีดังนี้คือ เพศ (OR = 2.51, 95% CI = 1.56–4.04) อายุ (OR = 1.79, 95% CI = 1.13–2.85) เกรดเฉลี่ย (OR = 2.44, 95% CI = 1.28–4.66) การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่ำ (OR = 5.97, 95% CI = 4.06–8.734) และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเพื่อน (OR = 4.00, 95% CI = 1.25–12.74)

พรพิมล บัวสมบุญ และ นรลักษณ์ เอื้อกิจ (2551) ศึกษาปัจจัยทำนายการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 440 คน พบว่า ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวกมีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ($r = .38, p < .01$) ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบมีความสัมพันธ์ทางลบระดับปานกลางกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ($r = -.33, p < .01$) และการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์ทางลบระดับปานกลางกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ($r = -.56, p < .01$) การรับรู้การสนับสนุนจากครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางลบระดับต่ำกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ($r = -.28, p < .01$) การรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางลบระดับต่ำกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ($r = -.25, p < .01$) และปัจจัยข้างต้นสามารถร่วมทำนายการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ได้ร้อยละ 43.7 ($p < .05$) ยกเว้นปัจจัยด้านการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อนไม่สามารถทำนายการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ได้

7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

McKay และคณะ (1991) ศึกษาครอบครัววัยรุ่นที่ติดสารเสพติด พบว่า การทำหน้าที่ของครอบครัวมีความบกพร่องด้านบทบาท และการตอบสนองทางอารมณ์ และสามารถร่วมทำนายถึงโอกาสที่วัยรุ่นจะติดสุราได้

Young และ Oei (2000) ศึกษาความคาดหวังในผลลัพธ์ของการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ และการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีการตีพิมพ์จำนวน 65 คน โดยศึกษาจากการบันทึกประจำวันเกี่ยวกับการตีพิมพ์ พบว่า ความคาดหวังในผลลัพธ์ว่าสามารถช่วยลดความตึงเครียดได้นั้น มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ในช่วงระยะก่อนมีการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ($r = .44, p < .001$) ความคาดหวังในผลลัพธ์ของการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ว่าสามารถช่วยเพิ่มสมรรถนะทางเพศในประเด็นด้านความสุขที่ได้รับ มีความสัมพันธ์ทางลบระดับต่ำกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ในช่วงระยะหลังจากมีการตีพิมพ์ ($r = -.28, p < .05$)

Averna และ Hesselbrock (2001) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมกับพฤติกรรมที่สำคัญของบุตรผู้ป่วยโรคพิษสุราเรื้อรังจำนวน 144 คน พบว่า คะแนนการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อนในกลุ่มวัยรุ่นที่มีการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์อย่างหนัก มีมากกว่ากลุ่มที่มีการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์เพียงเล็กน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในขณะที่คะแนนการรับรู้การสนับสนุนจากครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างไม่พบความแตกต่างทางสถิติ

Hasking และ Oei (2002) ศึกษาบทบาทที่แตกต่างกันระหว่างความคาดหวังในผลลัพธ์ของการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิบัติการใช้เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ และสาเหตุของการเผชิญปัญหา กับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างในชุมชนและในคลินิก ประเทศออสเตรเลีย จำนวน 600 คน พบว่า การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิบัติการใช้เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างในชุมชน นับเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ทั้งในด้านปริมาณและความถี่ในการตีพิมพ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนด้านสาเหตุของการเผชิญปัญหา และความคาดหวังในผลลัพธ์ มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างยิ่งกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ทั้งในด้านความถี่ในการตีพิมพ์ของนักตีพิมพ์ที่เกิดปัญหาจากการตีพิมพ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

Read และคณะ (2003) ทดสอบแรงจูงใจในการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ และตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์มากจนเป็นปัญหา จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 388 คน พบว่า แรงจูงใจในการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ คือแรงจูงใจให้มีการตีพิมพ์เพิ่มมากขึ้น มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ($r = .45, p < .001$) และแรงจูงใจทางสังคมให้มีการตีพิมพ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ($r = .24, p < .001$) แรงจูงใจให้ตีพิมพ์เมื่อเผชิญปัญหา มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ($r = .06, p < .05$) และร่วมทำนายการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างได้ร้อยละ 40 และทำนายการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์มากจนเป็นปัญหาได้ร้อยละ 72 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แต่แรงจูงใจให้ตีพิมพ์เมื่อต้องปรับตัวตามสถานการณ์ ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์

Engel และคณะ (2005) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์ของการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ และการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิบัติการใช้เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์กับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นและผู้ใหญ่ในประเทศเนเธอร์แลนด์ จำนวน 553 คน พบว่า แรงจูงใจในการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับความถี่ในการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ($r = .39, p < .01$) ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับความถี่ในการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ($r = .17, p < .01$) ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ มีความสัมพันธ์ทางลบระดับต่ำกับความถี่ในการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ($r = -.16, p < .01$) และการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิบัติการใช้เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์ทางลบระดับปานกลางกับความถี่ในการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ($r = -.43, p < .01$) ซึ่งปัจจัยทำนายการตีพิมพ์

เครื่องตีมแอลกอฮอล์ทั้งหมดสามารถร่วมทำนายการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างได้ร้อยละ 25 และทำนายการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในปริมาณมากของกลุ่มตัวอย่างได้ร้อยละ 24 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Newman และคณะ (2005) ศึกษาความคาดหวังในผลลัพธ์ต่อการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี จำนวน 2,227 คน โดยการวิเคราะห์ปัจจัยพบว่า ความคาดหวังในผลลัพธ์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยกลุ่มนักเรียนที่มีการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ มีความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก และมีความเชื่ออย่างยิ่งว่า เครื่องตีมแอลกอฮอล์สามารถช่วยเพิ่มพูนสมรรถนะทางเพศและพลังกำลัง ส่วนนักเรียนที่ปฏิเสธการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ มีความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ หรือความเชื่อในเชิงลบตามคำสอนของพุทธศาสนาว่า การตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์เป็นสิ่งไม่ดี ส่วนนักเรียนที่มีการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์จำนวนบ่อยครั้ง และตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในปริมาณมาก มีความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก และมีแนวโน้มที่จะเชื่อว่า เครื่องตีมแอลกอฮอล์สามารถช่วยเพิ่มพูนสมรรถนะทางเพศ และพลังกำลังมากกว่านักเรียนที่ตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในปริมาณที่น้อยกว่า

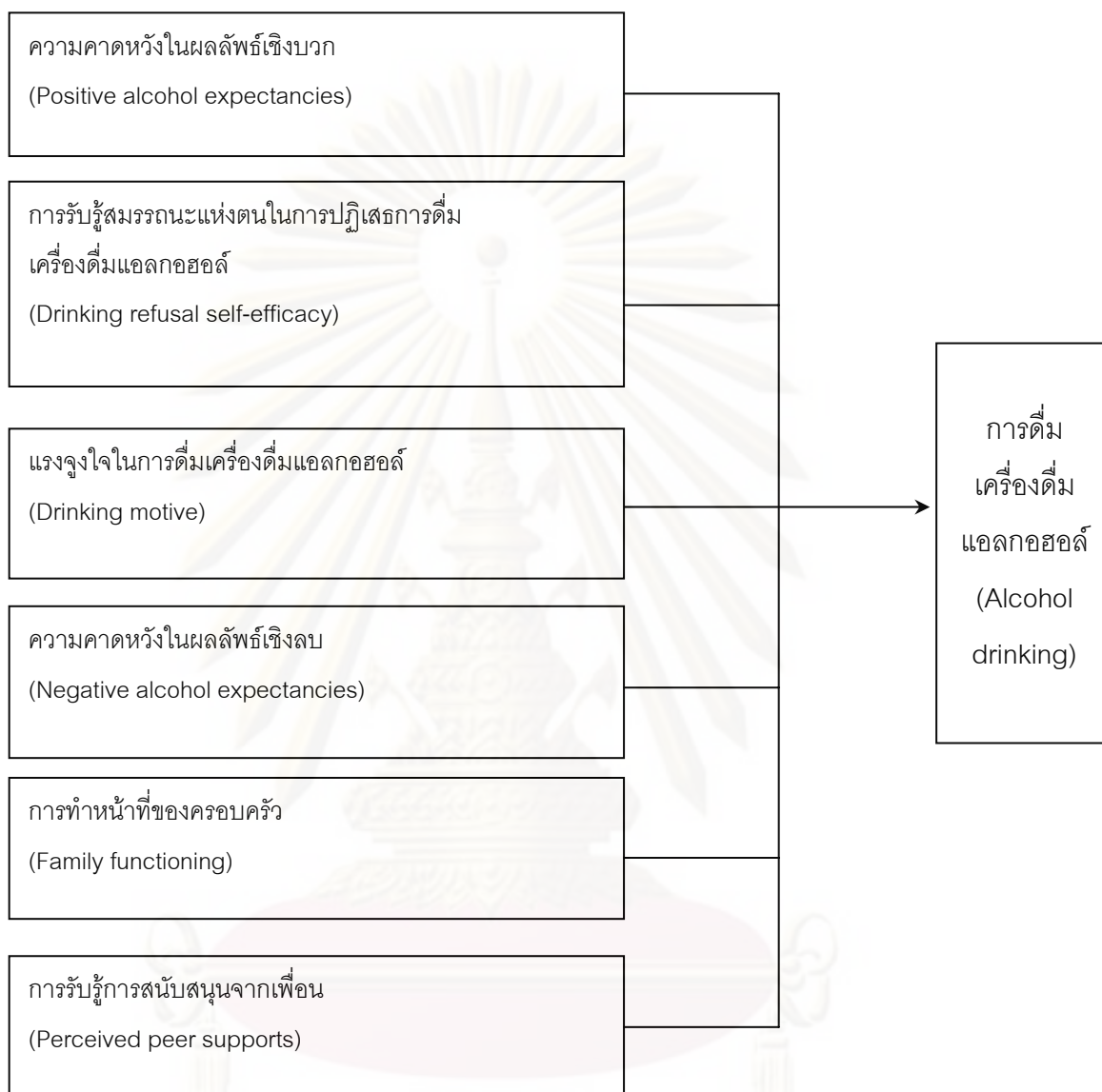
Urberg และคณะ (2005) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครอบครัว การสนับสนุนจากเพื่อนกับการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นอายุ 13-17 ปี จำนวน 401 คน พบว่า การสนับสนุนจากครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางลบระดับต่ำกับการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น ($r = -.21, p < .01$) และการสนับสนุนจากเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น ($r = .20, p < .01$)

Kuntsche และคณะ (2006) ศึกษาทบทวนจากงานวิจัยเชิงทดลองจำนวน 82 เรื่อง พบว่า แรงจูงใจในการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 10-25 ปี พบว่า เพศต่างกันจะมีแรงจูงใจในการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ต่างกัน แต่พบเพียงในกลุ่มวัยรุ่นตอนปลายที่มีอายุ 16-19 ปี เท่านั้น แต่กลุ่มวัยรุ่นตอนต้นที่มีอายุ 13-15 ปี ไม่พบความแตกต่างทางสถิติ แรงจูงใจให้ตีมเพิ่มมากขึ้นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการแสวงหาการสัมผัส และการชอบเข้าสังคมในเพศชายมากกว่าเพศหญิง ส่วนแรงจูงใจให้ตีมเมื่อเผชิญปัญหา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล และมีความวิตกกังวลในเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

Young และคณะ (2006) ศึกษาความคาดหวังในผลลัพธ์ของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัย ประเทศออสเตรเลีย ที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวน 174 คน พบว่า ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับสูงกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($r = .76, p < .001$) และการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์ทางลบระดับปานกลางกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($r = -.58, p < .001$) และร่วมกันทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาด้านความถี่ในการดื่มได้ร้อยละ 37.1 ส่วนด้านปริมาณในการดื่มร่วมทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ร้อยละ 20.3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีงานวิจัยต่างประเทศที่ทำการศึกษาปัจจัยดังกล่าวตามกรอบแนวคิด ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าที่ของครอบครัว และการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน แต่การศึกษาวิจัยภายในประเทศยังมีการศึกษาดังกล่าวข้างต้นจำนวนน้อย โดยส่วนใหญ่ศึกษาในตัวแปรอื่น ๆ ที่แตกต่างกันในแต่ละการศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำแนวคิดทฤษฎีดังกล่าวทั้งหมดมาทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่มีความแตกต่างจากการศึกษาอื่นทั้งด้านอายุ ระดับการศึกษา และแหล่งการศึกษาวิจัย รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ และประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มการดื่มและปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของปัจจัยทั้งหมดในบริบทของสังคมไทยของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 12-15 ปี และกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขตภาคใต้ตอนบน โดยตัวแปรต้นที่ผู้วิจัยเลือกศึกษาในครั้งนี้ คือ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าที่ของครอบครัว และการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน ดังแสดงไว้ในกรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 2 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบความสัมพันธ์เชิงทำนาย (Predictive Correlational Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์และประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มการดื่มและปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของตัวแปรต้น ได้แก่ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าที่ของครอบครัว และการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนประจำจังหวัด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เขตภาคใต้ตอนบน 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช พังงา ภูเก็ต ระนอง และสุราษฎร์ธานี จำนวนประชากรได้จากการสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต มีนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประจำปีการศึกษา 2551 ของโรงเรียนประจำจังหวัด เขตภาคใต้ตอนบน 7 จังหวัด รวมจำนวน 20,501 คน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: ออนไลน์)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนเพศชายและหญิง ที่มีอายุ 12-15 ปี และกำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ของโรงเรียนประจำจังหวัด เขตภาคใต้ตอนบน 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช พังงา ภูเก็ต ระนอง และสุราษฎร์ธานี

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ขนาดตัวอย่าง คำนวณจากสูตร $n = N/1+Ne^2$ เมื่อ n คือ ขนาดตัวอย่าง N คือ ขนาดของประชากร และ e คือ ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง (Yamane, 1973 อ้างใน บุญใจ ศรีสถิตยน์รากร, 2550: 207) กำหนดความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ .05 ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 392 คน และพิจารณาเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างอีกร้อยละ 10 เพื่อป้องกันการสูญหายของข้อมูลหรือการตอบแบบสอบถามไม่สมบูรณ์ (Dillman, 2000) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่จะทำให้ความคลาดเคลื่อนของผลการวิจัยลดลง (รัตนศิริ ทาโต, 2551) และทำให้มีอำนาจในการทดสอบมากยิ่งขึ้น (บุญใจ ศรีสถิตยน์รากร, 2550) ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้รวมเป็นจำนวน 420 คน

2. สํารวจจํานวนประชากรนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนประจำจังหวัด สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เขตภาคใต้ตอนบน 7 จังหวัด รวมทั้งสิ้น 13 โรงเรียน ได้แก่ จังหวัดกระบี่ จํานวน 1 โรงเรียน ส่วนจังหวัดชุมพร นครศรีธรรมราช พังงา ภูเก็ต ระนอง และสุราษฎร์ธานี จังหวัดละ 2 โรงเรียน ซึ่งมีจํานวนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนประจำจังหวัด เขตภาคใต้ตอนบน ประจำปีการศึกษา 2551 รวมจํานวนทั้งสิ้น 20,501 คน ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจํานวนประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนประจำจังหวัด เขตภาคใต้ตอนบน

ระดับชั้นเรียน / จังหวัด	ม. 1		ม. 2		ม. 3		รวม (คน)
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
กระบี่ (1 โรงเรียน)	216	299	278	299	226	305	1,623
ชุมพร	516	693	579	677	572	641	3,678
นครศรีธรรมราช	569	625	523	644	495	624	3,480
พังงา	383	418	381	402	428	445	2,457
ภูเก็ต	369	720	371	729	400	676	3,265
ระนอง	449	462	431	525	435	427	2,729
สุราษฎร์ธานี	456	646	445	645	461	616	3,269
รวมทั้งหมด (คน)	2,958	3,863	3,008	3,921	3,017	3,734	20,501

ที่มา. กระทรวงศึกษาธิการ (2551: ออนไลน์)

3. คัดเลือกสถานศึกษาด้วยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) จากการจับสลากรายชื่อโรงเรียนประจำจังหวัด เขตภาคใต้ตอนบน มาจังหวัดละ 1 โรงเรียน จาก 2 โรงเรียนของแต่ละจังหวัด เนื่องจากมีลักษณะและบริบทของโรงเรียนใกล้เคียงกัน และอยู่ในชุมชนเมือง ยกเว้นจังหวัดกระบี่ ที่มีโรงเรียนประจำจังหวัด เพียง 1 โรงเรียน จึงกำหนดให้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้ รวมสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้ทั้งสิ้น 7 โรงเรียน

4. เลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นคราวละ 1 ห้องเรียน (จํานวนกลุ่มตัวอย่าง 35 คน) โดยเลือกห้องเรียนตามสะดวก และไม่เป็นการรบกวนเวลาเรียนของนักเรียนมากนักเกินไป รวมทั้งนักเรียนและอาจารย์ประจำรายวิชานั้น ๆ พร้อมให้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

กำหนดให้โรงเรียนประจำจังหวัดที่มีขนาดใหญ่พิเศษ (จำนวนนักเรียนทั้งหมดรวม 2,500 คนขึ้นไป) ได้แก่ โรงเรียนประจำจังหวัด จังหวัดกระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช ภูเก็ต และสุราษฎร์ธานี เลือกโรงเรียนละ 2 ห้องเรียน (จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 70 คน) และโรงเรียนประจำจังหวัดที่มีขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียนทั้งหมดรวม 1,501-2,499 คน) ได้แก่ โรงเรียนประจำจังหวัด จังหวัดพังงา และระนอง เลือกโรงเรียนละ 1 ห้องเรียน (จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 35 คน) โดยใช้เกณฑ์การแบ่งขนาดโรงเรียนตามจำนวนนักเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ) กระทรวงศึกษาธิการ (2549: ออนไลน์) ซึ่งกำหนดให้นักเรียนทุกคนในห้องเรียนที่ได้รับเลือก และมีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จนกระทั่งได้กลุ่มตัวอย่างครบตามจำนวน 420 คน ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียนประจำจังหวัด	จำนวนประชากร	
	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
จังหวัดกระบี่ (1 โรงเรียน)	1,623	70
จังหวัดชุมพร	3,678	70
จังหวัดนครศรีธรรมราช	3,480	70
จังหวัดพังงา	2,457	35
จังหวัดภูเก็ต	3,265	70
จังหวัดระนอง	2,729	35
จังหวัดสุราษฎร์ธานี	3,269	70
รวม (คน)	20,501	420

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแบ่งเป็น 8 ส่วน ดังนี้คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 แบบประเมินการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ

ส่วนที่ 7 แบบสอบถามการทำหน้าที่ของครอบครัว

ส่วนที่ 8 แบบสอบถามการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ผลการเรียน บุคคลที่อาศัยอยู่ร่วมด้วย ประวัติการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในครอบครัวและเพื่อนสนิท ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ และเติมคำในช่องว่างจำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบประเมินการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ผู้วิจัยดัดแปลงจากแบบสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่ และการดื่มสุราของประชากร พ.ศ. 2550 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2550ก: ออนไลน์) ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 8 ข้อ โดยประเมินจากความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในความหมายของ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตั้งแต่ดื่มนาน ๆ ครั้ง จนถึงดื่มทุกวัน และการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เกณฑ์การแปลผลคะแนนด้านความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีดังนี้

การปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีค่าคะแนน 0 คะแนน

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีค่าคะแนน 1 คะแนน

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก

ผู้วิจัยดัดแปลงจากแบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวกของ พรพิมล บัวสมบุญ และ นรลักษณ์ เอื้อกิจ (2551) ซึ่งแปลจากแบบสอบถามของ Lee และคณะ (2003) ประกอบด้วยข้อคำถามเชิงบวก 12 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1-9 และ 13-15 ข้อคำถามเชิงลบ 5 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 10-12, 16 และ 17 ในองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ

ด้านการเสริมสร้างความมั่นใจ	จำนวน 9 ข้อ	(ข้อที่ 1-9)
ด้านการเพิ่มความตั้งใจทางเพศ	จำนวน 3 ข้อ	(ข้อที่ 10-12)
ด้านการส่งเสริมสติปัญญา	จำนวน 3 ข้อ	(ข้อที่ 13-15)
ด้านการลดความตึงเครียด	จำนวน 2 ข้อ	(ข้อที่ 16-17)

ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราประมาณค่า แบบมาตรวัดที่ประเมินค่าจากคะแนนรวมของ Likert (สุวิมล ทิรพานันท์, 2548) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้ 3 ระดับมีเกณฑ์ ดังนี้คือ

		ข้อคำถามเชิงบวก	ข้อคำถามเชิงลบ
เห็นด้วย	มีค่าคะแนน	3 คะแนน	1 คะแนน
ไม่แน่ใจ	มีค่าคะแนน	2 คะแนน	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	มีค่าคะแนน	1 คะแนน	3 คะแนน
เห็นด้วย	หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความในประโยคนั้นว่าตรงกับความรู้สึกหรือความเชื่อต่อผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมากที่สุด	
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ไม่แน่ใจกับข้อความในประโยคนั้นว่าตรงกับความรู้สึกหรือความเชื่อต่อผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน	
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยกับข้อความในประโยคนั้นว่าตรงกับความรู้สึกหรือความเชื่อต่อผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน	

เกณฑ์การแปลผลคะแนน ค่าคะแนนสูง หมายถึง มีความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวกสูง ค่าคะแนนต่ำ หมายถึง มีความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวกต่ำ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการแบ่งระดับความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก โดยการนำค่าคะแนนรวมสูงสุดลดด้วยค่าคะแนนรวมต่ำสุดหารด้วยจำนวนระดับที่ต้องการแบ่ง (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2544) การแปลความหมายดังเกณฑ์พิจารณาคือ

คะแนน 39.68-51.00 คะแนน	หมายถึง	ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวกระดับสูง
คะแนน 28.34-39.67 คะแนน	หมายถึง	ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวกระดับปานกลาง
คะแนน 17.00-28.33 คะแนน	หมายถึง	ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวกระดับต่ำ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสศการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ผู้วิจัยดัดแปลงจากแบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสศการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของ พรพิมล บัวสมบุญ และนรลักษ์ณ์ เอื้อกิจ (2551) ซึ่งแปลจากแบบสอบถามของ Oei และคณะ (2005) ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ เป็นข้อคำถามเชิงบวกทั้งหมดในองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ

การรับรู้สมรรถนะแห่งตนด้านแรงกดดันทางสังคม	จำนวน 4 ข้อ	(ข้อที่ 1-4)
การรับรู้สมรรถนะแห่งตนด้านการผ่อนคลายอารมณ์	จำนวน 4 ข้อ	(ข้อที่ 5-8)
การรับรู้สมรรถนะแห่งตนด้านโอกาสเอื้ออำนวย	จำนวน 2 ข้อ	(ข้อที่ 9-10)

ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตรประมาณค่า แบบมาตรวัดที่ประเมินค่าจากคะแนนรวมของ Likert (สุวิมล ตีรกาพันธ์, 2548) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้ 3 ระดับ มีเกณฑ์ดังนี้คือ

เห็นด้วย	มีค่าคะแนน	3 คะแนน
ไม่แน่ใจ	มีค่าคะแนน	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	มีค่าคะแนน	1 คะแนน

เห็นด้วย หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความในประโยคนั้นว่าตรงกับความรู้สึกรหรือการรับรู้ความสามารถของนักเรียนในการปฏิเสศการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เมื่อนักเรียนอยู่ในสถานการณหรือมีอารมณ์ความรู้สึกต่างๆ มากที่สุด

ไม่แน่ใจ หมายถึง ไม่แน่ใจกับข้อความในประโยคนั้นว่าตรงกับความรู้สึกรหรือการรับรู้ความสามารถของนักเรียนในการปฏิเสศการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เมื่อนักเรียนอยู่ในสถานการณหรือมีความรู้สึกต่างๆ

ไม่เห็นด้วย หมายถึง ไม่เห็นด้วยกับข้อความในประโยคนั้นว่าตรงกับความรู้สึกรหรือการรับรู้ความสามารถของนักเรียนในการปฏิเสศการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เมื่อนักเรียนอยู่ในสถานการณหรือมีความรู้สึกต่างๆ

เกณฑ์การแปลผลคะแนน ค่าคะแนนสูง หมายถึง มีการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสศการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูง ค่าคะแนนต่ำ หมายถึง มีการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสศการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่ำ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการแบ่งระดับการรับรู้สมรรถนะแห่งตนใน

การปฏิเสธรการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยการนำค่าคะแนนรวมสูงสุดลบด้วยค่าคะแนนรวมต่ำสุด หารด้วยจำนวนระดับที่ต้องการแบ่ง (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2544) การแปลความหมายดังเกณฑ์พิจารณาคือ

คะแนน 23.34-30.00 คะแนน	หมายถึง	การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการ ปฏิเสธรการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ระดับสูง
คะแนน 16.67-23.33 คะแนน	หมายถึง	การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการ ปฏิเสธรการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ระดับปานกลาง
คะแนน 10.00-16.66 คะแนน	หมายถึง	การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการ ปฏิเสธรการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ระดับต่ำ

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ผู้วิจัยแปลและดัดแปลงจากแบบสอบถามแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (Drinking Motives Questionnaire-Revised [DMQ-R]) ของ Cooper (1994) เป็นแบบสอบถามให้เลือกตอบ จำนวน 16 ข้อ ประกอบด้วยข้อคำถามเชิงบวกทั้งหมด ในองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ

ด้านแรงจูงใจที่ทำให้ดื่มเพิ่มมากขึ้น	จำนวน 5 ข้อ	(ข้อที่ 1-5)
ด้านแรงจูงใจทางสังคมที่ทำให้ดื่ม	จำนวน 4 ข้อ	(ข้อที่ 6-9)
ด้านแรงจูงใจให้ดื่มเมื่อเผชิญปัญหา	จำนวน 3 ข้อ	(ข้อที่ 10-12)
ด้านแรงจูงใจให้ดื่มเมื่อต้องปรับตัวตามสถานการณ์	จำนวน 4 ข้อ	(ข้อที่ 13-16)

ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราประมาณค่า แบบมาตรวัดที่ประเมินค่าจากคะแนนรวมของ Likert (สุวิมล ติรกานันท์, 2548) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้ 3 ระดับ มีเกณฑ์ดังนี้คือ

เห็นด้วย	มีค่าคะแนน	3 คะแนน
ไม่แน่ใจ	มีค่าคะแนน	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	มีค่าคะแนน	1 คะแนน

เห็นด้วย หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความในประโยคนั้นว่าตรงกับความรู้สึกหรือสิ่งกระตุ้นให้มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมากที่สุด

ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ไม่แน่ใจกับข้อความในประโยคนั้นว่าตรงกับความรู้สึกหรือสิ่งกระตุ้นให้มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยกับข้อความในประโยคนั้นว่าตรงกับความรู้สึกหรือสิ่งกระตุ้นให้มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน

เกณฑ์การแปลผลคะแนน ค่าคะแนนสูง หมายถึง มีแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สูง ค่าคะแนนต่ำ หมายถึง มีแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ต่ำ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการแบ่งระดับแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยการนำค่าคะแนนรวมสูงสุดลบด้วยค่าคะแนนรวมต่ำสุด หารด้วยจำนวนระดับที่ต้องการแบ่ง (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2544) การแปลความหมายดังเกณฑ์พิจารณาคือ

คะแนน 37.34-48.00 คะแนน	หมายถึง	แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ระดับสูง
คะแนน 26.67-37.33 คะแนน	หมายถึง	แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ระดับปานกลาง
คะแนน 16.00-26.66 คะแนน	หมายถึง	แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ระดับต่ำ

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ

ผู้วิจัยดัดแปลงจากแบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบของ พรพิมล บัวสมบุญ และ นรลักษ์ณ์ เอื้อกิจ (2551) ซึ่งแปลจากแบบสอบถามของ Lee และคณะ (2003) ประกอบด้วย ข้อคำถามจำนวน 14 ข้อ เป็นข้อคำถามเชิงบวกทั้งหมด ในองค์ประกอบเพียง 1 ด้านคือ ด้านผลลัพธ์ทางด้านลบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราประมาณค่า แบบมาตรวัดที่ประเมินค่าจากคะแนนรวมของ Likert (สุวิมล ติรกานันท์, 2548) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้ 3 ระดับ มีเกณฑ์ดังนี้คือ

เห็นด้วย	มีค่าคะแนน	3 คะแนน
ไม่แน่ใจ	มีค่าคะแนน	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	มีค่าคะแนน	1 คะแนน

เห็นด้วย หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความในประโยคนั้นว่าตรงกับความรู้สึกหรือความเชื่อต่อผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับโทษหรืออันตรายจาก

		การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมากที่สุด
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ไม่แน่ใจกับข้อความในประโยคนั้นว่าตรงกับความรู้สึกหรือความเชื่อต่อผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับโทษหรืออันตรายจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยกับข้อความในประโยคนั้นว่าตรงกับความรู้สึกหรือความเชื่อต่อผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับโทษหรืออันตรายจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน

เกณฑ์การแปลผลคะแนน ค่าคะแนนสูง หมายถึง มีความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบสูง ค่าคะแนนต่ำ หมายถึง มีความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบต่ำ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการแบ่งระดับความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ โดยการนำค่าคะแนนรวมสูงสุดลดด้วยค่าคะแนนรวมต่ำสุดหารด้วยจำนวนระดับที่ต้องการแบ่ง (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2544) การแปลความหมายดังเกณฑ์พิจารณาคือ

คะแนน 32.68-42.00	คะแนน	หมายถึง	ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบระดับสูง
คะแนน 23.34-32.67	คะแนน	หมายถึง	ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบระดับปานกลาง
คะแนน 14.00-23.33	คะแนน	หมายถึง	ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบระดับต่ำ

ส่วนที่ 7 แบบสอบถามการทำหน้าที่ของครอบครัว

ผู้วิจัยดัดแปลงจากแบบสอบถามการทำหน้าที่ของครอบครัวของอุมาพร ตรังคสมบัติ (2544) ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 18 ข้อ เป็นข้อคำถามเชิงบวก 16 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1-11 และ 13-17 และข้อคำถามเชิงลบ 2 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 12 และ 18 ในองค์ประกอบ 7 ด้าน คือ

ด้านการแก้ปัญหา	จำนวน 3 ข้อ	(ข้อที่ 1-3)
ด้านการสื่อสาร	จำนวน 3 ข้อ	(ข้อที่ 4-6)
ด้านบทบาท	จำนวน 2 ข้อ	(ข้อที่ 7-8)
ด้านการตอบสนองทางอารมณ์	จำนวน 2 ข้อ	(ข้อที่ 9-10)
ด้านความผูกพันทางอารมณ์	จำนวน 2 ข้อ	(ข้อที่ 11-12)
ด้านการควบคุมพฤติกรรม	จำนวน 2 ข้อ	(ข้อที่ 13-14)
ด้านการทำหน้าที่ทั่วไป	จำนวน 4 ข้อ	(ข้อที่ 15-18)

ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราประมาณค่า แบบมาตรวัดที่ประเมินค่าจากคะแนนรวมของ Likert (สุวิมล ตีรกาพันธ์, 2548) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้ 3 ระดับ มีเกณฑ์ดังนี้คือ

		ข้อคำถามเชิงบวก	ข้อคำถามเชิงลบ
เห็นด้วย	มีค่าคะแนน	3 คะแนน	1 คะแนน
ไม่แน่ใจ	มีค่าคะแนน	2 คะแนน	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	มีค่าคะแนน	1 คะแนน	3 คะแนน
เห็นด้วยมาก	หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความในประโยคนั้นว่า ตรงตามความรู้สึกหรือรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวตามข้อความนั้นมาก	
เห็นด้วยปานกลาง	หมายถึง	เห็นด้วยพอสมควรกับข้อความในประโยคนั้นว่า ตรงตามความรู้สึกหรือรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวตามข้อความนั้นปานกลาง	
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยกับข้อความในประโยคนั้นว่า ตรงตามความรู้สึกหรือรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวตามข้อความนั้นเล็กน้อย	

เกณฑ์การแปลผลคะแนน ค่าคะแนนสูง หมายถึง มีการทำหน้าที่ของครอบครัวสูง ค่าคะแนนต่ำ หมายถึง มีการทำหน้าที่ของครอบครัวต่ำ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการแบ่งระดับการทำหน้าที่ของครอบครัว โดยการนำค่าคะแนนรวมสูงสุดลดด้วยค่าคะแนนรวมต่ำสุด หาดด้วยจำนวนระดับที่ต้องการแบ่ง (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2544) การแปลความหมายดังเกณฑ์พิจารณา คือ

คะแนน 42.02-54.00 คะแนน	หมายถึง	การทำหน้าที่ของครอบครัวระดับสูง
คะแนน 30.01-42.01 คะแนน	หมายถึง	การทำหน้าที่ของครอบครัวระดับปานกลาง
คะแนน 18.00-30.00 คะแนน	หมายถึง	การทำหน้าที่ของครอบครัวระดับต่ำ

ส่วนที่ 8 แบบสอบถามการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน

ผู้วิจัยดัดแปลงจาก แบบสอบถามการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อนของ ดวงฤทัย สุกคนธปฏิบัติ (2548) ซึ่งสร้างขึ้นตามแนวคิดของ House (1981) ประกอบด้วยข้อคำถาม 10 ข้อ เป็นข้อคำถามเชิงบวกทั้งหมด ในองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ

การรับรู้การสนับสนุนทางด้านอารมณ์	จำนวน 2 ข้อ	(ข้อที่ 1-2)
การรับรู้การสนับสนุนด้านการประเมินคุณค่า	จำนวน 3 ข้อ	(ข้อที่ 3-5)
การรับรู้การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร	จำนวน 3 ข้อ	(ข้อที่ 6-8)

การรับรู้การสนับสนุนด้านทรัพยากร จำนวน 2 ข้อ (ข้อที่ 9-10)

ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราประมาณค่า แบบมาตรวัดที่ประเมินค่าจากคะแนนรวมของ Likert (สุวิมล ติรภานันท์, 2548) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้ 3 ระดับ มีเกณฑ์ดังนี้คือ

เห็นด้วย มีค่าคะแนน 3 คะแนน

ไม่แน่ใจ มีค่าคะแนน 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วย มีค่าคะแนน 1 คะแนน

มาก หมายถึง รับรู้ว่าการปฏิบัติจากเพื่อนตรงตามข้อความนั้นมาก

ปานกลาง หมายถึง รับรู้ว่าการปฏิบัติจากเพื่อนตรงตามข้อความนั้นพอสมควร

น้อย หมายถึง รับรู้ว่าการปฏิบัติจากเพื่อนตรงตามข้อความนั้นเล็กน้อย

เกณฑ์การแปลผลคะแนน ค่าคะแนนสูง หมายถึง มีการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อนสูง ค่าคะแนนต่ำ หมายถึง มีการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อนต่ำ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการแบ่งระดับการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน โดยการนำค่าคะแนนรวมสูงสุดลบด้วยค่าคะแนนรวมต่ำสุดหารด้วยจำนวนระดับที่ต้องการแบ่ง (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2544) การแปลความหมายดังเกณฑ์พิจารณาคือ

คะแนน 23.34-30.00 คะแนน หมายถึง การรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อนระดับสูง

คะแนน 16.67-23.33 คะแนน หมายถึง การรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อนระดับปานกลาง

คะแนน 10.00-16.66 คะแนน หมายถึง การรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อนระดับต่ำ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability) ดังนี้

1. การหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

1.1 ผู้วิจัยแปลแบบสอบถามแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จากฉบับภาษาอังกฤษร่วมกับการตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของการใช้ภาษา และตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยศูนย์การแปลและการล่ามเฉลิมพระเกียรติ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของภาษา รวมทั้งทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำที่ได้รับ แล้วนำแบบสอบถามในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ทั้งหมดไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ทำการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถามทั้งหมด ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความชำนาญด้านทฤษฎีทางพฤติกรรมศาสตร์ จำนวน 2 ท่าน อาจารย์พยาบาลประจำภาควิชาการพยาบาลเด็กและ

วิจัยรุ่น มีความเชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมกรรมกรตีเครื่องตีแมลงกอลฮอลล์ จำนวน 2 ท่าน และพยาบาลประจำการมีความชำนาญด้านพฤติกรรมกรรมกรตีเครื่องตีแมลงกอลฮอลล์ จำนวน 1 ท่าน

1.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทั้งหมดที่ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา มาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามทั้งหมดตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และนำมาคำนวณหาค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (Content validity index [CVI]) โดยใช้เกณฑ์การยอมรับจากผู้ทรงคุณวุฒิ ร้อยละ 80 หรือ 4 ใน 5 ท่าน ซึ่งมีค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาที่ยอมรับได้ คือ $CVI \geq 0.80$ (Polit & Beck, 2006) โดยกำหนดผลการพิจารณาความสอดคล้องระหว่างคำถามกับค่านิยามเชิงปฏิบัติการของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังมีความหมายในแต่ละระดับคือ (บุญใจ ศรีสถิตยน์รากูร, 2550: 224)

1	หมายถึง	คำถามไม่สอดคล้องกับค่านิยามเลย
2	หมายถึง	คำถามจำเป็นต้องได้รับการพิจารณาทบทวนและปรับปรุงอย่างมาก จึงจะมีความสอดคล้องกับค่านิยาม
3	หมายถึง	คำถามจำเป็นต้องได้รับการพิจารณาทบทวนและปรับปรุงเล็กน้อย จึงจะมีความสอดคล้องกับค่านิยาม
4	หมายถึง	คำถามมีความสอดคล้องกับค่านิยาม

สูตรการคำนวณค่า CVI = $\frac{\text{จำนวนคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญทุกคนให้ความคิดเห็นในระดับ 3 และ 4}}{\text{จำนวนคำถามทั้งหมด}}$

ผลการคำนวณค่า CVI ของแต่ละแบบสอบถาม และการปรับปรุงแบบสอบถาม มีรายละเอียดดังนี้คือ

1. แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ได้ค่า CVI เท่ากับ 1 พร้อมทั้งได้ปรับปรุงข้อคำถามบางข้อให้มีข้อความที่สั้น กระชับ สามารถเข้าใจได้ง่าย และจัดเรียงลำดับของข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมในการนำไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น รวมข้อคำถาม 7 ข้อ

2. แบบประเมินการตีเครื่องตีแมลงกอลฮอลล์ ได้ค่า CVI เท่ากับ 1 พร้อมทั้งได้ปรับปรุงข้อคำถามบางข้อให้มีข้อความที่สั้น กระชับ สามารถเข้าใจได้ง่าย และจัดเรียงข้อคำถามใหม่ในบางข้อคำถามให้มีความสอดคล้องกันมากยิ่งขึ้นตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้เหมาะสมในการนำไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น รวมข้อคำถาม 8 ข้อ

3. แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก ได้ค่า CVI เท่ากับ 0.92 พร้อมทั้งได้ปรับปรุงแก้ไขข้อความในบางข้อคำถาม เพื่อให้เหมาะสมในการนำไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ รวมข้อคำถาม 17 ข้อ

4. แบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้ค่า CVI เท่ากับ .87 พร้อมทั้งได้ปรับปรุงแก้ไขข้อความในบางข้อคำถาม เพื่อให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมในการนำไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นยิ่งขึ้น ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ รวมข้อคำถาม 10 ข้อ

5. แบบสอบถามแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้ค่า CVI เท่ากับ 0.99 และได้ปรับข้อความในบางข้อคำถาม เพื่อให้เหมาะสมในการนำไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ รวมข้อคำถาม 16 ข้อ

6. แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ ได้ค่า CVI เท่ากับ 0.96 พร้อมทั้งได้ปรับปรุงข้อความในบางข้อคำถาม เพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมในการนำไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ รวมข้อคำถาม 14 ข้อ

7. แบบสอบถามการทำหน้าที่ของครอบครัว ได้ค่า CVI เท่ากับ 1 พร้อมทั้งได้ปรับปรุงข้อคำถามบางข้อ เพื่อให้เหมาะสมในการนำไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ รวมข้อคำถาม 18 ข้อ

8. แบบสอบถามการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน ได้ค่า CVI เท่ากับ 0.98 และปรับข้อความในบางข้อคำถาม เพื่อให้เหมาะสมในการนำไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ รวมข้อคำถาม 10 ข้อ

2. การหาความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขและผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา นำไปทดลองใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยเลือกทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนสุราษฎร์ธานี แบ่งออกเป็น นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ชั้นเรียนละ 10 คน รวมจำนวน 30 คน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยใช้เกณฑ์ที่ยอมรับได้ที่มีความเที่ยงของเครื่องมือ ≥ 0.70 (Burns, 2007) ดังมีรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จากกลุ่มตรวจสอบคุณภาพ (n = 30) และกลุ่มเก็บรวบรวมข้อมูล (n = 420)

แบบสอบถาม	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค	
	ทดลองใช้ (n = 30)	เก็บข้อมูลจริง (n = 420)
ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก	.74	.70
การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	.83	.89
แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	.93	.93
ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ	.85	.91
การทำหน้าที่ของครอบครัว	.87	.87
การรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน	.83	.80

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ด้วยตนเอง โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนเตรียมการ

1.1 ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากคณบดี คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยถึงผู้อำนวยการโรงเรียนประจำจังหวัดที่จะไปทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2 ผู้วิจัยนำหนังสือแนะนำตัวจากคณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พร้อมหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลถึงผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการหรืออาจารย์ผู้เกี่ยวข้องของแต่ละโรงเรียนที่จะไปเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมรายละเอียดในการศึกษาวิจัย และตัวอย่างแบบสอบถามการวิจัย เพื่อแนะนำตัวและชี้แจงให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ในการวิจัย และวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมทำการนัดหมายวัน เวลาในการเข้าทำการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เหมาะสม ไม่เป็นการรบกวนเวลาเรียนของนักเรียนห้องที่ได้รับการสุ่มเลือกให้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

2. ขั้นตอนในการการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยเข้าพบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในห้องเรียนที่ได้รับอนุญาตให้เก็บรวบรวมข้อมูลคราวละ 1 ห้องเรียน ในช่วงเวลาที่เป็นคาบเรียนปกติภายหลังจากที่ได้รับอนุญาตจากอาจารย์ผู้เกี่ยวข้อง และขอความอนุเคราะห์ให้อาจารย์ผู้สอนประจำคาบเรียนที่ได้รับอนุญาตนั้นอยู่ดูแลกลุ่มตัวอย่างตลอดระยะเวลาในการเก็บข้อมูล ซึ่งต้องไม่เป็นการรบกวนการเรียนการสอนมากเกินไป

2.2 ผู้วิจัยขออนุญาตอาจารย์ผู้สอนประจำคาบเรียนที่ได้รับอนุญาตทำการเก็บรวบรวมข้อมูล แนะนำตัวผู้วิจัยกับอาจารย์ผู้สอนพร้อมแจ้งวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จากนั้นผู้วิจัยเข้าพบและแนะนำตัวกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อสร้างสัมพันธภาพในห้องเรียน อธิบายกลุ่มตัวอย่างถึงวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัย และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม โดยที่กลุ่มตัวอย่างสามารถตัดสินใจเข้าร่วมวิจัยตามความสมัครใจ และสามารถที่จะยกเลิกการเข้าร่วมวิจัยได้ตลอดเวลา โดยมีอาจารย์ผู้สอนประจำคาบเรียนนั้นอยู่ดูแลกลุ่มตัวอย่างโดยตลอดจนกระทั่งกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดตอบแบบสอบถามเสร็จสิ้น

2.3 ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามทั้งหมดให้กลุ่มตัวอย่าง โดยให้ตอบแบบสอบถามเรียงตามลำดับที่จัดไว้ ตั้งแต่แบบสอบถามส่วนที่ 1 ถึงส่วนที่ 8 อธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามอย่างละเอียด และรับรองว่าข้อมูลทั้งหมดผู้วิจัยจะเก็บรักษาไว้เป็นความลับ ไม่มีผลต่อการเรียนของกลุ่มตัวอย่างแต่อย่างใด

2.4 ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามคืนภายหลังจากกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเสร็จสิ้น และทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง ได้แบบสอบถามที่มีความถูกต้องและมีความสมบูรณ์ครบถ้วนสิ้นรวมทั้งสิ้นจำนวน 420 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

2.5 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างมาคิดและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ โดยการได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และได้รับการอนุญาตจากผู้อำนวยการโรงเรียนให้ดำเนินการวิจัย รวมทั้งคำนึงถึงความยินยอมและสิทธิของกลุ่มตัวอย่าง และผู้ปกครองในเรื่องการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่างก่อนเข้าทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และผู้วิจัยแจ้งวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ให้นักเรียนและผู้ปกครองทราบถึง

สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่างในการตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมวิจัยครั้งนี้ว่า ไม่มีผลต่อผลการเรียนแต่อย่างใด และในระหว่างการวิจัย นักเรียนสามารถที่จะขอยกเลิกการเข้าร่วมวิจัยได้ตลอดเวลาโดยไม่ต้องแจ้งเหตุผลหรือคำอธิบายใดๆ หากไม่ประสงค์จะตอบแบบสอบถามต่อไป ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บรักษาเป็นความลับ และนำเสนอข้อมูลในภาพรวมเท่านั้นจะไม่มีการเปิดเผยชื่อและนามสกุลที่แท้จริงของกลุ่มตัวอย่างแต่อย่างใด และสามารถติดต่อสอบถามข้อสงสัยกับผู้วิจัยได้ตลอดเวลาการเข้าร่วมวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังรายละเอียดคือ

1. แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล และแบบประเมินการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยาย (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percent) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก แบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แบบสอบถามแรงงูใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ

3. แบบสอบถามการทำหน้าที่ของครอบครัว และแบบสอบถามการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยาย (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และจัดระดับจากค่าคะแนนเฉลี่ยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงงูใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าที่ของครอบครัว และการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวแปร (Simple Correlation Analysis) ได้แก่ สถิติสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) ด้วยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient [r]) กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ซึ่งค่า r มีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง $+1$ เพื่อบอกให้ทราบถึงขนาดของความสัมพันธ์ของตัวแปร ส่วนเครื่องหมาย \pm ที่อยู่หน้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ บอกให้ทราบถึงทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (บุญใจ ศรีสถิตยัณราภรณ์, 2550: 377) ถ้าเป็น $+$ แสดงว่า มีความสัมพันธ์แบบตามกัน ถ้าเป็น $-$ แสดงว่า มีความสัมพันธ์

แบบผกผันกัน (อวยพร เรื่องตระกูล, 2552: 218) และทดสอบความมีนัยสำคัญ คำนวณโดยใช้ สถิติทดสอบค่าที (t-test statistic) เพื่อเปรียบเทียบระดับของความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยใช้ เกณฑ์การแปลความหมายของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Salkind, 2000 อ้างใน อวยพร เรื่องตระกูล, 2552: 218) ดังรายละเอียดคือ

- r มีค่าระหว่าง 0.0-0.2 หมายความว่า มีความสัมพันธ์กันต่ำมาก
- r มีค่าระหว่าง 0.2-0.4 หมายความว่า มีความสัมพันธ์กันต่ำ
- r มีค่าระหว่าง 0.4-0.6 หมายความว่า มีความสัมพันธ์กันปานกลาง
- r มีค่าระหว่าง 0.6-0.8 หมายความว่า มีความสัมพันธ์กันสูง
- r มีค่าระหว่าง 0.8-1.0 หมายความว่า มีความสัมพันธ์กันสูงมาก

4. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มการดื่มหรือปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน ของตัวแปรต้น 6 ตัวแปร ได้แก่ ความ คาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าที่ของ ครอบครัว และการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์ตัวแปร หลายตัวแปร (Multivariate Statistics) ด้วยวิธีการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยทำนายนายการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยการตอบแบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล จำนวนทั้งสิ้น 420 คน และได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ การศึกษาในภาคเรียนที่ผ่านมา ลักษณะการพักอาศัย บุคคลในครอบครัวที่พักอาศัยร่วมกันที่ตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ เพื่อนสนิทที่ตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 4-5

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับคะแนนของปริมาณและความถี่ในการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจในการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าทีของครอบครัว และการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน ดังตารางที่ 6

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ได้แก่ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจในการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าทีของครอบครัว และการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน กับปริมาณและความถี่ในการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ดังตารางที่ 7

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มการตี๋มและปฏิเสธการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวแปร (Multivariate Statistics) ด้วยวิธีการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) ดังตารางที่ 8-10

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ การศึกษาในภาคเรียนที่ผ่านมา ลักษณะการพักอาศัย บุคคลในครอบครัวที่พักอาศัยร่วมกันที่ดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อนสนิทที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยการแจกแจงความถี่ด้วยค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ดังเสนอในตารางที่ 4-5

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์การศึกษาในภาคเรียนที่ผ่านมา ลักษณะการพักอาศัย บุคคลใน ครอบครัวที่พักอาศัยร่วมกันที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเพื่อนสนิทที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (n = 420)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เพศ		
ชาย	260	61.90
หญิง	160	38.10
อายุ		
13 ปี	18	4.29
14 ปี	130	30.95
15 ปี	272	64.76
$\bar{X} = 14.60, SD = 0.57$		
ระดับการศึกษา		
ม. 2	59	14.00
ม. 3	361	86.00
ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา		
1.01 – 2.00	88	20.95
2.01 – 3.00	176	41.91
3.01 – 4.00	156	37.14
$\bar{X} = 2.70, SD = 0.72$		

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ประวัติการดื่มของบุคคลในครอบครัว		
ไม่มี	183	43.57
มี (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	237	56.43
บิดา	206	86.92
มารดา	32	13.50
พี่ชายหรือน้องชาย	47	19.83
พี่สาวหรือน้องสาว	7	2.95
ประวัติการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเพื่อนสนิท		
ไม่มี	191	45.48
มี	229	54.52
ลักษณะการพักอาศัย		
อยู่หอพัก/บ้านเช่ากับเพื่อน	14	3.33
อยู่ร่วมกับบุคคลในครอบครัว	406	96.67

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 420 คน เป็นนักเรียนชายถึง 260 คน คิดเป็นร้อยละ 61.9 นักเรียนหญิงมีเพียง 160 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1 ส่วนใหญ่มีอายุ 15 ปี จำนวน 272 คน คิดเป็นร้อยละ 64.76 ($\bar{X} = 14.60$, $SD = 0.57$) และเกือบทั้งหมดเรียนอยู่ในระดับชั้น ม.3 คิดเป็นร้อยละ 86 มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับ 2.01-3.00 และ 3.01-4.00 คิดเป็นร้อยละ 41.91 และ 37.14 ตามลำดับ ($\bar{X} = 2.70$, $SD = 0.72$) มีประวัติบุคคลในครอบครัวที่พักอาศัยร่วมกันมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 56.43 โดยเป็นบิดามากถึงร้อยละ 86.92 และกลุ่มตัวอย่างมีเพื่อนสนิทที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากถึง 229 คน คิดเป็นร้อยละ 54.52 และในกลุ่มตัวอย่างการศึกษาวัยมัธยมครั้งนี้มีเพียงส่วนน้อยที่พักอยู่ในหอพักหรือบ้านเช่ากับเพื่อน นอกนั้นเกือบทั้งหมดพักอาศัยอยู่กับครอบครัวมากถึงร้อยละ 96.67

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน จำแนกตาม อายุที่เริ่มดื่ม ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปริมาณในการดื่มสาเหตุของการดื่มครั้งแรก บุคคลที่ร่วมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โอกาสในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (n = 235) และความรู้เรื่องกฎหมายเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (n = 420)

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ไม่ดื่ม	185	44.05
ดื่ม	235	55.95
ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ดื่มนานๆ ครั้ง	208	88.51
ดื่มเดือนละ 1-2 ครั้ง	16	6.81
ดื่มสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	10	4.26
ดื่มสัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง	-	-
ดื่มทุกวัน	1	0.42
อายุที่เริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ชาย/หญิง)		
ต่ำกว่า 10 ปี	19/6	8.09/2.55
10 ปี	12/10	5.11/4.26
11 ปี	10/12	4.26/5.11
12 ปี	23/22	9.79/9.36
13 ปี	24/19	10.21/8.09
14 ปี	23/37	9.79/15.74
15 ปี	17/1	7.23/0.43
$\bar{X} = 6.80, SD = 6.26$		
ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
เบียร์	143	60.85
สุราสีในประเทศ	22	9.36
สุราสีต่างประเทศ	31	13.19
สุราขาว	9	3.83
อื่นๆ เช่น สปาย ไวน์ เหล้าปั่น	30	12.77

ตารางที่ 5 (ต่อ)

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ปริมาณในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ดื่มน้อยกว่า 1 แก้ว	76	32.34
ดื่มไม่เกิน 2 แก้ว	73	31.06
ดื่มไม่เกิน 4 แก้ว	40	17.02
ดื่มไม่เกิน 6 แก้ว	27	11.49
ดื่มมากกว่า 6 แก้ว	19	8.09
สาเหตุของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก		
ต้องการทดลอง	162	68.94
เพื่อนชักชวน	17	7.23
ต้องการให้เพื่อนยอมรับ	1	0.43
ดื่มตามแบบอย่างบุคคลในครอบครัว	4	1.70
ต้องการให้ดูเท่	2	0.85
เพื่อผ่อนคลายความเครียด	4	1.70
ต้องการเข้าสังคม	45	19.15
บุคคลที่ร่วมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
เพื่อน	161	68.51
บุคคลในครอบครัว	65	27.66
ดื่มเพียงลำพัง	9	3.83
โอกาสในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ดื่มเมื่อมีการเลี้ยงสังสรรค์กับเพื่อน	160	68.08
ดื่มเมื่อไปเที่ยวกับเพื่อน	21	8.94
ดื่มในช่วงเทศกาล	50	21.28
ดื่มเมื่อมีปัญหา	2	0.85
ดื่มเพื่อช่วยผ่อนคลาย	2	0.85
ความรู้เรื่องกฎหมายเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ทราบ	402	95.71
ไม่ทราบ	18	4.29

จากตารางที่ 5 พบว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากถึง 235 คน คิดเป็นร้อยละ 55.95 โดยเกือบทั้งหมดซึ่งมากถึงร้อยละ 88.51 มีการดื่มแบบนานๆ ครั้ง และส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกเมื่ออายุ 14 ปี รองลงมาคือ 12 ปี และ 13 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.53, 19.15 และ 18.30 ตามลำดับ ($\bar{X} = 6.80$, $SD = 6.26$) โดยในเพศหญิงเริ่มดื่มเมื่ออายุ 14 ปี พบมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 15.74 แต่ในเพศชายเริ่มดื่มเมื่ออายุ 13 ปี พบมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 10.21 ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่กลุ่มตัวอย่างนิยมดื่มกันมากที่สุด คือ เบียร์ รองลงมา คือ สุราสีต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 60.85 และ 13.19 ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่มีปริมาณการดื่มน้อยกว่า 1 แก้ว คิดเป็นร้อยละ 32.34 และมีสาเหตุการดื่มครั้งแรก คือ ต้องการทดลอง สูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 68.94 โดยร่วมดื่มกับเพื่อนเป็นส่วนมากถึงร้อยละ 68.51 และมักจะดื่มเมื่อมีการเลี้ยงสังสรรค์กับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 68.08 และมีกลุ่มตัวอย่างเพียงเล็กน้อย คิดเป็นร้อยละ 4.29 ที่ไม่ทราบกฎหมายเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่า “ห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี”

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับคะแนนของความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าที่ของครอบครัว และการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน

ระดับคะแนนของความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าที่ของครอบครัว และการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน นำเสนอข้อมูลด้วย ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ดังเสนอในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนของความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าที่ของครอบครัว และการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อนของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน (n = 420)

ตัวแปร	Max.	Min.	\bar{X}	SD	ระดับ
ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก	45	17	28.25	4.73	ต่ำ
การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	30	10	24.76	4.67	สูง
แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	48	16	26.50	7.92	ต่ำ
ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ	42	14	30.54	7.08	ปานกลาง
การทำหน้าที่ของครอบครัว	50	18	45.57	6.49	สูง
การรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน	30	12	23.48	3.89	สูง

จากตารางที่ 6 พบว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีคะแนนความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก และคะแนนแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 28.25$ และ 26.50 , $SD = 4.73$ และ 7.92 ตามลำดับ) คะแนนความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 30.54$, $SD = 7.08$) ส่วนคะแนนการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คะแนนการทำหน้าที่ของครอบครัว และคะแนนการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 24.76$, 45.57 , และ 23.48 , $SD = 4.67$, 6.49 , และ 3.89 ตามลำดับ)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก ความรู้สึสมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าที่ของครอบครัว และการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นในการศึกษาวิจัยครั้งนี้กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เขตภาคใต้ตอนบน วิเคราะห์โดยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน แสดงผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าที่ของครอบครัว และการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อนกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน (n = 420)

ตัวแปร	การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	p-value
ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก	.27**	.000
การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	-.23**	.000
แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	.40**	.000
ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ	-.40**	.000
การทำหน้าที่ของครอบครัว	-.07	.172
การรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน	-.16**	.001

* p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 7 พบว่า แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์ทางบวก ระดับปานกลาง และความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง (r = .40 และ .27 ตามลำดับ) ส่วนความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ มีความสัมพันธ์ทางลบระดับปานกลางกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางลบระดับต่ำกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง (r = -.40, -.23, และ -.16 ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่การทำหน้าที่ของครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มการดื่มและปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มการดื่มและปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน ซึ่งตัวแปรต้น ได้แก่ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าที่ของครอบครัว และการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน ศึกษาด้วยวิธีการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 8-10

ตารางที่ 8 แสดงค่าสถิติต่าง ๆ ของตัวแปรต้นที่มีประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มการดื่มและปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน (n = 420)

Function	Lambda	% of variance	Cumulative %	Canonical correlation	Wilks' Lambda	Chi-square	df	p-value
1	.342	100.0	100.0	.505	.745	121.930	6	.000

จากตารางที่ 8 พบว่า ตัวแปรต้นทั้ง 6 ตัวแปร ได้แก่ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าที่ของครอบครัว และการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน มีประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มการดื่มและปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คิดเป็นร้อยละ 25.5 (Canonical correlation = .505, Chi-square = 121.930)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 แสดงค่าสัมประสิทธิ์โครงสร้างของตัวแปรต้นที่มีประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มการ
 ดื่มและปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน (n = 420)

ตัวแปร	ค่าน้ำหนัก
แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	.752
ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ	-.730
ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก	.480
การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	-.404
การรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน	-.273
การทำหน้าที่ของครอบครัว	-.115

จากตารางที่ 9 พบว่า ตัวแปรต้นที่มีประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มการดื่มและปฏิเสธ
 การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน โดยเรียงลำดับจากค่า
 น้ำหนักมากไปน้อย ได้ดังนี้คือ แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์
 เชิงลบ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่ม
 แอลกอฮอล์ การรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน และการทำหน้าที่ของครอบครัว ตามลำดับ

ตารางที่ 10 แสดงค่าร้อยละความถูกต้องในการพยากรณ์การเป็นสมาชิกกลุ่มการดื่มและปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน (n = 420)

กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษา	พยากรณ์การเป็นสมาชิกกลุ่ม		รวมจำนวนนักเรียน
	มีการดื่ม	ปฏิเสธการดื่ม	
กลุ่มที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	186	49	235
ร้อยละของการพยากรณ์ถูกต้อง	79.1%	20.9%	
กลุ่มที่ปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	67	118	185
ร้อยละของการพยากรณ์ถูกต้อง	36.2%	63.8%	
พยากรณ์การเป็นสมาชิกกลุ่มได้ถูกต้องโดยเฉลี่ย ร้อยละ 72.4			

จากตารางที่ 10 พบว่า เมื่อวิเคราะห์ความถูกต้องในการพยากรณ์การเป็นสมาชิกกลุ่มการดื่มและปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง รวมจำนวนทั้งสิ้น 420 คน จำแนกออกเป็นกลุ่มที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 235 คน และกลุ่มที่ปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 185 คน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พยากรณ์ว่าอยู่ในกลุ่มที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 186 คน ซึ่งเป็นการพยากรณ์ได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 79.1 และพยากรณ์ไม่ถูกต้อง จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พยากรณ์ว่าอยู่ในกลุ่มที่ปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 118 คน ซึ่งเป็นการพยากรณ์ได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 63.8 และพยากรณ์ไม่ถูกต้อง จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2

โดยสรุป ตัวแปรต้นทั้ง 6 ตัวแปร มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์การเป็นสมาชิกกลุ่มการดื่มและปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน และพยากรณ์ได้ถูกต้องว่ากลุ่มตัวอย่างอยู่ในกลุ่มที่มีการดื่มและกลุ่มที่ปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 304 คน จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 420 คน ดังนั้น ตัวแปรต้นทั้ง 6 ตัวแปร มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์การเป็นสมาชิกกลุ่มของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ถูกต้องโดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 72.4

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาแบบความสัมพันธ์เชิงทำนาย (Predictive Correlational Research) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์และประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มการดื่มและปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของตัวแปรต้น ได้แก่ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าที่ของครอบครัว และการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบนโดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าที่ของครอบครัว และการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อนกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน

2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มการดื่มและปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของตัวแปรต้น ได้แก่ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าที่ของครอบครัว และการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน

ประชากรที่ใช้ในศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนประจำจังหวัด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เขตภาคใต้ตอนบน 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช พังงา ภูเก็ต ระนอง และสุราษฎร์ธานี ซึ่งจำนวนประชากรได้จากการสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต มีจำนวนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประจำปีการศึกษา 2551 รวมทั้งสิ้น 20,501 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนเพศชายและหญิงที่มีอายุ 12-15 ปี กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ของโรงเรียนประจำจังหวัด เขตภาคใต้ตอนบน ได้แก่ จังหวัดกระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช พังงา ภูเก็ต ระนอง และสุราษฎร์ธานี กำหนดขนาดตัวอย่างจากสูตรการคำนวณขนาดตัวอย่างของ Yamane (1973 อ้างใน บุญใจ ศรีสถิตยน์รากูร, 2550: 207) และกำหนดความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ .05 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 392 คน และพิจารณาเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างอีกร้อยละ 10 ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 420 คน ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) จากการจับสลากรายชื่อโรงเรียนประจำจังหวัด เขตภาคใต้ตอนบน จังหวัดละ 1 โรงเรียน รวมเป็น 7 โรงเรียน เลือกห้องเรียนของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาตามสะดวก โดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียนประจำจังหวัด ได้แก่ โรงเรียนประจำจังหวัดขนาดใหญ่เลือกโรงเรียนละ 1 ห้องเรียน ส่วนโรงเรียนประจำจังหวัดขนาดใหญ่พิเศษเลือกโรงเรียนละ 2 ห้องเรียน และกำหนดให้นักเรียนทุกคนในห้องเรียนที่มีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้ จนได้ครบตามจำนวน 420 คน และทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือน มกราคม ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2553

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 8 ส่วน ได้แก่ 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล 2) แบบประเมินการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ 3) แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก 4) แบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ 5) แบบสอบถามแรงจูงใจในการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ 6) แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ 7) แบบสอบถามการทำหน้าที่ของครอบครัว และ 8) แบบสอบถามการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน ซึ่งแบบสอบถามทั้งหมดได้รับการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน จากนั้นนำแบบสอบถามทั้งหมดที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้ จำนวน 30 คน และใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 420 คน วิเคราะห์หาความเที่ยงของเครื่องมือโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค มีค่าความเที่ยงของเครื่องมือกลุ่มทดลองใช้เครื่องมือ จำนวน 30 คน ได้แก่ .74, .83, .93, .85, .87, และ.83 ตามลำดับ และค่าความเที่ยงของเครื่องมือกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 420 คน ได้แก่ .70, .89, .93, .91, .87, และ .80 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังมีรายละเอียดคือ

1. การศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลและแบบประเมินการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ลักษณะการพักอาศัย การตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ของบุคคลในครอบครัวที่อาศัยอยู่ร่วมกัน จำนวนเพื่อนสนิทที่ตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ ประวัติการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ของนักเรียนประกอบด้วย ความถี่ในการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ (ในช่วงเวลา 1 ปีที่ผ่านมา) อายุที่เริ่มตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ครั้งแรก ประเภทของเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ที่ตีมี ปริมาณการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ในแต่ละครั้ง สาเหตุที่ตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ครั้งแรก บุคคลที่มักจะร่วมตีมีด้วย โอกาสในการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ และกฎหมายเกี่ยวกับเครื่องตีมี

แอลกอฮอล์ที่ห้ามการจำหน่ายให้กับเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การศึกษาความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าที่ของครอบครัว การรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และจัดระดับจากค่าคะแนนเฉลี่ย

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าที่ของครอบครัว และการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อนกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวแปร ได้แก่ สถิติสหสัมพันธ์เพียร์สัน ด้วยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient [r]) กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มการดื่มและการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน จากตัวแปรต้น ได้แก่ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าที่ของครอบครัว และการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เขตภาคใต้ตอนบน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชาย จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 61.9 มีนักเรียนหญิง 160 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1 ส่วนใหญ่มีอายุ 15 ปีคิดเป็นร้อยละ 64.76 ($\bar{X} = 14.60$, $SD = 0.57$) เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เกือบทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 86 มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับ 2.01-3.00 และ 3.01-4.00 คิดเป็นร้อยละ 41.91 และ 37.14 ตามลำดับ ($\bar{X} = 2.70$, $SD = 0.72$) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งมีประวัติบุคคลในครอบครัวที่พ่อกาอาศัยร่วมกันมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คิดเป็นร้อยละ 56.43 โดยระบุเป็นบิดาเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 86.92) และกลุ่มตัวอย่างมีเพื่อนสนิทที่มีการดื่มเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์ 229 คน คิดเป็นร้อยละ 54.52 และกลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดพักอาศัยอยู่กับครอบครัวมากถึงร้อยละ 96.67

2. นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากถึง 235 คน (ร้อยละ 55.95) โดยเกือบทั้งหมดมีการดื่มแบบนาน ๆ ครั้ง (ร้อยละ 88.51) และส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกเมื่ออายุ 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.53 ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่นิยมดื่มกันมากที่สุดคือ เบียร์ รองลงมาคือ สุราสีต่างประเภศ (ร้อยละ 60.85 และ 13.19 ตามลำดับ) โดยส่วนใหญ่มีปริมาณการดื่มน้อยกว่า 1 แก้ว คิดเป็นร้อยละ 32.34 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับเพื่อน เพราะอยากทดลอง (ร้อยละ 68.51 และ 68.94 ตามลำดับ) โดยกลุ่มตัวอย่างมักจะดื่มเมื่อมีการเลี้ยงสังสรรค์กับเพื่อนคิดเป็นร้อยละ 68.08 และมีกลุ่มตัวอย่างเพียงเล็กน้อย คิดเป็นร้อยละ 4.29 เท่านั้นที่ไม่ทราบกฎหมายเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่า “ห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี”

3. นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีคะแนนความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก และคะแนนแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 28.25$ และ 26.50 , $SD = 4.73$ และ 7.92 ตามลำดับ) คะแนนความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 30.54$, $SD = 7.08$) ส่วนคะแนนการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คะแนนการทำหน้าที่ของครอบครัว และคะแนนการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อนอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 24.76$, 45.57 และ 23.48 , $SD = 4.67$, 6.49 และ 3.89 ตามลำดับ)

4. แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลาง และความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน ($r = .40$ และ $.27$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ มีความสัมพันธ์ทางลบระดับปานกลาง การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางลบระดับต่ำกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน ($r = -.40$, $-.23$ และ $-.16$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. การทำหน้าที่ของครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

7. การจำแนกกลุ่มการดื่มและปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน พบว่า ตัวแปรต้นทั้ง 6 ตัวแปร ได้แก่ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจในการดื่ม

เครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าที๋ของครอบครัว และการรับรู้การสนับสนุนของเพื่อน มีประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มการตี๋มและการปฏิเสธการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คิดเป็นร้อยละ 25.5 (Canonical correlation = .505, Chi-square = 121.930)

8. การจำแนกกลุ่มการตี๋มและการปฏิเสธการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน พบว่า ตัวแปรต้นที่มีประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่ม โดยเรียงลำดับจากค่า น้ำหนักมากไปน้อย ได้ดังนีคือ แรงจูงใจในการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ การรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน และการทำหน้าที๋ของครอบครัว ตามลำดับ

9. การจำแนกกลุ่มการตี๋มและการปฏิเสธการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน พบว่า เมื่อวิเคราะห์ความถูกต้องในการพยากรณ์การเป็นสมาชิกกลุ่มการตี๋มและการปฏิเสธการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 420 คน จำแนกเป็นกลุ่มที่มีการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ จำนวน 235 คน และกลุ่มที่ปฏิเสธการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ จำนวน 185 คน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ พยากรณ์ว่าอยู่ในกลุ่มที่มีการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ จำนวน 186 คน ซึ่งเป็นการพยากรณ์ได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 79.1 และพยากรณ์ไม่ถูกต้อง จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิเสธการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ พยากรณ์ว่าอยู่ในกลุ่มที่ปฏิเสธการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ จำนวน 118 คน ซึ่งเป็นการพยากรณ์ได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 63.8 และพยากรณ์ไม่ถูกต้อง จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 และตัวแปรต้นทั้ง 6 ตัวแปร มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์การเป็นสมาชิกกลุ่มของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ถูกต้องโดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 72.4

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัย นำเสนอตามสมมติฐานการวิจัยตามลำดับดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคใต้ตอนบน

การศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวกมีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคใต้ตอนบน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .27$) หมายความว่า หากนักเรียนมีความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก

เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับสูง ก็จะมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับสูงเช่นกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย และอธิบายได้ว่า การที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมใดๆ ออกมาต้องเกิดขึ้นจากความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องของปัจจัย 3 ประการของบุคคลนั้นๆ คือ ปัจจัยภายในตัวบุคคล เงื่อนไขเชิงพฤติกรรม และเงื่อนไขทางสภาพแวดล้อมในขณะนั้น และการที่บุคคลจะทำการตัดสินใจแสดงพฤติกรรมใดออกมา นั้นยังต้องผ่านกระบวนการรู้คิดภายในตอนที่เกิดขึ้นก่อน 2 ประการที่แตกต่างกันคือ 1) ความเชื่อในสมรรถนะแห่งตนว่าตนมีความสามารถที่จะกระทำการใดๆ จนประสบผลสำเร็จตามที่ตั้งใจไว้ และ 2) ความคาดหวังในผลลัพธ์ของการกระทำ ว่าเมื่อตนกระทำการตามกระบวนการตามที่คาดหมายไว้แล้วจะนำไปสู่ผลสำเร็จได้จริงตามที่ตนตั้งเป้าหมาย (Bandura, 1977, 1986, 1997) ซึ่งการแสดงพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลก็เช่นเดียวกัน มีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการรู้คิดของบุคคลที่มีต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยบุคคลจะมีความคาดหวังในผลลัพธ์จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อน และเกิดการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานการณ์เฉพาะตามมา ซึ่งเป็นกระบวนการรู้คิดในบุคคลก่อนที่จะตัดสินใจแสดงพฤติกรรม เมื่อบุคคลมีความคาดหวังว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีประโยชน์ก็จะมีการดื่ม หรือจะปฏิเสธการดื่มหากบุคคลนั้นคิดว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีโทษหรือไม่มีประโยชน์ (Oei & Baldwin, 1994) และการตัดสินใจเลือกที่จะแสดงพฤติกรรมใดของบุคคลนั้น โดยมีการชั่งน้ำหนักระหว่างความคาดหวังในผลลัพธ์ทางบวกและทางลบ ว่าหากเมื่อตนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วจะเกิดประโยชน์หรือโทษต่อตนเองอย่างไร ซึ่งเป็นตัวช่วยในการตัดสินใจว่าจะเลือกตัดสินใจอย่างไร โดยบุคคลจะเลือกด้านที่มีแรงสนับสนุนมากกว่า (Goldman et al., 1991 cited in Oei & Baldwin, 1994) รวมถึงประสบการณ์เดิมหากมีความคาดหวังผลลัพธ์ของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในทางบวก ซึ่งเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นประโยชน์ต่อตนเองมากกว่าเป็นโทษ และมีการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่ำ จะทำให้เกิดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จนกระทั่งเป็นการรับรู้ที่แข็งแกร่ง มั่นคง และทำให้คงการตัดสินใจดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างต่อเนื่อง (Oei & Baldwin, 1994)

การศึกษาวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ พรพิมล บัวสมบุญ และ นลัทขณ์ เล็กกิจ (2551) ศึกษาปัจจัยทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 440 คน พบว่า ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก มีความสัมพันธ์ทางบวก ระดับปานกลางกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน ($r = .38, p < .01$) และร่วมทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนได้ร้อยละ 43.7 ($R^2 = .437$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 และการศึกษาของ Engel และคณะ (2005) พบว่า ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($r = .17, p < .01$) และสามารถทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างได้ร้อยละ 25 ($R^2 = .25$) และทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณมากของกลุ่มตัวอย่างได้ร้อยละ 24 ($R^2 = .24$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการศึกษาของ Newman และคณะ (2005) ศึกษาความคาดหวังในผลลัพธ์ต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี จำนวน 2,227 คน พบว่า ความคาดหวังในผลลัพธ์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยกลุ่มนักเรียนที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก และมีความเชื่ออย่างยิ่งว่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สามารถช่วยเพิ่มพูนสมรรถนะทางเพศและพลังกำลัง ส่วนนักเรียนที่ปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ หรือความเชื่อในเชิงลบตามคำสอนของพุทธศาสนา ว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งไม่ดี ส่วนนักเรียนที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวนบ่อยครั้ง และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณมาก มีความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก และมีแนวโน้มที่จะเชื่อว่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์สามารถช่วยเพิ่มพูนสมรรถนะทางเพศ และพลังกำลัง มากกว่านักเรียนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณที่น้อยกว่า

และสอดคล้องกับการศึกษาของ Young และคณะ (2006) พบว่า ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับสูงกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($r = .76, p < .001$) และร่วมกันทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในด้านความถี่ในการดื่มได้ร้อยละ 37.1 ($R^2 = .371$) ส่วนในด้านปริมาณในการดื่มร่วมทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ร้อยละ 20.3 ($R^2 = .203$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สมมติฐานข้อที่ 2 การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์ทางลบกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคใต้ตอนบน

การศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์ทางลบระดับต่ำกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = -.23$) หมายความว่า หากนักเรียนมีการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่ำ ก็จะมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย และอธิบายได้ว่า การที่บุคคลจะทำการตอบสนองหรือแสดงพฤติกรรมใดภายใต้สถานการณ์หนึ่งนั้น แม้ว่าเป็นบุคคลคนเดียวก็ตาม

หากต่างสถานการณ์กันก็สามารถที่จะแสดงพฤติกรรมแตกต่างกันได้ ขึ้นอยู่กับการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในสถานการณ์นั้นๆ (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2549) ซึ่งการที่บุคคลจะตัดสินใจแสดงพฤติกรรมใดนั้นต้องเกิดกระบวนการรู้คิดภายในตนก่อนเสมอ ประกอบด้วย การมีความเชื่อในสมรรถนะแห่งตน และมีความคาดหวังในผลลัพธ์ของการกระทำนั้น (Bandura, 1977, 1986, 1997) อีกทั้งความเชื่อในสมรรถนะแห่งตนยังสามารถเปลี่ยนแปลงได้ใน 3 มิติ คือ ขนาดหรือความยากง่ายของพฤติกรรม ความเข้มแข็งหรือความมั่นใจว่าทำได้สำเร็จ และความเป็นสากลว่าสามารถนำมาปรับใช้ในทุกสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกันได้ (Bandura, 1997) โดยที่การตีพิมพ์เครื่องมือแอลกอฮอล์ก็เช่นเดียวกัน บุคคลใดจะตัดสินใจจะดื่มหรือปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น ภายหลังจากบุคคลนั้นเกิดกระบวนการรู้คิดภายในตนที่มีต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่า ตนมีความคาดหวังผลลัพธ์ของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในทางบวกหรือลบ และเกิดการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานการณ์เฉพาะนั้นเพียงใดในขั้นสุดท้าย ก่อนทำการตัดสินใจแสดงพฤติกรรมการดื่มหรือปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นออกมา เกิดกระบวนการสะท้อนกลับไปเป็นการรับรู้ การจดจำ และเก็บไว้ในความทรงจำ เมื่อมีสิ่งกระตุ้นในลักษณะเดิมเกิดขึ้นใหม่อีก บุคคลจะตอบสนองจากประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ โดยที่หากประสบการณ์เดิมมีความคาดหวังผลลัพธ์ของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางบวก ซึ่งเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นประโยชน์ต่อตนมากกว่าเป็นโทษ และมีการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่ำ จะทำให้เกิดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จนกระทั่งเป็นการรับรู้ที่แข็งแกร่ง มั่นคง และทำให้คงการตัดสินใจดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างต่อเนื่อง (Oei & Baldwin, 1994)

การศึกษาวัยครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ สุทธิลักษณ์ หนูรอด (2548) พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษาจำนวน 900 คน คือ เพศ (OR = 2.51, 95% CI = 1.56–4.04) อายุ (OR = 1.79, 95% CI = 1.13–2.85) เกรดเฉลี่ย (OR = 2.44, 95% CI = 1.28–4.66) การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่ำ (OR = 5.97, 95% CI = 4.06–8.734) และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเพื่อน (OR = 4.00, 95% CI = 1.25–12.74) และ พรพิมล บัวสมบุญ และ นรลักษณ์ เอื้อกิจ (2551) พบว่า การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 440 คน มีความสัมพันธ์ทางลบระดับปานกลางกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน ($r = -.56, p < .01$) และร่วมทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนได้ร้อยละ 43.7 ($R^2 = .437$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการศึกษาของ

Young และคณะ (2006) พบว่า การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสศการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์ทางลบระดับปานกลางกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($r = -.58, p < .001$) และร่วมทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาด้านความถี่ในการดื่มได้ร้อยละ 37.1 ($R^2 = .371$) ส่วนในด้านปริมาณการดื่มร่วมทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ร้อยละ 20.3 ($R^2 = .203$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สมมติฐานข้อที่ 3 แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคใต้ตอนบน

การศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .40$) หมายความว่า หากนักเรียนมีแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงขึ้น นักเรียนก็จะมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย และอธิบายได้ว่า หากบุคคลได้รับรางวัลตอบแทนเมื่อแสดงพฤติกรรมใดออกมา และหากได้รับเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ ย่อมเป็นสิ่งกระตุ้นให้บุคคลนั้นกระทำสิ่งนั้นมากและเร็วยิ่งขึ้น ซึ่งเรียกว่า สิ่งกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการกระทำพฤติกรรมใดๆ นั้นเอง (Hull, 1951, 1952 cited in Cox & Klinger, 1988) ซึ่งแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลประกอบด้วย 2 ส่วนหลัก คือ ความเชื่อของบุคคลที่มีต่อผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เกิดขึ้นร่วมกันระหว่างปัจจัยภายในและภายนอกที่ก่อให้เกิดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขึ้น โดยมีความจำเพาะของแต่ละสถานการณ์ สามารถแบ่งออกได้เป็น แรงจูงใจที่ทำให้ดื่มเพิ่มมากขึ้น แรงจูงใจทางสังคมที่ทำให้ดื่ม แรงจูงใจให้ดื่มเมื่อเผชิญปัญหา และแรงจูงใจให้ดื่มต้องปรับตัวตามสถานการณ์ (Cooper, 1994) ซึ่งการที่บุคคลตัดสินใจเลือกที่จะดื่มหรือปฏิเสศการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อยู่ภายใต้สถานการณ์ สภาพอารมณ์ และกระบวนการรู้คิดของบุคคลถึงผลลัพธ์จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ก่อนบุคคลทำการตัดสินใจในขั้นท้ายสุด (Cox & Klinger, 1988) และเมื่อบุคคลเชื่อว่า ตนจะได้รับประโยชน์จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรืออยู่ในบริบท สถานการณ์ถูกชักชวนให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บ่อยครั้ง ย่อมเป็นแรงจูงใจเสริมให้บุคคลนั้นเกิดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มมากขึ้นได้ (Cox & Klinger, 1988)

การศึกษาวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ Read และคณะ (2003) ทดสอบแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากจนเป็นปัญหา จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 388 คน พบว่า แรงจูงใจ

ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คือ แรงจูงใจที่ทำให้มีการดื่มเพิ่มมากขึ้น มีความสัมพันธ์ทางบวก ระดับปานกลางกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($r = .45, p < .001$) และแรงจูงใจทางสังคมให้มีการดื่มมีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($r = .24, p < .001$) แรงจูงใจให้ดื่มเมื่อเผชิญปัญหา มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($r = .06, p < .05$) และร่วมทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างได้ร้อยละ 40 ($R^2 = .40$) และร่วมทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากจนเป็นปัญหาได้ร้อยละ 72 ($R^2 = .72$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แต่แรงจูงใจให้ดื่มเมื่อต้องปรับตัวตามสถานการณ์ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการศึกษาของ Engel และคณะ (2005) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นและผู้ใหญ่จำนวน 553 คน พบว่า แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($r = .39, p < .01$) และร่วมทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างได้ร้อยละ 25 ($R^2 = .25$) และทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณมากของกลุ่มตัวอย่างได้ร้อยละ 24 ($R^2 = .24$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การศึกษาของ Kuntsche และคณะ (2006) ซึ่งทบทวนจากงานวิจัยเชิงทดลองจำนวน 82 เรื่อง พบว่า แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 10-25 ปี มีสาเหตุจากปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศต่างกันจะมีแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่างกัน ซึ่งพบเพียงในกลุ่มวัยรุ่นตอนปลายที่มีอายุระหว่าง 16-19 ปี เท่านั้น แต่ไม่พบความแตกต่างทางสถิติในกลุ่มวัยรุ่นตอนต้นที่มีอายุระหว่าง 13-15 ปี

สมมติฐานข้อที่ 4 ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ มีความสัมพันธ์ทางลบกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคใต้ตอนบน

การศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ มีความสัมพันธ์ทางลบระดับปานกลางกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ($r = -.40$) หมายความว่า หากนักเรียนมีความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับที่สูงขึ้น นักเรียนก็จะมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลดลง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย และอธิบายได้ว่า การที่บุคคลจะตัดสินใจว่าจะดื่มหรือปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นจะต้องมีสิ่งกระตุ้นทั้งจากภายในและภายนอกร่างกายมากระทบบุคคล และเกิดกระบวนการรู้คิด คือ ความคาดหวังในผลลัพธ์ของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการ

ปฏิเสธรการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จากนั้นบุคคลจะตอบสนองต่อสิ่งที่มากระตุ้นเป็นการแสดงพฤติกรรมออกมาหลังจากได้ตัดสินใจเลือกแสดงพฤติกรรมการดื่มหรือการปฏิเสธรการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจะถูกสะท้อนกลับไปเป็นการรับรู้ เก็บไว้ในความทรงจำ เมื่อมีสิ่งกระตุ้นลักษณะเดิมมากระทบใหม่ บุคคลนั้นจะตอบสนองจากกระบวนการรู้คิดในความทรงจำเดิมของตน (Oei และ Baldwin, 1994) และเมื่อบุคคลมีความคาดหวังในผลลัพธ์ของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเชิงลบหรือเชื่อว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นโทษต่อตน บุคคลนั้นก็ตัดสินใจปฏิเสธรการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เกิดกระบวนการรู้คิด เก็บจำไว้ และจะตอบสนองเหมือนเดิมเมื่อได้รับสิ่งกระตุ้นครั้งต่อไปอีก คือ การคงไว้ซึ่งการปฏิเสธรการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การศึกษาวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ พรพิมล บัวสมบุญ และ นลัทขณห์ เขื่อนกิจ (2551) พบว่า ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ มีความสัมพันธ์ทางลบระดับปานกลางกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 440 คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.33$) และร่วมทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ร้อยละ 43.7 ($R^2 = .437$, $p < .05$) และการศึกษาของ Engel และคณะ (2005) พบว่า ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ มีความสัมพันธ์ทางลบระดับต่ำกับความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นและผู้ใหญ่จำนวน 553 คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.16$) และร่วมทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างได้ร้อยละ 25 ($R^2 = .25$) และทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณมากของกลุ่มตัวอย่างได้ร้อยละ 24 ($R^2 = .24$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการศึกษาของ Newman และคณะ (2005) ศึกษาความคาดหวังในผลลัพธ์ต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี จำนวน 2,227 คน พบว่า ความคาดหวังในผลลัพธ์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยกลุ่มนักเรียนที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก และมีความเชื่ออย่างยิ่งว่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์สามารถช่วยเพิ่มพูนสมรรถนะทางเพศและพลังกำลัง ส่วนนักเรียนที่ปฏิเสธรการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ หรือความเชื่อในเชิงลบตามคำสอนของพุทธศาสนาว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งไม่ดี ส่วนนักเรียนที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวนบ่อยครั้ง และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณมาก มีความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก และมีแนวโน้มที่จะเชื่อว่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์สามารถช่วยเพิ่มพูนสมรรถนะทางเพศ และพลังกำลังมากกว่านักเรียนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณที่น้อยกว่า

สมมติฐานข้อที่ 5 การทำหน้าที่ของครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางลบกับการตี เครื่องมือแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคใต้ตอนบน

การศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า การทำหน้าที่ของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการตีเครื่องมือแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคใต้ตอนบน ($r = -.07, p = .172$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย หมายความว่า นักเรียนมีการรับรู้ว่าในครอบครัวของตนมีการปฏิบัติหน้าที่โดยรวมของสมาชิกแต่ละบุคคลอยู่ในระดับที่ดี ทำให้นักเรียนตัดสินใจที่จะปฏิเสธการตีเครื่องมือแอลกอฮอล์ และนักเรียนจะมีการตีเครื่องมือแอลกอฮอล์เกิดขึ้นหากในครอบครัวของนักเรียนนั้นมีการทำหน้าที่โดยรวมได้ไม่ดีก็ตาม และพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอาจเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น อายุระหว่าง 12-15 ปี มีพัฒนาการอย่างรวดเร็วในทุกด้านโดยเฉพาะการพัฒนาทางด้านสังคม มีการเรียนรู้การเข้าร่วมสังคมกับกลุ่มเพื่อนเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ทำให้กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลในช่วงวัยรุ่นมาก (สุชา จันทน์เอม, 2543) และวัยรุ่นเริ่มมีความสนิทสนม คลุกคลีกับสมาชิกในครอบครัวลดน้อยลง เริ่มห่างจากทางบ้านมากขึ้น (พนม เกตุมาน, 2545) แต่สมาชิกทุกคนในครอบครัวยังคงต้องปฏิบัติตามภารกิจต่างๆ ที่มีในครอบครัว ประกอบด้วยการทำหน้าที่ของครอบครัว 7 ด้าน คือ การแก้ปัญหา การสื่อสาร ด้านบทบาท การตอบสนองทางอารมณ์ ความผูกพันทางอารมณ์ การควบคุมพฤติกรรม และการทำหน้าที่ทั่วไป (อุมาพร ตรังคสมบัติ, 2544) โดยที่ระบบครอบครัวมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับพฤติกรรมของสมาชิก แต่การมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างสมาชิกในครอบครัวและการจัดองค์การในครอบครัวนับเป็นปัจจัยสำคัญต่อการแสดงพฤติกรรมของสมาชิกในครอบครัว

การศึกษาวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ สุนันทา ศิริวาท (2548) พบว่า การทำหน้าที่ของครอบครัวตามการรับรู้ของเด็กวัยรุ่นที่เสพสุราในจังหวัดแพร่ จำนวน 211 คน มีการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวโดยรวมทั้ง 7 ด้านอยู่ในระดับดีพอควร และเมื่อพิจารณารายด้าน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดีพอควรเช่นกัน คือ ด้านบทบาท การทำหน้าที่ทั่วไป การแก้ปัญหา การสื่อสาร การตอบสนองทางอารมณ์ การควบคุมพฤติกรรม และด้านความผูกพันทางอารมณ์ ซึ่งในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้พบว่า การทำหน้าที่ของครอบครัวมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง แต่ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการตีเครื่องมือแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างการศึกษาวิจัยครั้งนี้

สมมติฐานข้อที่ 6 การรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางลบกับการตี เครื่องมือแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคใต้ตอนบน

การศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า การรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางลบระดับต่ำกับการตีเครื่องมือแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคใต้ตอนบน อย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = -.16$) หมายความว่า นักเรียนที่มีการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อนสูงจะมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับต่ำหรือปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย อธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น มีพัฒนาการทางด้านสังคมมาก มีการเรียนรู้การเข้าร่วมสังคมกับกลุ่มเพื่อน เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ทำให้กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลในช่วงวัยรุ่นมาก (สุชา จันทน์เอม, 2543) กลุ่มเพื่อนจะทำให้วัยรุ่นเรียนรู้ที่จะควบคุมอารมณ์ สนับสนุนระดับประคองด้านจิตใจซึ่งกันและกัน เป็นการพัฒนาด้านสังคมและความสามารถในการใช้เหตุผล ส่งเสริมการมีคุณค่าในตนเองของวัยรุ่น ทำให้เพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อความคิด และการแสดงพฤติกรรมใดๆ ของวัยรุ่น ซึ่งเมื่อวัยรุ่นได้รับการสนับสนุน แนะนำ ได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อน และคอยห้ามหรือบอกถึงโทษ ผลเสียของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นอย่างดี จะทำให้วัยรุ่นนั้นมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ลดลงหรือตัดสินใจปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในที่สุด

การศึกษาวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ ดวงฤทัย สุคนธปฏิภาค (2548) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การสนับสนุนจากครอบครัว เพื่อน และครู พฤติกรรมก่อกำกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตอนต้น จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 417 คน พบว่า คะแนนการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างในด้านอารมณ์ ทรัพยากร และข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับสูง ส่วนด้านการประเมินคุณค่าอยู่ในระดับต่ำ มีพฤติกรรมก่อกำกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับสูง ส่วนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับต่ำ และพบเพียงปัจจัยด้านพฤติกรรมก่อกำกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เท่านั้นที่ทำนายพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างได้ร้อยละ 31 ($R^2 = .31, p < .01$) ส่วนปัจจัยการรับรู้การสนับสนุนจากทุกแหล่ง คือ ครอบครัว เพื่อน และครู ไม่สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ การศึกษาของ พรพิมล บัวสมบุญรัตน์ และ นรลักษณ์ เอื้อกิจ (2551) พบว่า การรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางลบระดับต่ำกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.25$) แต่ไม่สามารถร่วมทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ และการศึกษาครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ Urberg และคณะ (2005) ที่พบว่า การสนับสนุนจากเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางลบระดับต่ำกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นอายุ 13-17 ปี จำนวน 401 คน ($r = .20, p = .01$) อาจเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นนี้เป็นวัยรุ่นตอนต้น อายุ 12-15 ปี และเข้ารับการศึกษายาสามัญ ในโรงเรียนประจำจังหวัด เขตภาคใต้ตอนบน แต่การศึกษาของ Urberg และคณะ (2005) กลุ่มตัวอย่างมีทั้งช่วงวัยรุ่นตอนต้น และวัยรุ่นตอนกลาง อายุ 13-17 ปี จึงอาจเป็นเหตุให้การรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษามีความแตกต่างกัน ดังที่กล่าวข้างต้น

สมมติฐานข้อที่ 7 ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสศการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าที่ของครอบครัว และการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน มีประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มการดื่มและปฏิเสศการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มการดื่มและปฏิเสศการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน พบว่า ตัวแปรต้นทั้ง 6 ตัวแปร ได้แก่ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสศการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การทำหน้าที่ของครอบครัว และการรับรู้การสนับสนุนของเพื่อน มีประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มการดื่มและการปฏิเสศการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คิดเป็นร้อยละ 25.5 (ค่า Canonical correlation = .505, Chi-square = 121.930) และมีประสิทธิภาพการพยากรณ์การจำแนกกลุ่มได้ถูกต้องโดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 72.4 โดยมีตัวแปรต้นที่มีประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มเรียงตามลำดับของค่าน้ำหนักได้ดังนี้ คือ แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสศการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน และการทำหน้าที่ของครอบครัว

อธิบายได้ว่า จากทฤษฎีพัฒนาการบุคลิกภาพของ Erikson (1963) กล่าวไว้ว่า วัยรุ่นที่มีอายุตั้งแต่ 12-20 ปี จะมีการค้นหาเอกลักษณ์ที่มั่นคงของตนเอง ซึ่งเป็นพัฒนาการที่สำคัญที่วัยรุ่นต้องพัฒนาให้ค้นพบตนเอง มีความเป็นตัวของตัวเอง เพื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มั่นคงต่อไป โดยในวัยนี้ไม่ชอบให้ผู้ใหญ่เข้ามาดูแลหรือออกคำสั่ง มีความรู้สึกไวต่อคำวิจารณ์ ต่อสายตา และท่าทีของผู้อื่น กลัวการถูกตำหนิ ค่อนข้างดื้อเปรียบเทียบกับ ให้ความสนใจกลุ่มเพื่อนมาก และมักฟังความคิดเห็นของกลุ่มเป็นส่วนใหญ่ จึงจำเป็นต้องทำตามกลุ่มเพื่อน (วันเพ็ญ บุญประกอบ, 2545) นอกจากนี้ Piaget's (1969) กล่าวไว้ว่า ในวัยรุ่นที่มีอายุตั้งแต่ 12 ปี ขึ้นไป จะมีพัฒนาการด้านสติปัญญาขั้นสูงสุด มีความคิดเป็นแบบแผน สามารถเรียนรู้ เข้าใจเหตุการณ์ต่างๆ ได้ลึกซึ้งขึ้นเป็นลักษณะเชิงนามธรรม โดยเฉพาะในวัยรุ่นตอนต้นอายุ 12-16 ปี จะมีความคิดเชิงนามธรรมแบบพื้นฐาน เริ่มมีวิธีคิดใช้เหตุผลอธิบายปรากฏการณ์ต่างๆ ได้ คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ได้มากขึ้น ทำให้สามารถประเมินคุณค่าสิ่งต่างๆ ได้ว่ามีประโยชน์หรือเป็นโทษต่อตนเองอย่างไร ก่อนที่จะตัดสินใจเลือกที่จะเผชิญหน้าหรือหลีกเลี่ยงจากสถานการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นนั้น (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2549; สุชา จันทน์เอม, 2543) แต่วัยรุ่นตอนต้นอาจขาดความยั้งคิด มีความหุนหันพลันแล่น และ

ขาดการไตร่ตรองให้รอบคอบ (นิตยา คชภักดี, 2541) ซึ่งเป็นกระบวนการรู้คิดของบุคคลในขั้นสูงสุดที่เกิดขึ้นภายในร่างกาย ก่อนที่บุคคลจะทำการตัดสินใจแสดงพฤติกรรมใดออกมา นั่นเอง

แรงจูงใจ เป็นแรงกระตุ้นหรือแรงผลักดันภายในบุคคลให้แสดงพฤติกรรม ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อย่างมีเป้าหมาย และแรงจูงใจเกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยที่ผลจากการแสดงพฤติกรรมจะเป็นตัวกำหนด และมีอิทธิพลว่าบุคคลจะคงแสดงพฤติกรรมนั้นหรือเปลี่ยนแปลงการแสดงพฤติกรรมในโอกาสต่อไป ซึ่งเป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมใดที่กระทำในปัจจุบันของบุคคล เป็นผลจากผลกรรมที่บุคคลได้รับจากการแสดงพฤติกรรมนั้นมาก่อนในอดีตเกิดจากแรงผลักดันภายในตัวของแต่ละบุคคลและแรงผลักดันจากสิ่งแวดล้อม โดยที่แต่ละบุคคลย่อมมีความต้องการ ความปรารถนา และเป้าหมายต่างกัน อีกทั้งต่างยังมีความคาดหวังในผลลัพธ์ที่ตนจะได้รับภายหลังจากการแสดงพฤติกรรมนั้นแล้ว หากว่าในอดีตตนรู้สึกพึงพอใจในผลตอบแทนที่ได้รับจากการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ จะทำให้บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นซ้ำอีก แต่หากในอดีตได้รับผลตอบแทนที่ไม่เป็นที่พึงพอใจ ก็จะทำให้บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ ลดลงหรือไม่กระทำพฤติกรรมนั้นอีกเลย (สิทธิโชค วรานุสันติกุล, 2546) แต่ถ้าหากบุคคลได้รับรางวัลตอบแทนเมื่อแสดงพฤติกรรมใดออกมาและหากได้รับรางวัลเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ย่อมเป็นสิ่งกระตุ้นให้บุคคลนั้นกระทำสิ่งนั้นมากและเร็วยิ่งขึ้น ซึ่งเรียกว่า สิ่งกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการกระทำพฤติกรรม (Hull, 1951, 1952 cited in Cox & Klinger, 1988)

โดยที่แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลโดยทั่วไปประกอบด้วย 2 ส่วนหลัก คือ ความเชื่อของบุคคลที่มีต่อผลลัพธ์ที่คาดว่าตนจะได้รับจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เกิดขึ้นร่วมกันระหว่างปัจจัยภายใน และภายนอก ร่างกายที่ทำให้เกิดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขึ้น โดยมีความจำเพาะของแต่ละสถานการณ์ สามารถแบ่งออกได้เป็น แรงจูงใจที่ทำให้ดื่มเพิ่มมากขึ้น แรงจูงใจทางสังคมที่ทำให้ดื่ม แรงจูงใจให้ดื่มเมื่อเผชิญปัญหา และแรงจูงใจให้ดื่มเมื่อต้องปรับตัวตามสถานการณ์ (Cooper, 1994) ซึ่งการที่บุคคลตัดสินใจเลือกที่จะดื่มหรือปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อยู่ภายใต้สถานการณ์ สภาพอารมณ์ และกระบวนการรู้คิดของบุคคลถึงผลลัพธ์จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ก่อนบุคคลทำการตัดสินใจในขั้นท้ายสุด (Cox & Klinger, 1988) และเมื่อบุคคลเชื่อว่า ตนจะได้รับประโยชน์จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรืออยู่ในบริบท สถานการณ์ถูกชักชวนให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บ่อยครั้ง ย่อมเป็นแรงจูงใจเสริมให้บุคคลนั้นเกิดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มมากขึ้นได้ (Cox & Klinger, 1988)

วัยรุ่นตอนต้น ถึงแม้ว่ามีพัฒนาการทางสติปัญญาขั้นสูงสุด สามารถเข้าใจสิ่งที่มีความซับซ้อนได้มากขึ้น แต่การพัฒนาที่ยังเกิดขึ้นได้ไม่เต็มที่ พัฒนาการถึงขีดสุดเมื่อบุคคลอายุได้ประมาณ 16 ปี (สุชา จันทน์เอม, 2543) หรืออีกนัยหนึ่งคือยังขาดประสบการณ์ในการตัดสินใจขาดประสบการณ์เดิม เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการรับรู้ เก็บจำ และจำได้ ภายใต้สถานการณ์ต่างๆ ของบุคคล ทำให้สิ่งกระตุ้นหรือแรงจูงใจทั้งภายในและภายนอกร่างกายของแต่ละสถานการณ์มีผลเป็นอย่างยิ่งต่อการตัดสินใจเลือกแสดงพฤติกรรมของกลุ่มวัยรุ่นตอนต้น และหากวัยรุ่นตอนต้นมีการรับรู้เกี่ยวกับความเชื่อหรือคาดหวังในผลลัพธ์ของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาก่อนว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นโทษต่อตนด้วยแล้ว ย่อมเป็นการช่วยในการตัดสินใจก่อนที่จะแสดงพฤติกรรมปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออกมา ซึ่งนับเป็นกระบวนการรู้คิดที่สำคัญทั้งหมดที่ทำให้วัยรุ่นตอนต้นตัดสินใจที่จะดื่มหรือปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในที่สุด

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ พรพิมล บัวสมบุญธรรม และ นรลักษณ์ เอื้อกิจ (2551) ศึกษาปัจจัยทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 440 คน พบว่า การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก และการรับรู้การสนับสนุนจากครอบครัว สามารถร่วมทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ร้อยละ 43.7 ($R^2 = .437$, $p < .05$) ส่วนการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อนไม่สามารถร่วมทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ และการศึกษาของ Read และคณะ (2003) ทดสอบแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย จำนวน 388 คน ที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากจนเป็นปัญหา พบว่า แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้านแรงจูงใจให้มีการดื่มเพิ่มมากขึ้น แรงจูงใจทางสังคมให้ดื่ม และแรงจูงใจให้ดื่มเมื่อเผชิญปัญหาสามารถร่วมทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างได้ร้อยละ 40 ($R^2 = .40$) และร่วมทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากจนเป็นปัญหาได้ร้อยละ 72 ($R^2 = .72$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แต่ด้านแรงจูงใจให้ดื่มเมื่อต้องปรับตัวตามสถานการณ์ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง และการศึกษาของ Engel และคณะ (2005) พบว่า แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ และการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สามารถร่วมทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ในประเทศเนเธอร์แลนด์ จำนวน 553 คน ได้ร้อยละ 25 ($R^2 = .25$) และร่วมทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณมากได้ร้อยละ 24 ($R^2 = .24$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ

การศึกษาของ Young และคณะ (2006) พบว่า ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก และการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธรถการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ จำนวน 174 คน และสามารถร่วมกันทำนายการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ด้านความถี่ในการตี๋มได้ร้อยละ 37.1 ($R^2 = .371$) ส่วนด้านปริมาณในการตี๋มสามารถร่วมกันทำนายการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ได้ร้อยละ 20.3 ($R^2 = .203$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จะเห็นได้ว่า จากผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า ประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มการตี๋มและปฏิเสธรถการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของตัวแปรต้นทั้ง 6 ตัวแปร มีความแตกต่างจากการศึกษาอื่น ๆ ได้แก่ การศึกษาของ พรพิมล บัวสมบุญณ์ และ นรลัทขณ์ เอื้อกิจ (2551) Read และคณะ (2003) Engel และคณะ (2005) และ Young และคณะ (2006) อาจเนื่องจากอายุของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นเพียงช่วงวัยรุ่นตอนต้น ที่มีอายุระหว่าง 12-15 ปี และเข้ารับการศึกษาด้านสามัญ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนประจำจังหวัด เขตภาคใต้ตอนบน แต่ในการศึกษาอื่นกลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นตอนกลางจนถึงวัยผู้ใหญ่ ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป และเข้ารับการศึกษายู่ในระดับชั้นอาชีวศึกษา และระดับมหาวิทยาลัย อาจมีผลต่อกระบวนการรู้คิด การมีความคิดเป็นเหตุเป็นผลมากกว่าในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นตอนต้น แม้ว่า ในวัยรุ่นตอนต้นจะมีพัฒนาการด้านสติปัญญาขั้นสูงสุด ตามทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ Piaget ก็ตาม แต่อาจขาดความยั้งคิด มีความหุนหันพลันแล่น และขาดการไตร่ตรองให้รอบคอบ (นิตยา ศษภักดี, 2541) และพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคล จะมีพัฒนาการถึงขีดสุดเมื่อบุคคลอายุได้ประมาณ 16 ปี (สุชา จันทรโณม, 2543) และตัวแปรต้นที่เลือกศึกษา พบว่า มีความแตกต่างกันกับการศึกษาอื่น ๆ ดังนี้คือ การศึกษาของ พรพิมล บัวสมบุญณ์ และ นรลัทขณ์ เอื้อกิจ (2551) ตัวแปรต้นคือ การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธรถการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก และการรับรู้การสนับสนุนจากครอบครัว การศึกษาของ Read และคณะ (2003) ตัวแปรต้นคือ แรงจูงใจในการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ การศึกษาของ Engel และคณะ (2005) ตัวแปรต้นคือ แรงจูงใจในการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ และการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธรถการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ และการศึกษาของ Young และคณะ (2006) ตัวแปรต้นคือ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก และการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธรถการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ จึงเป็นเหตุให้ประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มการตี๋มและปฏิเสธรถการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีความแตกต่างจากการศึกษาดังที่กล่าวไว้ข้างต้น

กล่าวโดยสรุป กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นตอนต้นในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีพัฒนาการด้านบุคลิกภาพในความเป็นตัวของตัวเองสูง และมีพัฒนาการทางสติปัญญาในระดับสูงสุด เกิดกระบวนการรู้คิด และสามารถตัดสินใจเลือกที่จะดื่มหรือปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ในที่สุด จึงเป็นเหตุให้ตัวแปรต้นทั้งหมด 6 ตัวแปร มีประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มการดื่มและการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คิดเป็นร้อยละ 25.5 และมีประสิทธิภาพการพยากรณ์การเป็นสมาชิกกลุ่มการดื่มและปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างได้ถูกต้องโดยเฉลี่ยจำนวน 304 คน จากจำนวนทั้งหมด 420 คน คิดเป็นร้อยละ 72.4 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ รุจา ภูไพบูลย์ และคณะ (2549) ศึกษาการรับรู้บรรทัดฐานทางสังคมจากการสนับสนุนของกลุ่มเพื่อนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จากโรงเรียนทั้ง 5 ภาค พบว่า กลุ่มตัวอย่างประมาณครึ่งหนึ่งยอมรับว่ามีประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาก่อน มักดื่มร่วมกับกลุ่มเพื่อนในหอพักหรือในสถานการณที่ไม่มีผู้ใหญ่ควบคุม ซึ่งสถานการณที่ทำให้มีการดื่ม คือ การมีเวลาว่าง เครียด อยากรทดลอง อยากรสนุก อยากรเท่ เพื่อนชวน และการเห็นแบบอย่างจากการดื่มของบิดามารดา ครู และญาติ นอกจากนี้ยังพบว่า ทศนคติ การรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเอง ร่วมทำมาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ร้อยละ 39.2 ($R^2 = .392$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยการรับรู้บรรทัดฐานทางสังคมไม่สามารถร่วมทำนายตัวแปรดังกล่าว

ข้อเสนอแนะ

ข้อค้นพบในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการวางแนวทางการพัฒนาเพื่อเป็นการป้องกัน และลดจำนวนการเป็นนักดื่มวัยรุ่นหน้าใหม่ในนักเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคใต้ตอนบน ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 **ด้านนโยบาย** กำหนดนโยบายเพื่อป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัยรุ่นตอนต้นอย่างจริงจัง โดยการรณรงค์การไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้อย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งให้การสนับสนุนบุคลากรทางสุขภาพ และคณาจารย์ในการเป็นแบบอย่างที่ดีด้านการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่กลุ่มวัยรุ่นตอนต้น ทั้งในสถานศึกษาและในชุมชน เพื่อเป็นการเสริมสร้างสมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่กลุ่มวัยรุ่นตอนต้นโดยการได้เห็นตัวแบบหรือประสบการณ์ของผู้ที่ สามารถปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้สำเร็จ

1.2 ด้านการศึกษา

1.2.1 จัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้แก่พยาบาลผู้ให้คำปรึกษา และพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน เพื่อให้บุคลากรทางสุขภาพมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถค้นหาแรงจูงใจในการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของวัยรุ่น และเสริมสร้างสมรรถนะแห่งตนให้แก่วัยรุ่นและครอบครัวที่เข้ามาใช้บริการในโรงพยาบาล ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการลด ละ เลิกการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์โดยเน้นเพื่อลดแรงเสริมในการจูงใจในกลุ่มวัยรุ่นให้มีการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ และพัฒนาการรับรู้สมรรถนะแห่งตนตามแนวคิดของ Bandura (1997) ทั้ง 4 วิธีคือ การได้เห็นตัวแบบหรือประสบการณ์ของผู้อื่น การได้รับคำแนะนำ และการใช้คำพูดชักจูง การได้รับประสบการณ์หรือการกระทำที่ประสบผลสำเร็จด้วยตนเอง และการได้รับการกระตุ้นเร้าทางร่างกายและอารมณ์ รวมทั้งต้องได้รับแรงเสริมเป็นระยะๆ เช่น คำชื่นชม คำชมเชย เมื่อบุคคลนั้นสามารถปฏิเสธการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ได้สำเร็จ เพื่อให้วัยรุ่นเกิดการรับรู้ที่ตนเองสามารถที่จะปฏิเสธการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ได้แม้มีสิ่งจูงใจในการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ทั้งจากภายในและนอกร่างกายของตน และเกิดการคงอยู่ของสมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์

1.2.2 จัดอบรมให้แก่กลุ่มวัยรุ่นตอนต้นทั้งในสถานศึกษาและในชุมชน โดยการให้ความรู้ คำแนะนำถึงโทษและพิษภัยของเครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์รวมทั้งสารเสพติดอื่นๆ อย่างต่อเนื่องทุกปี โดยเน้นหรือกระตุ้นให้วัยรุ่นเกิดกระบวนการรู้คิดเกี่ยวกับการคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบของการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์หรือเป็นโทษ มากกว่าการคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวกหรือเป็นประโยชน์อย่างแท้จริง ซึ่งเป็นการช่วยป้องกันไม่ให้วัยรุ่นเกิดความคิดจินตนาการเอง หรือเกิดความรู้สึกอยากทดลอง หรือมีความรู้สึกว่าการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์เรื่องที่ท้าทาย ซึ่งความรู้สึกที่เกิดขึ้นนับเป็นสิ่งกระตุ้นที่มาจูงใจให้วัยรุ่นตัดสินใจเลือกที่จะตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์แทนการตัดสินใจปฏิเสธการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ได้

1.3 ด้านการปฏิบัติพยาบาล บทบาทของพยาบาลในการเป็นต้นแบบของการปฏิเสธการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ บทบาทในการให้ความรู้ ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา และบทบาทในการให้การช่วยเหลือแก่วัยรุ่นและครอบครัว รวมทั้งผู้มารับบริการในสถานบริการสุขภาพ ที่มีการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์และต้องการที่จะลดหรือเลิกการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ โดยผ่านการจัดกิจกรรมร่วมกันกับวัยรุ่นและครอบครัวเพื่อทำการค้นหาสิ่งที่เป็นตัวกระตุ้นหรือสิ่งจูงใจให้มีการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ รวมถึงการพัฒนาและเสริมสร้างการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ตามแนวคิดของ Bandura (1997) เน้นให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม แนะนำการจัดสิ่งแวดล้อมใหม่ให้แก่วัยรุ่น ครอบครัว และผู้มารับบริการ

สุขภาพ ซึ่งเป็นบทบาทอิสระในการปฏิบัติพยาบาล และประสานงานกับผู้นำชุมชน อาสาสมัคร สาธารณสุข เพื่อส่งต่อให้ช่วยเหลือ ติดตาม ช่วยเหลือ สนับสนุน และทำการเสริมแรงให้แก่กลุ่มวัยรุ่นและครอบครัวเป็นระยะ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถทำการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ เมื่อวัยรุ่นและครอบครัวอยู่ในสถานการณ์ที่ถูกกดดันหรือมีมูลเหตุจูงใจให้มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งนำไปสู่การลด ละ เลิกการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ในที่สุด

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ปัจจัยที่มีประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มเรียงตามลำดับได้ดังนี้คือ แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน และการทำหน้าที่ของครอบครัว มีประสิทธิภาพในการจำแนกกลุ่มการดื่มและการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน และพยากรณ์การเป็นสมาชิกกลุ่มได้ถูกต้องโดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 72.4 แสดงว่าอาจมีปัจจัยอื่นที่มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตอนต้น เช่น การมีความคิดเกี่ยวกับตนเอง (Self awareness) ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง (Self esteem) การกำกับตนเอง (Self regulation) อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน (Peer influence) และทัศนคติที่มีต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นต้น และศึกษาในบริบทที่แตกต่างจากการศึกษาในครั้งนี้

2.2 ควรทำการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับมูลเหตุจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น เพื่อเป็นการศึกษาถึงข้อมูลเชิงลึกที่เป็นแรงจูงใจให้วัยรุ่นตัดสินใจดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แทนการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เมื่อถูกเพื่อนชักชวนให้ดื่ม

2.3 ควรสร้างโปรแกรมการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัยรุ่นตอนต้น โดยการประยุกต์แนวคิดแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และความคาดหวังในผลลัพธ์ของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน และการทำหน้าที่ของครอบครัว โดยเน้นกิจกรรมการร่วมค้นหาสิ่งกระตุ้นหรือแรงจูงใจให้วัยรุ่นตอนต้นมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร่วมกับกระบวนการส่งเสริมสมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยการมีส่วนร่วมของครอบครัว เปรียบเทียบกับการมีส่วนร่วมของเพื่อนสนิท เพื่อช่วยให้วัยรุ่นตอนต้นมีความรู้เกิดความเข้าใจในสถานการณ์ที่สามารถกระตุ้นจูงใจให้มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และสามารถทำการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- จันทร์หา วงษ์ศิริ. 2548. การเสพติดในวัยรุ่น. ใน วิโรจน์ วีระชัย, อังกูร ภัทรากร, ล้ำค่า ลักษณะนิพนธ์, ฉวีวรรณ ปัญญาบุศย์ และ นิภา กิมสูงเนิน (บรรณาธิการ), *ตำราเวชศาสตร์การเสพติด*, หน้า 702-712. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์ องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- ชนิกา ตูจันดา. 2547. Alcohol and the adolescent. ใน พัฒน์ มหาโชคเลิศวัฒนา, สุวรรณา เรื่องกาญจนเศรษฐ์, วิสูตรน บุญสิทธิ และ วิโรจน์ อารีย์กุล (บรรณาธิการ), *กลยุทธ์การดูแลและสร้างเสริมสุขภาพวัยรุ่น*, หน้า 288-292. กรุงเทพมหานคร: ชัยเจริญ.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544. *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: เทพเนรมิตการพิมพ์.
- ดวงฤทัย สุขคนธปฏิบัติ. 2548. *การรับรู้การสนับสนุนจากครอบครัว เพื่อน และครู พฤติกรรมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นตอนต้น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลครอบครัวและชุมชน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ดิลก ภิชโยทัย. 2549. แอลกอฮอล์กับโรคหัวใจและหลอดเลือด. *คลินิกวารสารเวชปฏิบัติและการใช้ยา* 22 (1): 29-32.
- ทวีพร วิสุทธิมรรค. 2548. เกสซ์วิทยาของยาและสารเสพติด. ใน วิโรจน์ วีระชัย, อังกูร ภัทรากร, ล้ำค่า ลักษณะนิพนธ์, ฉวีวรรณ ปัญญาบุศย์ และ นิภา กิมสูงเนิน (บรรณาธิการ), *ตำราเวชศาสตร์การเสพติด*, หน้า 91-125. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์ องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, กระทรวง. สำนักงานสถิติแห่งชาติ *ตารางแสดงจำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามหมวดอายุ การดื่มสุรา เพศ และเขตการปกครองทั่วราชอาณาจักร พ.ศ. 2544*. [ออนไลน์]. 2544. แหล่งที่มา: http://service.nso.go.th/nso_center/project/table/files/s_smmoking/2544/000/44_s_smoking_2544_000_010000_00100.xls [27 ตุลาคม 2552]
- เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, กระทรวง. สำนักงานสถิติแห่งชาติ *ตารางแสดงจำนวนเด็กและเยาวชนที่มีอายุ 3-24 ปี จำแนกตามการเรียนรู้ หมวดอายุ เพศ เขตการปกครอง*

และภาคทั้วราชอาณาจักร พ.ศ. 2545. [ออนไลน์]. 2545. แหล่งที่มา:

[http://service.nso.go.th/nso_center/project/table/files/s_child/2545/000/00_s_chi
ld_2545_000_000000_00100.xls](http://service.nso.go.th/nso_center/project/table/files/s_child/2545/000/00_s_chi
ld_2545_000_000000_00100.xls) [27 ตุลาคม 2552]

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, กระทรวง. สำนักงานสถิติแห่งชาติ การสำรวจพฤติกรรม
การสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากร พ.ศ. 2550. [ออนไลน์]. 2550ก. แหล่งที่มา:
http://service.nso.go.th/nso/data23/stat_23/toc [1 เมษายน 2552]

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, กระทรวง. สำนักงานสถิติแห่งชาติ ตารางแสดงจำนวน
ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามหมวดอายุ การดื่มสุรา เพศ และเขตการปกครอง
ทั้วราชอาณาจักร พ.ศ. 2550. [ออนไลน์]. 2550ข. แหล่งที่มา:
[http://service.nso.go.th/nso_center/project/table/files/s_smmoking/2550/000/50
_s_smoking_2550_000_010000_00100.xls](http://service.nso.go.th/nso_center/project/table/files/s_smmoking/2550/000/50
_s_smoking_2550_000_010000_00100.xls) [27 ตุลาคม 2552]

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, กระทรวง. สำนักงานสถิติแห่งชาติ 2551. มิติหญิงชาย:
ความแตกต่างบนความเหมือน. กรุงเทพมหานคร: ธรรมดาเพรส.

นิตยา คชภักดี. 2541. ทฤษฎีพัฒนาการของพฤติกรรมมนุษย์. ใน วันดี วราวิทย์, ประพุทธ
ศิริปุ่นย์ และ สุรางค์ เจียมจรรยา (บรรณาธิการ), ตำรากุมารเวชศาสตร์ เล่ม 3, หน้า 6-
24. กรุงเทพมหานคร: โฮลิสติก พับลิชชิ่ง.

บุญใจ ศรีสถิตยน์วารุ. 2550. ระเบียบวิธีการวิจัยทางพยาบาลศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพมหานคร: ยูแอนด์ไอ อินเทอร์เน็ต.

บุญเลิศ จุลเกียรติ และ อรพรรณ เมธาติลกกุล. 2545. สุรากับสุขภาพ. ใน อรพรรณ เมธาติลกกุล
(บรรณาธิการ), คู่มือรณรงค์ป้องกันปัญหาจากสุรา, หน้า 22-27. กรุงเทพมหานคร:
สมาคมป้องกันปัญหาจากสุราแห่งประเทศไทย.

บัณฑิต ศรีไพศาล และคณะ. 2549. รายงานสถานการณ์สุราประจำปี พ.ศ. 2549.
กรุงเทพมหานคร: โซดา สตูดิโอ ครีเอชั่น แอนด์ พับลิชชิ่ง.

บัณฑิต ศรีไพศาล และคณะ. 2550. รายงานสถานการณ์สุราประจำปี พ.ศ. 2550. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพมหานคร: โซดา สตูดิโอ ครีเอชั่น แอนด์ พับลิชชิ่ง.

บัณฑิต ศรีไพศาล และคณะ. รายงานสถานการณ์สุราประจำปี พ.ศ. 2551. [ออนไลน์]. 2551.
แหล่งที่มา: <http://www.cas.or.th/> [15 มีนาคม 2552]

- ประกิจ โพธิอาศน์. 2541. *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ภาควิชาสุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปิยะ ทองบาง. 2550. *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษาอาชีวศึกษาในเขตอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พงศธร เนตราคม. 2549. *เภสัชวิทยาของสารเสพติด*. ใน พิชัย แสงชาญชัย, พงศธร เนตราคม และ นวพร หิรัญวิวัฒน์กุล (บรรณาธิการ), *ตำราจิตเวชศาสตร์การติดยาเสพติด*, หน้า 61-73. กรุงเทพมหานคร: บางกอกบล็อก.
- พรพิมล บัวสมบุญ และ นรลักษ์ณ์ เอื้อกิจ. 2551. *ปัจจัยทำนายการดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร*. *วารสารพยาบาลศาสตร์* 20 (2): 52-66.
- พนม เกตุมาน. 2545. *ตำราจิตเวชเด็กและวัยรุ่น*. กรุงเทพมหานคร: ปิยอนต์ เอ็นเทอร์ไพรซ์.
- พิชัย แสงชาญชัย. 2548. *สุรา แอลกอฮอล์ และความผิดปกติที่เกี่ยวข้อง*. ใน วิโรจน์ วีระชัย, อังกูร ภัทรากร, ลำซำ ลักขณาภิชนัชช, ฉวีวรรณ ปัญญาบุญ และ นิภา กิมสูงเนิน (บรรณาธิการ), *ตำราเวชศาสตร์การเสพติด*, หน้า 281-315. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์ องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- เพ็ญพีไล ฤทธาคณานนท์. 2549. *พัฒนาการมนุษย์*. กรุงเทพมหานคร: ธรรมดาเพรส.
- ยงยุทธ ขจรธรรม, พิมพา ขจรธรรม และ บัณฑิต ศรีไพศาล. 2547. *ประสิทธิผลของนโยบายและมาตรการการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์*. กรุงเทพมหานคร: ดีไซร์.
- รุจา ภูไพบูลย์ และคณะ. 2547. *การสร้างเสริมสุขภาพวัยรุ่นแบบมีส่วนร่วม*. กรุงเทพมหานคร: โนเบิล.
- รุจา ภูไพบูลย์ และคณะ. 2549. *รายงานวิจัยเรื่องการพัฒนาโปรแกรมการวางแผนพฤติกรรมเพื่อป้องกันและลดพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น: ระยะที่ 1 การพัฒนาเครื่องมือ และสำรวจพฤติกรรม*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.
- รุ่งวิทย์ มาศงามเมือง และคณะ. 2543. *รายงานวิจัยเรื่องการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักเรียนไทย: สาเหตุ และการป้องกัน*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- รัตน์ศิริ ทาโต. 2551. *การวิจัยทางการพยาบาลศาสตร์: แนวคิดสู่การประยุกต์ใช้*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิชัย เอกพลการ. 2550. *สำรวจรอยโรค ผลการสำรวจสภาวะสุขภาพอนามัยประชาชนไทย.*

กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข.

วิโรจน์ อารีย์กุล. 2550. *วัยรุ่น ยากที่จะเข้าใจจริงหรือ. ใน สุขาดา ศรีทิพย์วรรณ, ชีษณุ พันธุ์เจริญ*

และ อุษา ทิสยากร (บรรณาธิการ), Pediatrics: Self sufficiency and optimal child care, หน้า 99-111. กรุงเทพมหานคร: ธนาเพรส.

วีณา จีระแพทย์. 2548. *เอกสารประกอบการเรียนการสอน: ปรัชญาและแนวคิดของการพยาบาลเด็กและบทบาทในการดูแลสุขภาพเด็กของพยาบาลผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง.*

กรุงเทพมหานคร: คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (เอกสารอัดสำเนา)

วันชัย รุจนวงศ์. 2550. *ยุทธศาสตร์ลดการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนจากการดื่มแอลกอฮอล์.*

ใน บัณฑิต ศรีไพศาล และคณะ (บรรณาธิการ), รายงานการประชุมวิชาการสุราระดับชาติ ครั้งที่ 3, หน้า 79. กรุงเทพมหานคร: โซดา สตูดิโอ ศรีเอชเอ็น แอนด์ พลับลิชซิ่ง.

วันเพ็ญ บุญประกอบ. 2545. *พัฒนาบุคลิกภาพของเด็กและวัยรุ่น. ใน วินัดดา ปิยะศิลป์ และพนม เกตุมาน (บรรณาธิการ), ตำราจิตเวชเด็กและวัยรุ่น, หน้า 1-31.*

กรุงเทพมหานคร: ปียอนด์ เอ็นเทอร์ไพรซ์.

ศิริกุล อิศรานุกักรัณ และ วรรณมา เตชวณิชย์พงศ์. 2543. *ทบทวนสถานการณ์พฤติกรรมทางเพศของเด็กและเยาวชนอายุ 6-24 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาระหว่างปี พ.ศ. 2532-2542. กรุงเทพมหานคร: เจริญดีการพิมพ์.*

ศรีรัตน์ ธัญญกุลสัจจา. 2542. *ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่ออำนาจด้านสุขภาพ การรับรู้เกี่ยวกับสารเสพติด และความสัมพันธ์กับบุคคลใกล้ชิดกับพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการใช้สารเสพติดของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาที่เข้ารับการบำบัดรักษาในศูนย์บำบัดรักษายาเสพติดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลชุมชน มหาวิทยาลัยขอนแก่น.*

ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2549. *จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย วัยรุ่น-วัยสูงอายุ เล่ม 2. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.*

ศรีสอางค์ แยมศิริ. 2546. *ความชุกของความผิดปกติจากการดื่มสุราและปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องในพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมผลิตเบียร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขภาพจิต คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*

ศุภสิทธิ์ พรธนนารุโณทัย และคณะ. 2542. *การลงทุนในเด็ก. กรุงเทพมหานคร: กองทุนสนับสนุนการวิจัย.*

- ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ผู้รวบรวม). การประชุมวิชาการสุราระดับชาติครั้งที่ 3. [ออนไลน์]. 2550.
แหล่งที่มา: <http://www.cas.or.th/data/matter/AbstractAlcCon3.pdf> [15 มีนาคม 2552]
- ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ผู้รวบรวม). การประชุมวิชาการสุราระดับชาติครั้งที่ 4. [ออนไลน์]. 2551.
แหล่งที่มา: <http://www.cas.or.th/data/matter/Abstract4th.pdf> [15 มีนาคม 2552]
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขนาดโรงเรียนจำแนกตามจำนวนนักเรียนตามเกณฑ์สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน [ออนไลน์]. 2549. แหล่งที่มา:
http://doc.obec.go.th/showdoc49/school/search/stu_se_sch.htm [9 เมษายน 2553]
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบบรายงานจำนวนนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. [ออนไลน์]. 2551. แหล่งที่มา:
http://doc.obec.go.th/dataonweb/report/indexsum_reg.php [9 เมษายน 2553]
- สมจิต หนูเจริญกุล. 2546. แนวคิดการปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงในระบบสุขภาพ ตามนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า. เชียงใหม่: คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมภพ เรื่องตระกูล. 2543. ยาเสพติด มหันตภัยร้ายที่ป้องกันได้. กรุงเทพมหานคร: เรือนแก้วการพิมพ์.
- สมโภชน์ เขี่ยมสุภาษิต. 2549. ทฤษฎีและเทคนิคการบำบัดพฤติกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สตรีตา ธีระวัฒน์สกุล, จิราพร สุวรรณธีรางกูล และ วราภรณ์ ปัญญวลี. 2549. การดื่มและมาตรการเพื่อลดการดื่มสุรา. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.
- สาธารณสุข, กระทรวง. กรมสุขภาพจิต 2547. องค์ความรู้และรูปแบบการป้องกันและแก้ไข ปัญหาสุขภาพจิตเนื่องจากแอลกอฮอล์. กรุงเทพมหานคร: ปิยอนต์ พับลิชชิง.
- สิทธิโชค วรานุสันติกุล. 2546. จิตวิทยาสังคม: ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพมหานคร: เม็ดทรายพริ้นติ้ง.
- สุชา จันท์นเอ็ม. 2543. จิตวิทยาเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

- สุนันทา ศิริวาท. 2548. การทำหน้าที่ของครอบครัวตามการรับรู้ของเด็กวัยรุ่นที่เสพสุราในจังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุวิมล ตีรกานันท์. 2548. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุทธิลักษณ์ หนูรอด. 2548. ความสัมพันธ์ระหว่างความภาคภูมิใจในตนเองและการรับรู้ความสามารถในการปฏิเสธการดื่มแอลกอฮอล์ในนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการระบาด มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อวยพร เรืองตระกูล. 2552. เอกสารประกอบการเรียนการสอน: สถิติประยุกต์ทางพฤติกรรมศาสตร์ เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (เอกสารไม่ตีพิมพ์)
- อดิศวร์ หลายชูไทย, อาภา ศิริวงศ์ ณ อยุธยา และ วิชัย โปษยะจินดา. 2544. สุราในสังคมไทย: ผลการศึกษาโครงการศึกษาปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อหามาตรการทางเลือกป้องกันและแก้ไข. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. 2544. จิตบำบัดและการให้คำปรึกษาครอบครัว. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: ชันด์การพิมพ์.

ภาษาอังกฤษ

- Austin, J. K., and Huberty, T. J. 1989. Revision of the family APGAR for use by 8-year-olds. *Family Systems Medicine* 7: 323-327. Cited in Preechawong, S. 2007. Relationships of family functioning, self-esteem, and resourceful coping of Thai adolescents with Asthma. *Issues in Mental Health Nursing* 28: 21-36.
- Avena, S., and Hesselbrock, V. 2001. The relationship of perceived social support to substance use in offspring of alcoholics. *Addictive Behaviors* 26: 363-374.
- Bandura, A. 1977. *Social Learning Theory*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Bandura, A. 1986. *Social foundations of thought and action: A social cognitive theory*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Bandura, A. 1997. *Self-efficacy: The exercise of control*. New Jersey: W.H. Freeman.

- Barnes, G. M., Hoffman, J. H., and Weite, J. W. 2006. Effects of parental monitoring and peer deviance on substance use and delinquency. *Journal of Marriage and Family* 68: 1084-1104.
- Bishop, D., Epstein, N., Keitner, G, Miller, I., and Zlotnik, C. 1987. *McMaster Structured Interview of Family Functioning [McSIFF]*. Providence: Butler and Brown Family Research Group.
- Brown, S. A., Goldman, M. S., Inn, A., and Anderson, L. R. 1980. Expectations of reinforcement from alcohol: Their domain and relation to drinking patterns. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 48: 419-426. Cited in Oei, T. P. S., and Baldwin, A. R. 1994. Expectancy theory: A two-process model of alcohol use and abuse. *Journal of Studies on Alcohol* 55: 525-534.
- Burns, N. 2007. *Understanding nursing research: Building an evidence-base practice*. Philadelphia: W.B. Saunders Company.
- Burns, N., and Grove, S. K. 2001. *The practice of nursing research: Conduct, critique, and utilization*. 4th ed. New York: W.B. Saunders Company.
- Cooper, M. L., Russell, M., Skinner, J. B., and Windle, M. 1992. Development and validation of a three-dimensional measure of drinking motives. *Psychological Assessment: Journal of Consulting and Clinical Psychology* 4: 123-132.
- Cooper, M. L. 1994. Motivations for alcohol use among adolescents: Development and validation of a Four-Factor Model. *Psychological Assessment: Journal of Consulting and Clinical Psychology* 6 (2): 117-128.
- Cox, M., and Klinger, E. 1988. A motivational model of alcohol use. *Journal of Abnormal Psychology* 97 (2), 168-180.
- Cutter, H. S. G., and O'Farrell, T. J. 1984. Relationship between reasons for drinking and customary drinking behavior. *Journal of Studies on Alcohol*, 45: 321-325. Cited in Cooper, M. L. 1994. Motivations for alcohol use among adolescents: Development and validation of a Four-Factor Model. *Psychological Assessment: Journal of Consulting and Clinical Psychology* 6 (2): 117-128.

- Dillman, D. A. 2000. *Mail and internet surveys: The tailored design method*. 2nd ed. New York: John Wiley and Sons.
- Engel, C. R., Wires, R., Lemmers, L., and Overbeek, G. 2005. Drinking motives, alcohol expectancies, self-efficacy, and drinking patterns. *Journal Drug Education* 35 (2): 147-166.
- Epstein, N. B., Baldwin, L. M., and Bishop, D. S. 1983. The McMaster Family Assessment Device. *Journal of Marital and Family Therapy* 9 (2): 171-180.
- Epstein, N. B., Bishop, D. S., and Baldwin, L. M. 1984. *McMaster Model of Family Functioning*. Available from: <http://www.unu.edu/unupress/unubooks/un3se/uu13se05.htm> [online] [August 10, 2009].
- Erikson, E. H. 1963. *Childhood and society*. New York: W.W. Norton.
- Goldman, M. S., Brown, S. A., Christiansen, B. A., and Smith, G. T. 1991. Alcoholism and memory: Broadening the scope of alcohol expectancy research. *Psychol*, 110: 137-146. Cited in Oei, T. P. S., and Baldwin, A. R. 1994. Expectancy theory: A two-process model of alcohol use and abuse. *Journal of Studies on Alcohol* 55: 525-534.
- Hasking, P. A., and Oei, T. P. S. 2002. The differential role of alcohol expectancies, drinking refusal self-efficacy and coping resources in predicting alcohol consumption in community and clinical samples. *Addiction Research and Theory* 10 (5): 465-494.
- House, J. S. 1981. *Work stress, and social support*. California, CA: Addison-Wesley.
- Hull, C. L. 1951. *Essentials of behavior*. New Haven: Yale University Press. Cited in Cox, M., and Klinger, E. 1988. A motivational model of alcohol use. *Journal of Abnormal Psychology* 97 (2), 168-180.
- Hull, C. L. 1952. *A behavior system*. New Haven: Yale University Press. Cited in Cox, M., and Klinger, E. 1988. A motivational model of alcohol use. *Journal of Abnormal Psychology* 97 (2), 168-180.

- Hupcey, J. E. 1998. Social support: Assessing conceptual coherence. *Quality Health Research* 8: 304-318.
- Johnson, L., O' Malley, P., Bachman, J., and Schulenberg, J. 2004. Monitoring the future: National survey results on drug use 1975-2003. *NIH publication*. Maryland: Bethesda.
- Kuntsche, E., Fischer, M. V., and Gmel, G. 2008. Personality factors and alcohol use: A mediator analysis of drinking motives. *Personality and Individual Differences* 45: 796-800.
- Kuntsche, E., Knibbe, R., Gmel, G., and Engels, R. 2006. Who drinks and why? A review of socio-demographic, personality, and contextual issues behind the drinking motives in young people. *Addictive Behaviors* 31: 1844-1857.
- Lee, N. K., and Oei, T. P. S. 1993. The importance of alcohol expectancies and drinking refusal self-efficacy in the quantity and frequency of alcohol consumption. *Journal of Substance Abuse* 5: 379-390.
- Lee, N. K., Oei, T. P. S., Greeley, J. D., and Banglioni, A. J. 2003. Psychometric properties of the drinking expectancy questionnaire: A review of the factor structure and a proposed new scoring method. *Journal of Studies on Alcohol* 64: 432-436.
- MacAndrew, C. 1983. Alcoholic personality or personalities: Scale and profile data from the MMPI. In Cox, W. M. (Ed.), *Identifying and measuring alcoholic personality characteristics*, pp.73-85. San Francisco: Jossey-Bass. Cited in Cox, M., and Klinger, E. 1988. A motivational model of alcohol use. *Journal of Abnormal Psychology* 97 (2), 168-180.
- McKay, J. R., Murphy, R. T., Rivinus, T. R., and Maisto, S. A. 1991. Family dysfunction and alcohol and drug use in adolescent psychiatric inpatients. *J Am Accad Child Adolescent Psychiatry* 30 (6): 967-972.
- Newman, I. M., Shell, D. F., Innadda, S., and Li, T. 2005. Alcohol expectancies among a sample of Thai high school students. *Journal of Public Health* 35 (2): 87-97.

- Oei, T. P. S., and Baldwin, A. R. 1994. Expectancy theory: A two-process model of alcohol use and abuse. *Journal of Studies on Alcohol* 55: 525-534.
- Oei, T. P. S., Hasking, P. A., and Young, R. M. 2005. Drinking refusal self-efficacy Questionnaire-revised (DRSEQ-R): A new factor structure with confirmatory factor analysis. *Drug and Alcohol Dependence* 78 (3): 297-307.
- Oei, T. P. S., and Morawska, A. 2004. A cognitive model of binge drinking: The influence of alcohol expectancies and drinking refusal self-efficacy. *Addictive Behaviors* 29 (1): 159-179.
- Olson, D. H. et al. 1989. *Families: What makes them work*. London: Sage.
- Piaget, J. 1969. *The theory of stage of cognitive development*. New York: McGraw Hill.
- Polit, D. F., and Beck, B. P. 2006. *Essentials of nursing research: Methods, appraisal and utilization*. 6th ed. Philadelphia: Lippincott Williams and Wilkins.
- Preechawong, S. 2007. Relationships of family functioning, self-esteem, and resourceful coping of Thai adolescents with Asthma. *Issues in Mental Health Nursing* 28: 21-36.
- Read, J. P., Wood, M. D., Kahler, C. W., Maddock, J. E., and Palfai, T. P. 2003. Examining the role of drinking motive in college student alcohol use and problems. *Psychology of Addictive Behaviors* 17 (1): 13-23.
- Salkind, N. J. 2000. *Statistics for people who (think they) hate statistics*. Thousand Oaks: Sage. อ้างอิงใน อวยพร เรืองตระกูล. 2552. *เอกสารประกอบการเรียนการสอน: สถิติประยุกต์ทางพฤติกรรมศาสตร์ เล่ม 1*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (เอกสารไม่ตีพิมพ์)
- Stewart, J., de Wit, H., and Eikelboom, R. 1984. Role of unconditioned and conditioned drug effects in the self-administration of opiates and stimulants. *Psychological Review*, 91: 251-268. Cited in Cox, M., and Klinger, E. 1988. A motivational model of alcohol use. *Journal of Abnormal Psychology* 97 (2), 168-180.

- Stewart, S. H., Zvolensky, M. J., and Eifert, G. H. 2001. Negative-reinforcement drinking motives mediate the relation between anxiety sensitivity and increased drinking behavior. *Personality and individual differences* 31: 157-171.
- Theakston, J. A., Stewart, S. H., Dawson, M. Y., Knowlden-Loewen, S. A. B., and Lehman, D. R. 2004. Big-five personality domains predict drinking motives. *Personality and Individual Difference* 37: 971-984.
- United Nations Population Fund: UNFPA. *Adolescents Fact Sheet*. [Online]. 2005. Available from: http://www.unfpa.org/swp/2005/presskit/factsheets/facts_adolescents.htm [August 10, 2009].
- Urberg, K., Goldstein, M. S., and Toro, P. A. 2005. Supportive relationships as a moderator of the effects of parent and peer drinking on adolescent drinking. *Journal of Research on Adolescence* 15 (1): 1-19.
- Wong, D. L., and Hockenberry, M. J. 2003. *Wong's nursing care of infants and children*. St. Louis: Mosby.
- Yamane, T. 1973. *Statistics: An introduction analysis*. 2nd ed. New York: Harper & Row.
- อ้างใน บุญใจ ศรีสถิตยัณราภุร. 2550. *ระเบียบวิธีการวิจัยทางพยาบาลศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: ชูแอนด์ไอ อินเทอร์เน็ตมีเดีย.
- Young, R. M., Connor, J. P., Ricciardelli, L. A., and Saunders, J. B. 2006. The role of alcohol expectancy and drinking refusal self-efficacy beliefs in university student drinking. *Alcohol and Alcoholism* 41 (1): 70-75.
- Young, R. M., and Oei, T. P. S. 1993. Grape expectations: The role of alcohol expectations in the understanding and treatment of problem drinking. *International Journal of Psychology*, 28: 337-364. Cited in Young, R. M., and Oei, T. P. S. 2000. The predictive utility of drinking refusal self-efficacy and alcohol expectancy: A diary-based study of tension reduction. *Addictive Behaviors* 25 (3): 415-421.

Young, R. M., and Oei, T. P. S. 2000. The predictive utility of drinking refusal self-efficacy and alcohol expectancy: A diary-based study of tension reduction. *Addictive Behaviors* 25 (3): 415-421.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิ	สังกัด
พ.ต.ท. ทีรัมย์พร อ่อนละออ	พยาบาลวิชาชีพ (สบ. 2) พยาบาลประจำแผนก อุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลตำรวจ
ผศ. ดร. พัชรินทร์ นินทจันทร์	อาจารย์ประจำภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล
รศ. ดร. รุ่งโรจน์ พุ่มริ้ว	อาจารย์ประจำคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล นครราชสีมา
ผศ. ดร. รุ่งนภา ภาณิตรัตน์	รองผู้อำนวยการศูนย์วิจัยทางการแพทย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
ผศ. ดร. อภาพร เฝ้าวัฒนา	อาจารย์ประจำภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

จดหมายเวียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ

จดหมายขอความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

และเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศบ 0512.11/ 2390

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารวิทยกิตติ ชั้น 12 ซอยจุฬา 64
เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

// ธันวาคม 2552

เรื่อง ขออนุมัติบุคลากรเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นายแพทย์ใหญ่ (สบ 8) โรงพยาบาลตำรวจ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงร่างวิทยานิพนธ์ (ฉบับสังเขป) จำนวน 1 ชุด
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1 ชุด

เนื่องด้วย นางจिरารวม พรหมชาติ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคใต้ตอนบน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้องกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้จึงขอเรียนเชิญ พันตำรวจโทหญิง ทิฆัมพร อ่อนละออ พยาบาลวิชาชีพ (สบ 2) พยาบาลประจำแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติให้บุคลากรข้างต้นเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนกพร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

สำเนาเรียน

พันตำรวจโทหญิง ทิฆัมพร อ่อนละออ

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-9825 โทรสาร. 0-2218-9806

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้องกิจ โทร. 0-2218-9804

ชื่อนิสิต

นางจिरารวม พรหมชาติ โทร. 08-7257-6847

ที่ ศธ 0512.11/ 0022

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารวิทยกิตติ ชั้น 12 ซอยจุฬา 64
เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

6 มกราคม 2553

เรื่อง ขออนุมัติบุคลากรเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน คณะบดีคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงร่างวิทยานิพนธ์ (ฉบับสังเขป) จำนวน 1 ชุด
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1 ชุด

เนื่องด้วย นางจिरาวรรณ พรหมชาติ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคใต้ตอนบน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้จึงขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พชรินทร์ นันทจันทร์ อาจารย์ประจำภาควิชาพยาบาลศาสตร์ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติให้บุคลากรข้างต้นเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนกพร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

ผู้แนะนำเรียน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พชรินทร์ นันทจันทร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-9825 โทรสาร. 0-2218-9806

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-9804

ชื่อนิสิต

นางจिरาวรรณ พรหมชาติ โทร. 08-7275-6847

ที่ ศท 0512.11/ 2390

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารวิทยกิตติ์ ชั้น 12 ซอยจุฬา 64
เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

// ธันวาคม 2552

เรื่อง ขออนุมัติบุคลากรเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

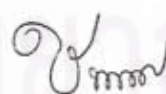
เรียน คณะบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล นครราชสีมา

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงร่างวิทยานิพนธ์ (ฉบับสังเขป) จำนวน 1 ชุด
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1 ชุด

เนื่องด้วย นางจิรวรรณ พรหมชาติ นิสิตชั้นปริญญาโท นิตินันท์ประทุมมา คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคใต้ตอนบน" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้จึงขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ ดร. รุ่งโรจน์ พุ่มริ้ว เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติให้บุคลากรข้างต้นเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนกพร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

สำเนาเรียน

รองศาสตราจารย์ ดร. รุ่งโรจน์ พุ่มริ้ว

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-9825 โทรสาร. 0-2218-9806

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-9804

ชื่อนิสิต

นางจิรวรรณ พรหมชาติ โทร. 08-7257-6847

ที่ ศธ 0512.11/2390

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารวิทยกิตติ ชั้น 12 ซอยจุฬา 64
เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

// ธันวาคม 2552

เรื่อง ขออนุมัติบุคลากรเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงร่างวิทยานิพนธ์ (ฉบับสังเขป) จำนวน 1 ชุด
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1 ชุด

เนื่องด้วย นางจิวรรณ พรหมชาติ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคใต้ตอนบน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้จึงขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รุ่งนภา ศาณิตรีศน์ รองผู้อำนวยการศูนย์วิจัยทางการแพทย์ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติให้บุคลากรข้างต้นเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนกพร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

สำเนาเรียน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รุ่งนภา ศาณิตรีศน์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-9825 โทรสาร. 0-2218-9806

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-9804

ชื่อนิสิต

นางจิวรรณ พรหมชาติ โทร. 08-7257-6847

ที่ ศบ 0512.11/ 2390

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารวิทยกิตติ์ ชั้น 12 ซอยจุฬา 64
เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

// ธันวาคม 2552

เรื่อง ขออนุมัติบุคลากรเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน คณะบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงร่างวิทยานิพนธ์ (ฉบับสังเขป) จำนวน 1 ชุด
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1 ชุด

เนื่องด้วย นางจิรวรรณ พรหมชาติ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคใต้ตอนบน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้จึงขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาภาพร เผ่าวัฒนา เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติให้บุคลากรข้างต้นเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนกร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

สำเนาเรียน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาภาพร เผ่าวัฒนา

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-9825 โทรสาร. 0-2218-9806

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-9804

ชื่อนิสิต

นางจิรวรรณ พรหมชาติ โทร. 08-7257-6847

ที่ ศธ 0512.11/ ๑๕๑๙

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารวิทยกิตติ ชั้น 12 ซอยจุฬา 64
เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

๑๑ ธันวาคม 2552

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้หนังสือทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนสุราษฎร์ธานี

เนื่องด้วย นางจิราวรรณ พรหมชาติ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคใต้ตอนบน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้หนังสือดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนเพศชายและหญิงที่มีอายุ 12-15 ปี กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 30 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบประเมินการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ แบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แบบสอบถามแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แบบสอบถามการทำหน้าที่ของครอบครัว และแบบสอบถามการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน ทั้งนี้หนังสือจะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการทดลองใช้เครื่องมือการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ให้ นางจิราวรรณ พรหมชาติ ดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนกพร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-9825 โทรสาร. 0-2218-9806

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-9804

ชื่อนิสิต

นางจิราวรรณ พรหมชาติ โทร. 08-7257-6847

ที่ ศบ 0512.11/ 0008

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารวิทยกิตติ์ ชั้น 12 ซอยจุฬา 64
เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

4 เมษายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษารวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

เนื่องด้วย นางจิรวรรณ พรหมชาติ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคใต้ตอนบน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษารวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนเพศชายและหญิงที่มีอายุ 12-15 ปี กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 70 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบประเมินการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ แบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แบบสอบถามแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แบบสอบถามการทำหน้าที่ของครอบครัว และแบบสอบถามการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน ทั้งนี้ นิสิตจะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ให้ นางจิรวรรณ พรหมชาติ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนกพร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-9825 โทรสาร. 0-2218-9806

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-9804

ชื่อนิสิต

นางจิรวรรณ พรหมชาติ โทร. 08-7275-6847

ที่ ศธ 0512.11/ 000๘

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารวิทย์กิตติ ชั้น 12 ซอยจุฬา 64
เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

4 มกราคม 25๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นิสิตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนอัมมาดัยพานิชกุล จังหวัดกระบี่

เนื่องด้วย นางจิราวรรณ พรหมชาติ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคใต้ตอนบน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนเพศชายและหญิงที่มีอายุ 12-15 ปี กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 70 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบประเมินการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ แบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แบบสอบถามแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แบบสอบถามการทำหน้าที่ของครอบครัว และแบบสอบถามการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน ทั้งนี้ นิสิตจะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ให้ นางจิราวรรณ พรหมชาติ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนกพร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-9825 โทรสาร. 0-2218-9806

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-9804

ชื่อนิสิต

นางจิราวรรณ พรหมชาติ โทร. 08-7275-6847

ที่ ศธ 0512.11/000๑

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารวิทยกิตติ์ ชั้น 12 ซอยจุฬา 64
เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

4 เมษายน 255๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้หนังสือเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนศรีวิชัย จังหวัดชุมพร

เนื่องด้วย นางจिरาวรรณ พรหมชาติ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคใต้ตอนบน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้หนังสือดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนเพศชายและหญิงที่มีอายุ 12-15 ปี กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 70 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบประเมินการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ แบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แบบสอบถามแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แบบสอบถามการทำหน้าที่ของครอบครัว และแบบสอบถามการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน ทั้งนี้หนังสือจะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ให้ นางจिरาวรรณ พรหมชาติ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนกพร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-9825 โทรสาร. 0-2218-9806

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-9804

ชื่อนิสิต

นางจिरาวรรณ พรหมชาติ โทร. 08-7275-6847

ที่ ศธ 0512.11/ 0008

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารวิทยกิตติ์ ชั้น 12 ซอยจุฬา 64
เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

4 มกราคม 2553

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นิสิตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดนครศรีธรรมราช

เนื่องด้วย นางจิรวรรณ พรหมชาติ นิสิตชั้นปริญญาโท สาขาพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคใต้ตอนบน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่ม 70 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบประเมินการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ แบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แบบสอบถามแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แบบสอบถามการทำหน้าที่ของครอบครัว และแบบสอบถามการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน ทั้งนี้ นิสิตจะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ให้ นางจิรวรรณ พรหมชาติ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนกพร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-9825 โทรสาร. 0-2218-9806

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-9804

ชื่อนิสิต

นางจิรวรรณ พรหมชาติ โทร. 08-7275-6847

ที่ ศบ 0512.11/ 008

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารวิทย์กิตติ์ ชั้น 12 ซอยจุฬา 64
เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

4 สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้บัณฑิตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนดีบุกพังงาวิทยายน จังหวัดพังงา

เนื่องด้วย นางจिरาวรรณ พรหมชาติ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคใต้ตอนบน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้บัณฑิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนเพศชายและหญิงที่มีอายุ 12-15 ปี กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 35 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบประเมินการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ แบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แบบสอบถามแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แบบสอบถามการทำหน้าที่ของครอบครัว และแบบสอบถามการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน ทั้งนี้บัณฑิตจะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ให้ นางจिरาวรรณ พรหมชาติ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนกพร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-9825 โทรสาร. 0-2218-9806

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-9804

ชื่อนิสิต

นางจिरาวรรณ พรหมชาติ โทร. 08-7275-6847

ที่ ศธ 0512.11/ ๘๐๐๙

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารวิทยกิตติ์ ชั้น 12 ซอยจุฬา 64
เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

4 เมษายน 25๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นิสิตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนกุ๊กแก้ววิทยาลัย จังหวัดภูเก็ต

เนื่องด้วย นางจิวรรณ พรหมชาติ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคใต้ตอนบน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนเพศชายและหญิงที่มีอายุ 12-15 ปี กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 70 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบประเมินการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ แบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แบบสอบถามแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แบบสอบถามการทำหน้าที่ของครอบครัว และแบบสอบถามการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน ทั้งนี้ นิสิตจะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ให้ นางจิวรรณ พรหมชาติ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนกพร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-9825 โทรสาร. 0-2218-9806

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-9804

ชื่อนิสิต

นางจิวรรณ พรหมชาติ โทร. 08-7275-6847

ที่ ศธ 0512.11/ ๐๐๐๖

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารวิทย์กิตติ ชั้น 12 ซอยจุฬา 64
เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

4 มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นิสิตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนพิชัยรัตนาคาร จังหวัดระนอง

เนื่องด้วย นางจิรวรรณ พรหมชาติ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทำนายนายการคัมเครื่องคัมแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคใต้ตอนบน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนเพศชายและหญิงที่มีอายุ 12-15 ปี กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 35 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบประเมินการคัมเครื่องคัมแอลกอฮอล์ แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ แบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการคัมเครื่องคัมแอลกอฮอล์ แบบสอบถามแรงจูงใจในการคัมเครื่องคัมแอลกอฮอล์ แบบสอบถามการทำหน้าที่ของครอบครัว และแบบสอบถามการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน ทั้งนี้ นิสิตจะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ให้ นางจิรวรรณ พรหมชาติ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนกพร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

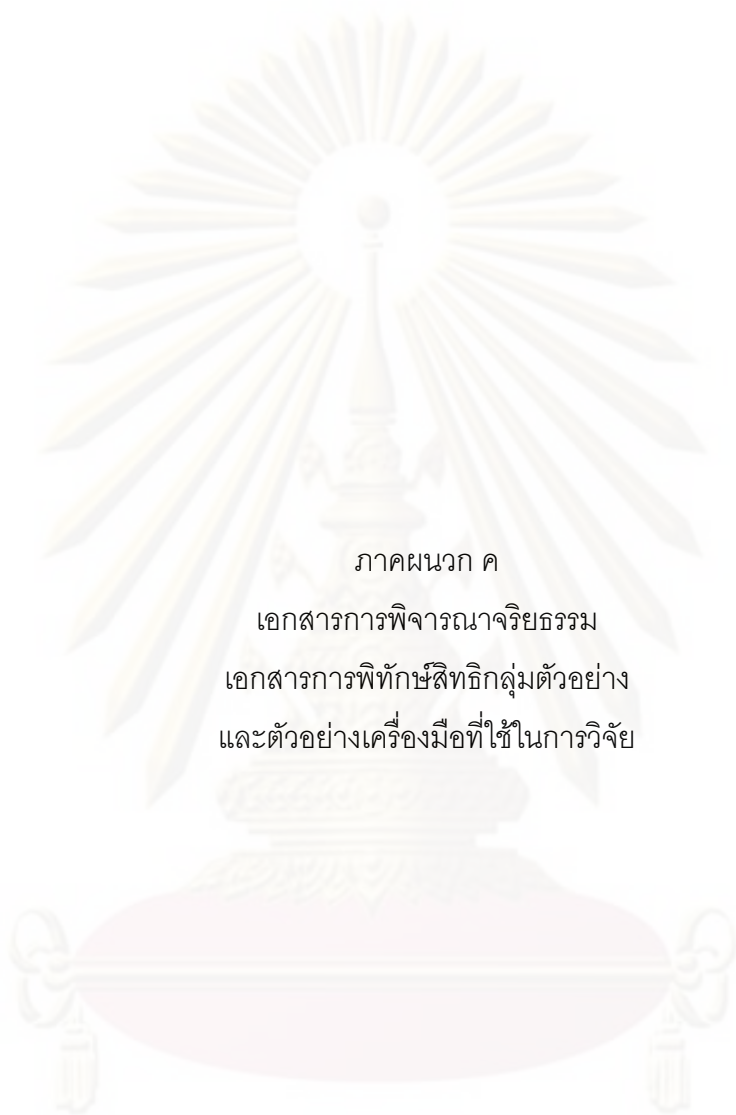
โทร. 0-2218-9825 โทรสาร. 0-2218-9806

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-9804

ชื่อนิสิต

นางจิรวรรณ พรหมชาติ โทร. 08-7275-6847

ภาคผนวก ค

เอกสารการพิจารณาจริยธรรม

เอกสารการพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

และตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาคารสถาบัน 2 ชั้น 4 ซอยจุฬาลงกรณ์ 62 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทรศัพท์: 0-2218-8147 โทรสาร: 0-2218-8147 E-mail: eccu@chula.ac.th

COA No. 029/2553

ใบรับรองโครงการวิจัย

โครงการวิจัยที่ 004.1/53 : ปัจจัยทำนายนการคิมเครื่องคิมแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคใต้ตอนบน

ผู้วิจัยหลัก : นางจิรวรรณ พรหมชาติ นิสิตระดับมหาบัณฑิต

หน่วยงาน : คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้พิจารณา โดยใช้หลัก ของ The International Conference on Harmonization – Good Clinical Practice (ICH-GCP) อนุมัติให้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าวได้

ลงนาม.....

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ปริดา ทักสินประดิษฐ์)

ประธาน

ลงนาม.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทิ์ ชัยชนะวงศาโรจน์)

กรรมการและเลขานุการ

วันที่รับรอง : 1 มีนาคม 2553

วันหมดอายุ : 28 กุมภาพันธ์ 2554

เอกสารที่คณะกรรมการรับรอง

- 1) โครงการวิจัย
- 2) ข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยและ ใบยินยอมของกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย
- 3) ผู้วิจัย
- 4) แบบสอบถาม

...โครงการวิจัย 004.1/53
- 1 ส.ค. 2553
วันที่รับชม
วันหมดอายุ 28 ก.พ. 2554

เงื่อนไข

1. ข้าพเจ้ารับทราบว่าเป็นการศึกษาริยธรรม หากดำเนินการเก็บข้อมูลการวิจัยก่อน ได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย
2. หากใบรับรองโครงการวิจัยหมดอายุ การดำเนินการวิจัยต้องยุติ เมื่อต้องการต่ออายุต้องขออนุมัติใหม่ล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 1 เดือน พร้อมส่งรายงานความก้าวหน้าการวิจัย
3. ต้องดำเนินการวิจัยตามที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยอย่างเคร่งครัด
4. ใช้เอกสารข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ใบยินยอมของกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย และเอกสารเชิญเข้าร่วมวิจัย (ถ้ามี) เฉพาะที่ประทับตราคณะกรรมการเท่านั้น แล้วส่งสำเนาใบแรกที่ใช้เอกสารดังกล่าวมาที่คณะกรรมการ
5. หากเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ร้ายแรงในสถานที่เก็บข้อมูลต้องขออนุมัติจากคณะกรรมการ ต้องรายงานคณะกรรมการภายใน 5 วันทำการ
6. หากมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการวิจัย ให้ส่งคณะกรรมการพิจารณารับรองก่อนดำเนินการ
7. โครงการวิจัยไม่เกิน 1 ปี ส่งแบบรายงานสิ้นสุดโครงการวิจัย (AF 03-11) และบทคัดย่อผลการวิจัยภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น สำหรับโครงการวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์ให้ส่งบทคัดย่อผลการวิจัย ภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น

ข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ชื่อการวิจัย ปัจจัยทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคใต้ตอนบน
ชื่อผู้วิจัย นาง จีราวรรณ พรหมชาติ นิสิตพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ 2 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่ติดต่อผู้วิจัย

(ที่ทำงาน) โรงพยาบาลละแม อำเภอละแม จังหวัดชุมพร 86170
 (ที่บ้าน) 184/57-58 หมู่ที่ 7 ตำบลละแม อำเภอละแม จังหวัดชุมพร 86170
 โทรศัพท์ (ที่ทำงาน) 077-559115-6 ต่อ 105 โทรศัพท์ที่บ้าน 077-559181
 โทรศัพท์มือถือ 08-7275-6847 E-mail: jirawan.phr@hotmail.com

นางจีราวรรณ / 00000
 19 ก.พ. 2553

1. ขอเชิญนักเรียนทุกท่านเข้าร่วมในการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคใต้ตอนบน โดยการตอบแบบสอบถามที่ท่านจะได้รับ จำนวน 133 ข้อ และขอให้ท่านอ่านข้อมูลต่อไปนี้อย่างละเอียด สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม และหากมีข้อมูลใดที่ไม่เข้าใจสามารถสอบถามจากผู้วิจัยได้ตลอดเวลาที่เข้าร่วมการวิจัย

2. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึง ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การทำหน้าที่ของครอบครัว และการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อนที่มีต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขตภาคใต้ตอนบน

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.1 เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ และการทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคใต้ตอนบน

4. รายละเอียดของผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย โดยทำการสุ่มเลือกจากนักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ในโรงเรียนประจำจังหวัดเขตภาคใต้ตอนบน ทั้งเพศชายและหญิง ที่มีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด

4.1 ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนที่มีอายุระหว่าง 12-15 ปี และกำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ของโรงเรียนประจำจังหวัดเขตภาคใต้ตอนบน จำนวน 7 จังหวัด ได้แก่ โรงเรียนศรีวิทยา จังหวัดชุมพร โรงเรียนสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดนครศรีธรรมราช โรงเรียนอามาศย์พานิชกุล จังหวัดกระบี่ โรงเรียนภูเก็ตวิทยาลัย จังหวัดภูเก็ต โรงเรียนพิชัยรัตนาคาร จังหวัดระนอง และ โรงเรียนตึกทุ่งหวางวิทยา จังหวัดพังงา

4.2 การคัดเลือกผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยครั้งนี้ โดยการสุ่มเลือกจากโรงเรียนประจำจังหวัดในเขตภาคใต้ตอนบนมาจังหวัดละ 1 โรงเรียน และสุ่มเลือกห้องเรียนของผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยจากโรงเรียนศรีวิทยา จังหวัดชุมพร โรงเรียนสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดนครศรีธรรมราช โรงเรียนอามาศย์พานิชกุล จังหวัดกระบี่ และ โรงเรียนภูเก็ตวิทยาลัย จังหวัดภูเก็ต

ปรับปรุงเมื่อ 23 มกราคม 2552

เลขที่โครงการวิจัย 004.1/53
 วันที่รับรอง - 1 ส.ค. 2553
 อนุมัติโดย 28 ก.พ. 2554

โรงเรียนละ 2-3 ห้องเรียน ส่วนโรงเรียนพิชัยรัตนาคาร จังหวัดระนอง และโรงเรียนดีบุกพังงาวิทยายน จังหวัดพังงา โรงเรียนละ 1-2 ห้องเรียน โดยกำหนดให้นักเรียนทั้งหมดในแต่ละห้องที่ได้รับเลือก และมีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดเป็นผู้ตอบแบบสอบถามการวิจัยในครั้งนี้

5. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดด้วยตนเอง โดยการติดต่อประสานงานกับผู้อำนวยการโรงเรียน และอาจารย์ผู้เกี่ยวข้อง เพื่อสุ่มเลือกห้องเรียนตามสะดวก และจัดหาการเรียนให้มีความเหมาะสม และไม่เป็นการรบกวนการเรียนการสอนมากเกินไป ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลในห้องเรียน โดยขออนุญาตจากอาจารย์ผู้สอนในคาบเรียนนั้นๆ และแนะนำตัวเพื่อสร้างสัมพันธภาพกับนักเรียนภายในห้องเรียน แจ้งวัตถุประสงค์ในการวิจัย และขอความร่วมมือเข้าร่วมในการศึกษาวิจัย รวมทั้งอธิบายถึงการยินยอมเข้าร่วมวิจัย และสิทธิของผู้เข้าร่วมวิจัยที่สามารถจะตัดสินใจในการเข้าร่วมวิจัยตามความสมัครใจ และสามารถที่จะขอยกเลิกการเข้าร่วมวิจัยได้ตลอดเวลา โดยใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณ 30-45 นาที

6. นักเรียนที่เข้าร่วมวิจัย มีสิทธิที่จะ **ตอบรับ** หรือ **ปฏิเสธ** การเข้าร่วมวิจัยครั้งนี้ได้ตลอดเวลา โดยไม่ต้องให้เหตุผลและไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อการเรียนของนักเรียน

7. การร่วมตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าจะไม่มีผลกระทบใดๆ เกิดขึ้นกับนักเรียน แต่เป็นประโยชน์ค่อนักเรียนในด้านการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันปัญหาสุขภาพในวัยรุ่นตอนต้น

8. ข้อมูลของนักเรียนจะเก็บเป็นความลับ โดยนักเรียนไม่ต้องเขียนชื่อ ชื่อสกุลในแบบสอบถามที่จะได้รับ การเสนอผลการวิจัยจะเสนอในภาพรวมเท่านั้น และจะไม่มีข้อมูลใดๆ ที่สามารถระบุถึงนักเรียนได้ในรายงานการวิจัย

9. การตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ จะไม่มีการจ่ายเงินค่าตอบแทนใดๆ ให้แก่นักเรียน

10. ถ้าหากนักเรียนท่านใดไม่ได้รับการปฏิบัติตามข้อมูลดังกล่าวสามารถร้องเรียนได้ที่ คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้น 4 อาคารสถาบัน 2 ซอยจุฬาลงกรณ์ 62 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์ 0-2218-8147 โทรสาร 0-2218-8147 E-mail: eccu@chula.ac.th

เลขที่โครงการวิจัย ๐๐๔.๑/๕๓
วันที่รับรอง - 1 ส.ค. 2553
วันหมดอายุ 28 ก.พ. 2554

หนังสือแสดงความยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

ทำที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เลขที่ ประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย.....

ชื่อการวิจัย ปัจจัยทำนaylorการค้ำเครื่องค้ำแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคใต้ตอนบน

ชื่อผู้วิจัย นาง จีรารวม พรหมชาติ โทรศัพท์ 08-7275-6847

ที่อยู่ โรงพยาบาลละแม อำเภอละแม จังหวัดชุมพร 86170

หนังสือแนบ 1/20 กบ
19 ม.ค. 2553

ข้าพเจ้าเป็นผู้ปกครองของนักเรียนผู้เข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้ ได้รับทราบถึงวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย รายละเอียดขั้นตอนต่างๆ ความเสี่ยง อันตราย และประโยชน์ซึ่งจะเกิดขึ้นจากการวิจัยนี้ โดยได้อ่านรายละเอียดในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย และได้รับคำอธิบายจากผู้วิจัย จนเข้าใจเป็นอย่างดีแล้ว

ข้าพเจ้ายินยอมให้นักเรียนในการดูแลของข้าพเจ้าเข้าร่วมการวิจัยนี้ด้วยความสมัครใจ โดยการออกแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิด ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการค้ำเครื่องค้ำแอลกอฮอล์ ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล 2) แบบประเมินการค้ำเครื่องค้ำแอลกอฮอล์ 3) แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก 4) แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ 5) แบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสธการค้ำเครื่องค้ำแอลกอฮอล์ 6) แบบสอบถามแรงจูงใจในการค้ำเครื่องค้ำแอลกอฮอล์ 7) แบบสอบถามการทำหน้าที่ของครอบครัว และ 8) แบบสอบถามการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน รวมจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด 133 ข้อ ใช้เวลาในการออกแบบสอบถามประมาณ 30-45 นาที ข้าพเจ้ามีสิทธิขอถอนตัวออกจากการวิจัยได้ทันทีโดยไม่ต้องแจ้งเหตุผลให้ผู้วิจัยทราบล่วงหน้า ซึ่งการวิจัยครั้งนี้จะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อนักเรียนในการดูแลของข้าพเจ้าแต่อย่างใด และข้าพเจ้ายินยอมให้นักเรียนในการดูแลร่วมให้ข้อมูล เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้ โดยผู้วิจัยขอรับรองว่าจะเก็บรักษาข้อมูลเป็นความลับ นำเสนอข้อมูลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น หากข้าพเจ้าไม่ได้รับการปฏิบัติตรงตามที่ได้ระบุไว้สามารถร้องเรียนได้ที่คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้น 4 อาคารสถาบัน 2 ซอยจุฬาลงกรณ์ 62 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์ 0-2218-8147 โทรสาร 0-2218-8147 E-mail: eccu@chula.ac.th

สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นอย่างละเอียด มีความเข้าใจดีทุกประการ จึงลงลายมือชื่อในใบยินยอมนี้ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน

ลงชื่อ.....

(นาง จีรารวม พรหมชาติ) ผู้วิจัยหลัก

ลงชื่อ.....

(ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย)

เลขที่โครงการวิจัย ๐๐๔.1/53

- 1 ส.ศ. 2553

วันที่รับรอง

วันหมดอายุ 28 ก.พ. 2554

ลงชื่อ.....

(พยาน)

ปรับปรุงเมื่อ 23 มกราคม 2552

เลขที่แบบสอบถาม.....

แบบสอบถาม

เรื่อง

ปัจจัยทำนายนายการคัมเครื่องคัมแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคใต้ตอนบน

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามชุดนี้ประกอบด้วย 8 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบประเมินการคัมเครื่องคัมแอลกอฮอล์ จำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก จำนวน 20 ข้อ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ จำนวน 15 ข้อ

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิเสศการคัมเครื่องคัมแอลกอฮอล์ จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามแรงจูงใจในการคัมเครื่องคัมแอลกอฮอล์ จำนวน 19 ข้อ

ส่วนที่ 7 แบบสอบถามการทำหน้าที่ของครอบครัว จำนวน 36 ข้อ

ส่วนที่ 8 แบบสอบถามการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน จำนวน 18 ข้อ

2. แบบสอบถามชุดนี้ใช้สำหรับเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่มีผลใดๆ ต่อคะแนนสอบของนักเรียน

3. ให้นักเรียนอ่านคำชี้แจงของแบบสอบถามแต่ละส่วนอย่างละเอียดจนเข้าใจก่อนลงมือทำ และตอบคำถามตามความเป็นจริงเกี่ยวกับความคิดเห็นและความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด โดยไม่ต้องเขียนชื่อ/นามสกุลของนักเรียนลงไปแบบสอบถามชุดนี้

4. ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอรับรองว่าจะเก็บรักษาไว้เป็นความลับ และนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวม ไม่มีการนำเสนอรายบุคคลแต่อย่างใด

5. แบบสอบถามทั้งหมด ใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณ 30-45 นาที

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

เลขที่โครงการวิจัย ๐๐๔.๑/๕๓
 วันที่รับรอง - 1 ส.ค. 2553
 วันหมดอายุ 28 ก.พ. 2554

นางจิราวรรณ พรหมชาติ

นิสิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง แบบสอบถามส่วนนี้เป็นการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน โปรดใส่เครื่องหมาย ✓

ลงใน [] และเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. เพศ [] 1) ชาย [] 2) หญิง
2. อายุ.....ปี
3. กำลังเรียนอยู่ระดับชั้น
 - [] 1) มัธยมศึกษาปีที่ 1
 - [] 2) มัธยมศึกษาปีที่ 2
 - [] 3) มัธยมศึกษาปีที่ 3
4. ในภาคการศึกษาที่ผ่านมา นักเรียนได้เกรดเฉลี่ย.....
5. ปัจจุบันนักเรียนอาศัยอยู่ร่วมกับใคร
 - [] 1) เพื่อนๆ ในหอพัก/บ้านเช่า
 - [] 2) บุคคลในครอบครัว โปรดระบุ (เลือกคำตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - [] ปู่ [] ย่า [] ตา [] ยาย [] ลุง [] ป้า [] น้า [] อา
 - [] พ่อ [] แม่ [] พี่ชาย [] พี่สาว [] น้องชาย [] น้องสาว
 - [] อื่นๆ โปรดระบุ.....
6. นักเรียนมีบุคคลในครอบครัวที่อาศัยอยู่ร่วมกัน ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือไม่
 - [] 1) ไม่มี
 - [] 2) มี โปรดระบุ (เลือกคำตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - [] พ่อ [] แม่ [] พี่ชาย [] พี่สาว [] น้องชาย [] น้องสาว
 - [] อื่นๆ โปรดระบุ.....
7. นักเรียนมีเพื่อนสนิทหรือกลุ่มเพื่อนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือไม่
 - [] 1) ไม่มี
 - [] 2) มี.....คน

ส่วนที่ 2 แบบประเมินการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

คำชี้แจง แบบสอบถามส่วนนี้เป็นการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ **การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์**

ของนักเรียนในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา เมื่อนักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วโปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดเพียงคำตอบเดียวในแต่ละข้อคำถาม

1. นักเรียนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือไม่ ในช่วงเวลา 1 ปีที่ผ่านมา

1) ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

หากนักเรียนเลือกคำตอบในข้อ 1) ให้นักเรียนข้ามไปตอบแบบสอบถามในข้อที่ 8 ต่อไป

2) ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นานๆ ครั้ง

3) ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เดือนละ 1-2 ครั้ง

4) ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง

5) ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง

6) ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกวัน

2. นักเรียนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกเมื่ออายุ.....ปี

3. เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่นักเรียนดื่ม

1) เบียร์

2) สุราสี ในประเทศ เช่น แม่โขง หงส์ทอง แสงโสม

3) สุราสี ต่างประเทศ เช่น แบล็ค เลเบล (Black Label) เรด เลเบล (Red Label)

4) สุราขาว/เหล้าขาว

5) อื่น โปรดระบุ.....

4. นักเรียนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ “ครั้งละ” ประมาณเท่าใด (เบียร์/สุราขาว/สุราสีผสมโซดา, น้ำเปล่า 1 แก้ว = 285 มิลลิลิตร)

1) ดื่มน้อยกว่า 1 แก้ว

2) ดื่มไม่เกิน 2 แก้ว

3) ดื่มไม่เกิน 4 แก้ว

4) ดื่มไม่เกิน 6 แก้ว

5) ดื่มมากกว่า 6 แก้ว

5. นักเรียนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกเพราะสาเหตุใด

- 1) ต้องการทดลอง
- 2) เพื่อนชักชวน
- 3) ต้องการให้เพื่อนยอมรับ
- 4) ดื่มตามแบบอย่างบุคคลในครอบครัว
- 5) ต้องการให้ดูทันสมัย/ดูเท่
- 6) เพื่อนชวนคลายความเครียด
- 7) ต้องการเข้าสังคม/งานสังสรรค์
- 8) อื่นๆ โปรดระบุ.....

6. นักเรียนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับใคร

- 1) เพื่อน
- 2) บุคคลในครอบครัว
- 3) ดื่มตามลำพังคนเดียว
- 4) อื่นๆ โปรดระบุ.....

7. นักเรียนมักจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เมื่ออยู่ในเหตุการณ์ใด

- 1) ดื่ม เมื่อมีการเลี้ยงสังสรรค์กับเพื่อน
- 2) ดื่ม เมื่อไปเที่ยวกับเพื่อน
- 3) ดื่ม ในช่วงเทศกาลต่างๆ
- 4) ดื่ม เมื่อมีปัญหา
- 5) ดื่ม เพื่อช่วยให้รู้สึกผ่อนคลาย
- 6) อื่นๆ โปรดระบุ.....

8. นักเรียนทราบหรือไม่ว่า มีกฎหมายหรือบทลงโทษเกี่ยวกับสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิด คือ “ห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี”

- 1) ไม่ทราบ
- 2) ทราบ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก

คำชี้แจง แบบสอบถามส่วนนี้เป็นการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ **ความเชื่อของนักเรียนต่อ**

ผลลัพธ์ที่คาดหวังว่าจะได้รับประโยชน์จากการที่นักเรียนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เมื่อ
นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วโปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของ
นักเรียนมากที่สุดเพียงคำตอบเดียวในแต่ละข้อคำถาม โดยให้นักเรียนใช้เกณฑ์ในการเลือกตอบ
คำถามดังนี้

- เห็นด้วย** หมายถึง เมื่อนักเรียนเห็นด้วยกับข้อความในประโยคนั้นว่า ตรงกับ
ความรู้สึกหรือความคาดหวังที่เกิดกับนักเรียนมากที่สุด
- ไม่แน่ใจ** หมายถึง เมื่อนักเรียนไม่แน่ใจกับข้อความในประโยคนั้นว่า ตรงกับ
ความรู้สึกหรือความคาดหวังที่เกิดกับนักเรียน
- ไม่เห็นด้วย** หมายถึง เมื่อนักเรียนไม่เห็นด้วยกับข้อความในประโยคนั้นว่า ตรงกับ
ความรู้สึกหรือความคาดหวังที่เกิดกับนักเรียน

ความเชื่อต่อผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์จาก การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	เห็นด้วย (3)	ไม่แน่ใจ (2)	ไม่เห็นด้วย (1)
ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวกด้านการเสริมสร้าง ความมั่นใจ			
1. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันรู้สึกว่ามีเรื่องที่กังวลลดน้อยลง			
2. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันผูกมิตรกับคนอื่นๆ ได้ง่ายขึ้น			
3. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันมีความรู้สึกมั่นใจในตนเองมากขึ้น			
4. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันตอบสนองต่อความรู้สึกทางเพศมากขึ้น			
5. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันกังวลเกี่ยวกับการกระทำของฉันลดน้อยลง			
6. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันมีเสน่ห์เพิ่มมากขึ้น			

ความเชื่อต่อผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์ จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	เห็นด้วย (3)	ไม่แน่ใจ (2)	ไม่เห็นด้วย (1)
7. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันรู้สึกอายลดน้อยลงได้			
8. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันไม่ต้องระมัดระวังตนเอง			
9. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันเปิดเผยตนเองได้ง่ายมากขึ้น			
<u>ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวกด้านการเพิ่มความ ดึงดูดใจ</u>			
10. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันไม่คิดหมกมุ่นเรื่องเพศ			
11. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันมักจะหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์			
12. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันมีความต้องการทางเพศมากขึ้น			
<u>ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวกด้านการส่งเสริม สติปัญญา</u>			
13. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันคิดก่อนพูด และคิดก่อนทำมากขึ้น			
14. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันตื่นตัวมากขึ้น			
15. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันมีความคิดที่ฉลาดหลักแหลมมากขึ้น			
<u>ความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวกด้านการลดความ ตึงเครียด</u>			
16. ฉันเชื่อว่า ไม่จำเป็นต้องดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อช่วยให้ฉันรู้สึกผ่อนคลายจากการเรียนหนังสือหนัก			
17. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่สามารถลด ความเครียดที่เกิดจากความวิตกกังวลได้			

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิบัติการตีเครื่องตีม

แอลกอฮอล์

คำชี้แจง แบบสอบถามส่วนนี้เป็นการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ **การรับรู้ความสามารถของนักเรียนในการปฏิบัติการตีเครื่องตีมแอลกอฮอล์ เมื่อนักเรียนอยู่ในสถานการณ์หรือมีอารมณ์ความรู้สึกต่างๆ** เมื่อนักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วโปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุดเพียงคำตอบเดียวในแต่ละข้อคำถาม โดยให้นักเรียนใช้เกณฑ์ในการเลือกตอบคำถามดังนี้

เห็นด้วย หมายถึง นักเรียนเห็นด้วยกับข้อความในประโยคนั้นว่า นักเรียนสามารถปฏิบัติการตีเครื่องตีมแอลกอฮอล์ได้ทุกครั้งที่

ไม่แน่ใจ หมายถึง นักเรียนไม่แน่ใจกับข้อความในประโยคนั้นว่า นักเรียนสามารถปฏิบัติการตีเครื่องตีมแอลกอฮอล์ได้

ไม่เห็นด้วย หมายถึง นักเรียนเห็นด้วยกับข้อความในประโยคนั้นว่า นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติการตีเครื่องตีมแอลกอฮอล์ได้ทุกครั้งที่

การรับรู้ความสามารถของนักเรียนในการปฏิบัติการตีเครื่องตีมแอลกอฮอล์ เมื่อนักเรียนอยู่ในสถานการณ์หรือมีอารมณ์ความรู้สึกต่างๆ	เห็นด้วย (3)	ไม่แน่ใจ (2)	ไม่เห็นด้วย (1)
การรับรู้สมรรถนะแห่งตนด้านแรงกดดันทางสังคม			
1. ฉันเชื่อว่า ฉันสามารถปฏิบัติการตีเครื่องตีมแอลกอฮอล์ได้ เมื่อฉันไปเที่ยวผับหรือร้านอาหาร			
2. ฉันเชื่อว่า ฉันสามารถปฏิบัติการตีเครื่องตีมแอลกอฮอล์ได้ เมื่อมีบุคคลอื่นชักชวนให้ฉันตีเครื่องตีมแอลกอฮอล์			
3. ฉันเชื่อว่า ฉันสามารถปฏิบัติการตีเครื่องตีมแอลกอฮอล์ได้ เมื่อแฟนหรือคนสนิทของฉันกำลังตีเครื่องตีมแอลกอฮอล์			
4. ฉันเชื่อว่า ฉันสามารถปฏิบัติการตีเครื่องตีมแอลกอฮอล์ได้ เมื่อฉันเห็นเพื่อนกำลังตีเครื่องตีมแอลกอฮอล์			

การรับรู้ความสามารถของนักเรียนในการปฏิบัติ การตีเครื่องตีแมลงกอสอล์ เมื่อนักเรียนอยู่ใน สถานการณ์หรือมีอารมณ์ความรู้สึกต่างๆ	เห็นด้วย (3)	ไม่แน่ใจ (2)	ไม่เห็นด้วย (1)
<u>การรับรู้สมรรถนะแห่งตนด้านการผ่อนคลายอารมณ์</u>			
5. ฉันเชื่อว่า ฉันสามารถปฏิบัติเครื่องตีแมลงกอสอล์ได้ เมื่อฉันรู้สึกงุ่มง่าม			
6. ฉันเชื่อว่า ฉันสามารถปฏิบัติเครื่องตีแมลงกอสอล์ได้ เมื่อฉันรู้สึกสับสน ว้าวุ่นใจ			
7. ฉันเชื่อว่า ฉันสามารถปฏิบัติเครื่องตีแมลงกอสอล์ได้ เมื่อฉันรู้สึกพ่ายแพ้ สูญเสีย			
8. ฉันเชื่อว่า ฉันสามารถปฏิบัติเครื่องตีแมลงกอสอล์ได้ เมื่อฉันรู้สึกเศร้า เสียใจ			
<u>การรับรู้สมรรถนะแห่งตนด้านโอกาสเอื้ออำนวย</u>			
9. ฉันเชื่อว่า ฉันสามารถปฏิบัติเครื่องตีแมลงกอสอล์ได้ เมื่อฉันกำลังดูทีวี ฟังเพลง หรืออ่านหนังสือ			
10. ฉันเชื่อว่า ฉันสามารถปฏิบัติเครื่องตีแมลงกอสอล์ได้ เมื่อฉันกลับเข้ามาในบ้านแล้ว และอยู่คนเดียวตามลำพัง			

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

คำชี้แจง แบบสอบถามส่วนนี้เป็นการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ ความรู้สึกหรือสิ่งกระตุ้นให้

นักเรียนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เมื่อนักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วโปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุดเพียงคำตอบเดียวในแต่ละข้อคำถาม โดยให้นักเรียนใช้เกณฑ์ในการเลือกตอบคำถามดังนี้

เห็นด้วย หมายถึง เมื่อนักเรียนเห็นด้วยกับข้อความในประโยคนั้นว่า ตรงกับความรู้สึกหรือสิ่งกระตุ้นที่เกิดกับนักเรียนมากที่สุด

ไม่แน่ใจ หมายถึง เมื่อนักเรียนไม่แน่ใจกับข้อความในประโยคนั้นว่า ตรงกับความรู้สึกหรือสิ่งกระตุ้นที่เกิดกับนักเรียน

ไม่เห็นด้วย หมายถึง เมื่อนักเรียนไม่เห็นด้วยกับข้อความในประโยคนั้นว่า ตรงกับความรู้สึกหรือสิ่งกระตุ้นที่เกิดกับนักเรียน

ความรู้สึกหรือสิ่งกระตุ้นให้นักเรียนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	เห็นด้วย (3)	ไม่แน่ใจ (2)	ไม่เห็นด้วย (1)
แรงจูงใจที่ทำให้ดื่มเพิ่มมากขึ้น			
1. เพราะฉันชอบความรู้สึกที่เกิดขึ้นหลังจากฉันดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์			
2. เพราะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องน่าตื่นเต้น			
3. เพราะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ฉันดูเท่			
4. เพราะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ฉันรู้สึกสบายใจ			
5. เพราะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องที่สนุกสนาน			
แรงจูงใจทางสังคมที่ทำให้ดื่ม			
6. เพราะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ฉันเข้าสังคมได้			
7. เพราะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้งานเลี้ยงดูสนุกสนานมากขึ้น			

ความรู้สึกหรือสิ่งกระตุ้นให้นักเรียนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	เห็นด้วย (3)	ไม่แน่ใจ (2)	ไม่เห็นด้วย (1)
8. เพราะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันรู้สึกสนุกกับเพื่อนในกลุ่มได้มากขึ้น			
9. เพราะดื่มฉลองกับเพื่อนในโอกาสพิเศษ เช่น วันเกิด วันขึ้นปีใหม่			
<u>แรงจูงใจให้ดื่มเมื่อเผชิญปัญหา</u>			
10. เพราะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ช่วยให้ฉันรู้สึกดีขึ้น เมื่อมีเรื่องเศร้า			
11. เพราะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันรู้สึกดีขึ้น เมื่อมีอาการไม่ดี			
12. เพราะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันรู้สึกมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น			
<u>แรงจูงใจให้ดื่มเมื่อต้องปรับตัวตามสถานการณ์</u>			
13. เพื่อให้เพื่อนๆ ไม่ล้อเลียนฉันว่า “ฉันเป็นเด็กอ่อนหัด ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์”			
14. เพื่อช่วยให้ฉันเข้ากับกลุ่มที่ฉันชื่นชอบได้			
15. เพื่อให้เพื่อนๆ ชื่นชมในตัวฉัน			
16. เพื่อให้ฉันไม่รู้สึกว่า ถูกเพื่อนทอดทิ้ง			

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ

คำชี้แจง แบบสอบถามส่วนนี้เป็นการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ **ความเชื่อของนักเรียนต่อ**

ผลลัพธ์ที่คาดหวังว่าจะเป็นโทษหรืออันตรายจากการที่นักเรียนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เมื่อนักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วโปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุดเพียงคำตอบเดียวในแต่ละข้อคำถาม โดยให้นักเรียนใช้เกณฑ์ในการเลือกตอบคำถามดังนี้

- เห็นด้วย** หมายถึง เมื่อนักเรียนเห็นด้วยกับข้อความในประโยคนั้นว่า ตรงกับความรูสึกหรือความคาดหวังที่เกิดกับนักเรียนมากที่สุด
- ไม่แน่ใจ** หมายถึง เมื่อนักเรียนไม่แน่ใจกับข้อความในประโยคนั้นว่า ตรงกับความรูสึกหรือความคาดหวังที่เกิดกับนักเรียน
- ไม่เห็นด้วย** หมายถึง เมื่อนักเรียนไม่เห็นด้วยกับข้อความในประโยคนั้นว่า ตรงกับความรูสึกหรือความคาดหวังที่เกิดกับนักเรียน

ความเชื่อต่อผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับโทษหรืออันตรายจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	เห็นด้วย (3)	ไม่แน่ใจ (2)	ไม่เห็นด้วย (1)
1. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ฉันรูสึกเครียด			
2. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ติดเป็นนิสัย			
3. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ฉันอารมณ์ร้าย			
4. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ฉันเป็นที่รังเกียจของผู้อื่น			
5. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ฉันรูสึกไม่สุขสบาย			
6. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ฉันรูสึกหุดหู่ ซึมเศร้า			
7. ฉันเชื่อว่ ฉันไม่สามารถควบคุมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของตนเองได้			

ความเชื่อต่อผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับโทษหรือ อันตรายจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	เห็นด้วย (3)	ไม่แน่ใจ (2)	ไม่เห็นด้วย (1)
8. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันมีพฤติกรรมก้าวร้าว			
9. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันรู้สึกเหมือนฉันทำเรื่องผิดพลาด			
10. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันติดแอลกอฮอล์ได้			
11. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันแสดงสิ่งที่ไม่ดีในตัวฉันออกมา			
12. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันใช้ความรุนแรงมากขึ้น			
13. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะทำให้ฉัน หลีกเลี่ยงการพบปะกับบุคคลอื่น เพราะมีความอึดอัด ไม่สบายใจ			
14. ฉันเชื่อว่า เมื่อฉันดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จะทำให้ฉันรู้สึกผิดหวังในตนเอง			

ส่วนที่ 7 แบบสอบถามการทำหน้าที่ของครอบครัว

คำชี้แจง แบบสอบถามส่วนนี้เป็นการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ **ความรู้สึกของนักเรียนเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของครอบครัว** เมื่อนักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วโปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุดเพียงคำตอบเดียวในแต่ละข้อคำถาม โดยให้นักเรียนใช้เกณฑ์ในการเลือกตอบคำถามดังนี้

- เห็นด้วยมาก** หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความในประโยคนั้นว่า ตรงตามความรู้สึกหรือรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวตามข้อความมาก
- เห็นด้วยปานกลาง** หมายถึง เห็นด้วยพอสมควรกับข้อความในประโยคนั้นว่า ตรงตามความรู้สึกหรือรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวตามข้อความปานกลาง
- ไม่เห็นด้วย** หมายถึง ไม่เห็นด้วยกับข้อความในประโยคนั้นว่า ตรงตามความรู้สึกหรือรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวตามข้อความเพียงเล็กน้อย

ความรู้สึกของนักเรียนเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของครอบครัว	เห็นด้วยมาก (3)	เห็นด้วยปานกลาง (2)	ไม่เห็นด้วย (1)
การทำหน้าที่ของครอบครัวด้านการแก้ปัญหา			
1. สมาชิกในครอบครัวช่วยกันแก้ไขปัญหาส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นในบ้านได้			
2. สมาชิกในครอบครัวมีการพูดคุยกันเสมอว่า วิธีการแก้ปัญหาที่ทำไปนั้นได้ผลหรือไม่			
3. เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในครอบครัว มักมีการปรึกษากันเสมอว่า จะแก้ปัญหากันอย่างไร			
การทำหน้าที่ของครอบครัวด้านการสื่อสาร			
4. ทุกคนในครอบครัว สามารถพูดกันได้อย่างตรงไปตรงมา			
5. เมื่อบุคคลในครอบครัวพูดถึงเรื่องใดๆ ฉันสามารถรู้และเข้าใจถึงความรู้สึกของคนี่พูดนั้นได้อย่างชัดเจน			
6. ฉันกล้าบอกคนในครอบครัว เมื่อเขาทำในสิ่งที่ฉันไม่ชอบ			

<p>ความรู้สึกของนักเรียนเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของ ครอบครัว</p>	<p>เห็นด้วย มาก (3)</p>	<p>เห็นด้วย ปานกลาง (2)</p>	<p>ไม่เห็นด้วย (1)</p>
<p>การทำหน้าที่ของครอบครัวด้านบทบาท</p>			
<p>7. ทุกคนในครอบครัวมีงานบ้านที่ต้องรับผิดชอบ</p>			
<p>8. แต่ละคนในครอบครัวปฏิบัติหน้าที่ของตนเองได้ อย่าง ไม่ขาดตกบกพร่อง</p>			
<p>การทำหน้าที่ของครอบครัวด้านการตอบสนองทาง อารมณ์</p>			
<p>9. ครอบครัวของฉัน แสดงความรักใคร่เอ็นดูต่อกันมากพอ</p>			
<p>10. ฉันสามารถระบายความรู้สึกทุกข้อใจให้บุคคลใน ครอบครัวฟังได้</p>			
<p>การทำหน้าที่ของครอบครัวด้านความผูกพันทาง อารมณ์</p>			
<p>11. ฉันรู้สึกมีอิสระ และเป็นตัวของตัวเองเพียงพอแล้ว</p>			
<p>12. ครอบครัวของฉัน ต่างคนต่างอยู่</p>			
<p>การทำหน้าที่ของครอบครัวด้านการควบคุม พฤติกรรม</p>			
<p>13. ครอบครัวของฉัน ห้ามมีการทำร้ายร่างกายกัน</p>			
<p>14. ครอบครัวของฉันมีลักษณะตามสบาย ไม่ยึดถือ มาตรฐานหรือกฎเกณฑ์ใดๆ มากเกินไป</p>			
<p>การทำหน้าที่ของครอบครัวด้านการทำหน้าที่ทั่วไป</p>			
<p>15. ทุกคนในครอบครัวของฉันเข้ากันได้เป็นอย่างดี</p>			
<p>16. ครอบครัวของฉัน รักใคร่ปรองดองกันดี</p>			
<p>17. ในขณะนี้ ครอบครัวของฉันมีความสุขดีพอแล้ว</p>			
<p>18. ในครอบครัวของฉัน มีความรู้สึกที่ไม่ดี เกิดขึ้นมากมาย</p>			

ส่วนที่ 8 แบบสอบถามการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามส่วนนี้เป็นการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับการได้รับการช่วยเหลือ สนับสนุนหรือการแสดงออกที่ เพื่อน ปฏิบัติต่อนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วโปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุดเพียงคำตอบเดียวในแต่ละข้อคำถาม โดยให้นักเรียนใช้เกณฑ์ในการเลือกตอบคำถามดังนี้

มาก	หมายถึง	นักเรียนรับรู้ว่าจะได้รับการปฏิบัติจากเพื่อนตรงกับข้อความนั้นมาก
ปานกลาง	หมายถึง	นักเรียนรับรู้ว่าจะได้รับการปฏิบัติจากเพื่อนตรงกับข้อความนั้นพอสมควร
น้อย	หมายถึง	นักเรียนรับรู้ว่าจะได้รับการปฏิบัติจากเพื่อนตรงกับข้อความนั้นเพียงเล็กน้อย

การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับการได้รับการช่วยเหลือ สนับสนุนหรือการแสดงออกที่ เพื่อน ปฏิบัติต่อนักเรียน	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)
การรับรู้การสนับสนุนทางด้านอารมณ์			
1. เพื่อนพูดคุยกับฉันอย่างสนิทสนม			
2. ฉันสามารถรับทุกข์ พุดระบายความรู้สึกกับเพื่อนได้ เมื่อมีปัญหา ไม่สบายใจ			
การรับรู้การสนับสนุนด้านการประเมินคุณค่า			
3. เพื่อนชมเชยฉันว่า เป็นคนดี ไม่คบเพื่อนกลุ่มที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์			
4. เพื่อนชมเชยฉัน เมื่อฉันปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์			
5. เพื่อนประเมินว่า ฉันสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเพื่อนคนอื่น ๆ ได้			
การรับรู้การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร			
6. เพื่อนให้ข้อมูลเกี่ยวกับโทษของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บุหรี่ หรือยาเสพติดอื่น ๆ			

การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับการได้รับการช่วยเหลือ สนับสนุนหรือการแสดงออกที่ <u>เพื่อน</u> ปฏิบัติต่อ นักเรียน	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)
7. เพื่อนแนะนำไม่ให้ฉันคบเพื่อนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์			
8. เพื่อนตักเตือนฉัน เมื่อฉันประพฤติตัวไม่เหมาะสม เช่น เมื่อฉันดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์			
<u>การรับรู้การสนับสนุนด้านทรัพยากร</u>			
9. เพื่อนให้ฉันยืมอุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ			
10. เพื่อนช่วยเหลือฉัน เช่น ช่วยสอนการบ้าน			

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง
ตารางการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก จำแนกรายข้อ

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงบวก จำแนกรายข้อ

ข้อคำถาม	กลุ่มไม่ดื่ม		กลุ่มดื่ม	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
1. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ฉันมักจะหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ (ข้อ 11)	2.20	.609	2.52	.701
2. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ฉันมีความต้องการทางเพศมากขึ้น (ข้อ 12)	2.19	.609	2.50	.648
3. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ฉันไม่คิดหมกมุ่นเรื่องเพศ (ข้อ 10)	2.01	.581	2.46	.695
4. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่สามารถลดความเครียดที่เกิดจากความวิตกกังวลได้ (ข้อ 17)	1.96	.700	1.50	.759
5. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ฉันรู้สึกว่ามีเรื่องที่กังวลใจลดน้อยลง (ข้อ 1)	1.89	.564	1.41	.683
6. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ฉันเปิดเผยตนเองได้ง่ายมากขึ้น (ข้อ 9)	1.89	.700	1.48	.766
7. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ฉันรู้สึกอายลดน้อยลงได้ (ข้อ 7)	1.84	.685	1.50	.751
8. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ฉันตื่นตัวมากขึ้น (ข้อ 14)	1.82	.632	1.44	.764
9. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ฉันผูกมิตรกับคนอื่น ๆ ได้ง่ายขึ้น (ข้อ 2)	1.74	.606	1.38	.736
10. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ฉันกังวลเกี่ยวกับการกระทำของฉันลดน้อยลง (ข้อ 5)	1.72	.832	1.66	.701
11. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ฉันมีความรู้สึกมั่นใจในตนเองมากขึ้น (ข้อ 3)	1.66	.532	1.26	.707

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อความถาม (ต่อ)	กลุ่มไม่ดื่ม		กลุ่มดื่ม	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
12. ฉันเชื่อว่าไม่จำเป็นต้องดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อช่วยให้ฉันรู้สึกผ่อนคลายจากการเรียนหนังสือหนัก (ข้อ 16)	1.56	.859	1.62	.745
13. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันคิดก่อนพูด และคิดก่อนทำมากขึ้น (ข้อ 13)	1.45	.465	1.18	.661
14. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันมีเสน่ห์เพิ่มมากขึ้น (ข้อ 6)	1.37	.444	1.21	.559
15. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันไม่ต้องระมัดระวังตนเอง (ข้อ 8)	1.34	.457	1.19	.586
16. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันมีความคิดที่ฉลาดหลักแหลมมากขึ้น (ข้อ 15)	1.23	.415	1.15	.476
รวม	26.82	4.375	29.39	4.703

จากตารางที่ 11 พบว่า ข้อคำถามที่ 11 “ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันมักจะหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์” มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 2.20$ และ 2.52 , $SD = .690$ และ $.701$ ตามลำดับ) ส่วนข้อคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อคำถามที่ 15 “ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันมีความคิดที่ฉลาดหลักแหลมมากขึ้น” ($\bar{X} = 1.23$ และ 1.15 , $SD = .415$ และ $.476$ ตามลำดับ) ของนักเรียนกลุ่มที่ปฏิเสธการดื่มและมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิบัติการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์จำแนกรายข้อ

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการปฏิบัติการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ จำแนกรายข้อ

ข้อคำถาม	กลุ่มไม่ตีม		กลุ่มตีม	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
1. ฉันเชื่อว่า ฉันสามารถปฏิบัติการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ได้ เมื่อฉันกำลังดูทีวี ฟังเพลง หรืออ่านหนังสือ (ข้อ 9)	2.75	.547	2.64	.635
2. ฉันเชื่อว่า ฉันสามารถปฏิบัติการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ได้ เมื่อฉันกลับเข้ามาในบ้านแล้ว และอยู่คนเดียวตามลำพัง (ข้อ 10)	2.71	.580	2.58	.651
3. ฉันเชื่อว่า ฉันสามารถปฏิบัติการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ได้ เมื่อมีบุคคลอื่นชักชวนให้ฉันตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ (ข้อ 2)	2.63	.577	2.42	.638
4. ฉันเชื่อว่า ฉันสามารถปฏิบัติการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ได้ เมื่อฉันรู้สึกกลุ่มใจ (ข้อ 5)	2.60	.610	2.30	.701
5. ฉันเชื่อว่า ฉันสามารถปฏิบัติการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ได้ เมื่อฉันเห็นเพื่อนกำลังตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ (ข้อ 4)	2.58	.613	2.31	.692
6. ฉันเชื่อว่า ฉันสามารถปฏิบัติการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ได้ เมื่อฉันรู้สึกพ่ายแพ้ สูญเสีย (ข้อ 7)	2.56	.632	2.30	.727
7. ฉันเชื่อว่า ฉันสามารถปฏิบัติการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ได้ เมื่อฉันรู้สึกเศร้า เสียใจ (ข้อ 8)	2.56	.633	2.21	.736
8. ฉันเชื่อว่า ฉันสามารถปฏิบัติการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ได้ เมื่อฉันไปเที่ยวผับหรือร้านอาหาร (ข้อ 1)	2.55	.642	2.42	.625

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ข้อความ (ต่อ)	กลุ่มไม่ดื่ม		กลุ่มดื่ม	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
9. ฉันเชื่อว่า ฉันสามารถปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ เมื่อฉันรู้สึกสับสน ว่าวุ่นใจ (ข้อ 6)	2.54	.651	2.27	.687
10. ฉันเชื่อว่า ฉันสามารถปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ เมื่อแฟนหรือคนสนิทของฉันกำลังดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ข้อ 3)	2.50	.644	2.36	.674
รวม	25.97	4.780	23.81	4.369

จากตารางที่ 12 พบว่า ข้อคำถามที่ 9 “ฉันเชื่อว่า ฉันสามารถปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ เมื่อฉันกำลังดูทีวี ฟังเพลงหรืออ่านหนังสือ” มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 2.75$ และ 2.64 , $SD = .547$ และ $.635$ ตามลำดับ) ส่วนข้อคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อคำถามที่ 3 “ฉันเชื่อว่า ฉันสามารถปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ เมื่อแฟนหรือคนสนิทของฉันกำลังดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์” ($\bar{X} = 2.50$ และ 2.36 , $SD = .644$ และ $.674$ ตามลำดับ) ของนักเรียนกลุ่มที่ปฏิเสธการดื่มและมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำแนกรายข้อ

ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำแนกรายข้อ

ข้อคำถาม	กลุ่มไม่ดื่ม		กลุ่มดื่ม	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
1. เพราะดื่มฉลองกับเพื่อนในโอกาสพิเศษเช่น วันเกิดวันขึ้นปีใหม่ (ข้อ 9)	1.69	.737	2.49	.706
2. เพราะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้งานเลี้ยงดูสนุกสนานมากขึ้น (ข้อ 7)	1.58	.664	2.17	.728
3. เพราะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ฉันรู้สึกสนุกกับเพื่อนในกลุ่มได้มากขึ้น (ข้อ 8)	1.54	.651	2.20	.785
4. เพราะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ฉันเข้าสังคมได้ (ข้อ 6)	1.49	.660	1.70	.725
5. เพราะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ช่วยทำให้ฉันรู้สึกดีขึ้น เมื่อมีเรื่องเศร้า (ข้อ 10)	1.48	.626	1.93	.727
6. เพื่อให้เพื่อนๆ ไม่ล้อเลียนฉันว่า "ฉันเป็นเด็กอ่อนหัด ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์" (ข้อ 13)	1.44	.624	1.65	.744
7. เพราะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ฉันรู้สึกดีขึ้น เมื่อมีอาการไม่ดี (ข้อ 11)	1.43	.605	1.89	.739
8. เพราะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ฉันรู้สึกสบายใจ (ข้อ 4)	1.43	.648	1.84	.773
9. เพราะฉันชอบความรู้สึกที่เกิดขึ้นหลังจากฉันดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ข้อ 1)	1.39	.580	1.75	.739
10. เพื่อช่วยให้ฉันเข้ากับกลุ่มที่ฉันชื่นชอบได้ (ข้อ 14)	1.39	.590	1.69	.741
11. เพราะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องน่าตื่นเต้น (ข้อ 2)	1.39	.625	1.81	.752

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อความ (ต่อ)	กลุ่มไม่ดื่ม		กลุ่มดื่ม	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
12. เพราะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นเรื่องที่สนุกสนาน (ข้อ 5)	1.39	.626	1.91	.723
13. เพราะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันรู้สึกมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น (ข้อ 12)	1.37	.547	1.68	.676
14. เพื่อให้ฉันไม่รู้สึกรังเกียจ ถูกเพื่อนทอดทิ้ง (ข้อ 16)	1.35	.570	1.55	.705
15. เพื่อให้ทำให้เพื่อนๆ ชื่นชมในตัวฉัน (ข้อ 15)	1.30	.504	1.55	.680
16. เพราะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันดูเท่ (ข้อ 3)	1.28	.516	1.51	.656
รวม	22.91	7.070	29.33	7.410

จากตารางที่ 13 พบว่า ข้อคำถามที่ 9 “เพราะดื่มแอลกอฮอล์กับเพื่อนในโอกาสพิเศษเช่น วันเกิด วันขึ้นปีใหม่” มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 1.69$ และ 2.49 , $SD = .773$ และ $.706$ ตามลำดับ) ส่วนข้อคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อคำถามที่ 3 “เพราะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันดูเท่” ($\bar{X} = 1.28$ และ 1.51 , $SD = .516$ และ $.656$ ตามลำดับ) ของนักเรียนกลุ่มที่ปฏิเสธการดื่มและมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามลำดับ

4. ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ จำแนกรายข้อ

ตารางที่ 14 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามความคาดหวังในผลลัพธ์เชิงลบ จำแนกรายข้อ

ข้อคำถาม	กลุ่มไม่ดื่ม		กลุ่มดื่ม	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
1. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ติดเป็นนิสัย (ข้อ 2)	2.61	.643	2.15	.778
2. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ฉันแสดงสิ่งที่ไม่ดีในตัวฉันออกมา (ข้อ 11)	2.59	.619	2.37	.668
3. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ฉันอารมณ์ร้าย (ข้อ 3)	2.57	.605	2.03	.768
4. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ฉันติดแอลกอฮอล์ได้ (ข้อ 10)	2.57	.665	2.20	.790
5. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ฉันใช้ความรุนแรงมากขึ้น (ข้อ 12)	2.54	.626	2.10	.783
6. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ฉันมีพฤติกรรมก้าวร้าว (ข้อ 8)	2.54	.667	2.07	.808
7. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ฉันรู้สึกเหมือนฉันทำเรื่องผิดพลาด (ข้อ 9)	2.53	.668	2.15	.789
8. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ฉันเป็นที่รังเกียจของผู้อื่น (ข้อ 4)	2.45	.667	2.02	.682
9. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ฉันรู้สึกไม่สุขสบาย (ข้อ 5)	2.42	.718	2.10	.682
10. ฉันเชื่อว่า เมื่อฉันดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ฉันรู้สึกผิดหวังในตนเอง (ข้อ 14)	2.30	.754	1.82	.741
11. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ฉันรู้สึกหุดหู่ซึมเศร้า (ข้อ 6)	2.23	.734	1.70	.708

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ข้อความถาม (ต่อ)	กลุ่มไม่ดื่ม		กลุ่มดื่ม	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
12. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ฉันรู้สึกเครียด (ข้อ 1)	2.18	.688	1.76	.669
13. ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะทำให้ฉัน หลีกเลี่ยงการพบปะกับบุคคลอื่น เพราะมีความอึดอัด ไม่สบายใจ (ข้อ 13)	2.17	.693	1.84	.698
14. ฉันเชื่อว่า ฉันไม่สามารถควบคุมการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ของตนเองได้ (ข้อ 7)	1.97	.843	1.77	.778
รวม	33.67	6.645	28.08	6.431

จากตารางที่ 14 พบว่า ข้อคำถามที่ 2 “ฉันเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ติดเป็นนิสัย” มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 2.61$ และ 2.15 , $SD = .643$ และ $.778$ ตามลำดับ) ส่วนข้อคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อคำถามที่ 7 “ฉันเชื่อว่า ฉันไม่สามารถควบคุมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของตนเองได้” ($\bar{X} = 1.97$ และ 1.77 , $SD = .843$ และ $.778$ ตามลำดับ) ของนักเรียนกลุ่มที่ปฏิเสธการดื่มและมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามลำดับ

5. ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามการทำหน้าที่ของครอบครัว จำแนกรายข้อ

ตารางที่ 15 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามการทำหน้าที่ของครอบครัว จำแนกรายข้อ

ข้อคำถาม	กลุ่มไม่ดื่ม		กลุ่มดื่ม	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
1. ในขณะที่ ครอบครัวของฉันมีความสุขดีพอแล้ว (ข้อ 17)	2.69	.535	2.63	.539
2. ครอบครัวของฉัน รักใคร่ปรองดองกันดี (ข้อ 16)	2.69	.543	2.66	.539
3. ทุกคนในครอบครัวมีงานบ้านที่ต้องรับผิดชอบ (ข้อ 7)	2.68	.565	2.71	.592
4. สมาชิกในครอบครัวช่วยกันแก้ไขปัญหาส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นในบ้านได้ (ข้อ 1)	2.66	.602	2.63	.613
5. เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในครอบครัว มักมีการปรึกษากันเสมอว่า จะแก้ไขปัญหากันอย่างไร (ข้อ 3)	2.66	.625	2.58	.578
6. ทุกคนในครอบครัวของฉันเข้ากันได้เป็นอย่างดี (ข้อ 15)	2.64	.611	2.58	.610
7. ทุกคนในครอบครัว สามารถพูดกันได้อย่างตรงไปตรงมา (ข้อ 4)	2.64	.664	2.58	.629
8. เมื่อบุคคลในครอบครัวพูดถึงเรื่องใดๆ ฉันสามารถรู้และเข้าใจถึงความรู้สึกของคนๆ นั้นได้อย่างชัดเจน (ข้อ 5)	2.59	.642	2.54	.637
9. แต่ละคนในครอบครัวปฏิบัติหน้าที่ของตนเองได้อย่างไม่ขาดตกบกพร่อง (ข้อ 8)	2.58	.576	2.43	.603
10. ครอบครัวของฉัน แสดงความรักใคร่เอ็นดูต่อกันมากเพียงพอ (ข้อ 9)	2.58	.634	2.55	.672
11. ฉันสามารถระบายความรู้สึกทุกข้อใจให้คนในครอบครัวฟังได้ (ข้อ 10)	2.55	.635	2.46	.625

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ข้อคำถาม	กลุ่มไม่ดื่ม		กลุ่มดื่ม	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
12. ครอบครัวของฉัน ห้ามมีการทำร้ายร่างกายกัน (ข้อ 13)	2.55	.675	2.40	.634
13. สมาชิกในครอบครัวมีการพูดคุยกันเสมอว่า วิธีการ แก้ปัญหาที่ทำไปนั้นได้ผลหรือไม่ (ข้อ 2)	2.54	.635	2.54	.643
14. ฉันกล้าบอกคนในครอบครัว เมื่อเขาทำในสิ่ง ที่ฉันไม่ชอบ (ข้อ 6)	2.48	.648	2.46	.692
15. ครอบครัวของฉันมีลักษณะตามสบาย ไม่ยึดถือ มาตรฐานหรือกฎเกณฑ์ใดๆ มากเกินไป (ข้อ 14)	2.48	.680	2.40	.660
16. ครอบครัวของฉัน ต่างคนต่างอยู่ (ข้อ 12)	2.45	.730	2.47	.772
17. ฉันรู้สึกมีอิสระ และเป็นตัวของตัวเองเพียงพอแล้ว (ข้อ 11)	2.41	.610	2.34	.702
18. ในครอบครัวของฉัน มีความรู้สึกที่ไม่ดี เกิดขึ้นมากมาย (ข้อ 18)	2.20	.757	2.25	.820
รวม	46.06	7.020	45.19	6.031

จากตารางที่ 15 พบว่า ข้อคำถามที่ 17 “ในขณะนี้ ครอบครัวของฉันมีความสุขดีพอแล้ว” มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 2.69 และ 2.63, SD = .535 และ .539 ตามลำดับ) ส่วนข้อคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อคำถามที่ 18 “ในครอบครัวของฉัน มีความรู้สึกที่ไม่ดี เกิดขึ้นมากมาย” (\bar{X} = 2.20 และ 2.25, SD = .757 และ .820 ตามลำดับ) ของนักเรียนกลุ่มที่ปฏิเสธการดื่มและมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามลำดับ

6. ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน จำแนกรายข้อ

ตารางที่ 16 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามการรับรู้การสนับสนุนจากเพื่อน จำแนกรายข้อ

ข้อคำถาม	กลุ่มไม่ดื่ม		กลุ่มดื่ม	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
1. เพื่อนให้ฉันยิ้มอุปกรณ์การเรียนต่างๆ (ข้อ 9)	2.61	.581	2.57	.546
2. เพื่อนพูดคุยกับฉันอย่างสนิทสนม (ข้อ 1)	2.59	.564	2.69	.482
3. เพื่อนช่วยเหลือฉัน เช่น ช่วยสอนการบ้าน (ข้อ 10)	2.56	.597	2.54	.600
4. ฉันสามารถปรับทุกข์ พูกระบายความรู้สึกกับเพื่อนได้ เมื่อมีปัญหา หรือไม่สบายใจ (ข้อ 2)	2.43	.614	2.56	.584
5. เพื่อนตักเตือนฉัน เมื่อฉันประพฤติตัวไม่เหมาะสม เช่น เมื่อฉันดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ข้อ 8)	2.42	.680	2.25	.709
6. เพื่อนชมเชยฉันว่า เป็นคนดี ไม่คบเพื่อนกลุ่มที่ดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ข้อ 3)	2.39	.618	2.02	.698
7. เพื่อนแนะนำไม่ให้ฉันคบเพื่อนที่ดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ (ข้อ 7)	2.32	.708	2.05	.741
8. เพื่อนชมเชยฉัน เมื่อฉันปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ (ข้อ 4)	2.30	.688	2.06	.647
9. เพื่อนประเมินว่า ฉันสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับ เพื่อนคนอื่นๆ ได้ (ข้อ 5)	2.28	.647	2.09	.617
10. เพื่อนให้ข้อมูลเกี่ยวกับโทษของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บุหรี่ หรือยาเสพติดอื่นๆ (ข้อ 6)	2.26	.690	2.11	.698
รวม	24.17	4.174	22.94	3.558

จากตารางที่ 16 พบว่า ข้อคำถามที่ 9 “เพื่อนให้ฉันยืมอุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ” มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 2.61$ และ 2.57 , $SD = .581$ และ $.546$ ตามลำดับ) ส่วนข้อคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อคำถามที่ 6 “เพื่อนให้ข้อมูลเกี่ยวกับโทษของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บุหรี่ หรือ ยาเสพติดอื่น ๆ” ($\bar{X} = 2.26$ และ 2.11 , $SD = .690$ และ $.698$ ตามลำดับ) ของนักเรียนกลุ่มที่ ปฏิเสธการดื่มและมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางจิราวรรณ พรหมชาติ เกิดวันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ. 2513 ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลและผดุงครรภ์ชั้นสูง (เทียบเท่าปริญญาตรี) จากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อปี พ.ศ. 2535 และเข้ารับการศึกษาระดับปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2551 ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพ ระดับชำนาญการ โรงพยาบาลละแม อำเภอละแม จังหวัดชุมพร

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย